Έτος ΙΔ'

Τεύχος 326ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 1105

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ καταπολέμησις τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀν. Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 1108

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 πιστόλια, ὑπὸ τοῦ κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 1111

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν μας, ὑπὸ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» 1115

ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Ἡ Πάτρα τιμᾷ τὸν πολιοῦχο καὶ προστάτη της Ἀπόστολο Ἀνδρέα. — Ἐγκαίνια τοῦ τρίτου ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου. — Μία ἀξέχαστη συνεστίαση τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπύρου Πηλοῦ 1121

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 1131

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 1133

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 1135

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ—627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2,50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ ΙΔ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 326

ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

Επι Γης Ειρηνη

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυν. Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

ΝΥΚΤΑ θαυμαστή, ἐπίσημος, φωτεινὴ καὶ πλήρης ἔκ τοῦ μυστηρίου τῆς Δημιουργίας ἔρχεται καὶ πάλιν διὰ διὰ 1966ην φοράν. Ἡ στιγμὴ εἶναι ἱερὰ εἰς τὴν θείαν ἀλλὰ καὶ κασμικὴν μεγαλοπρέπειάν τηςκαὶ τὸ δίδαγμα μέγα.

Γεννᾶται ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ταπεινὴν φάτνην τῆς Βηθλεὲμ καὶ ἕνα ἄστρον λαμπερὸν ρίπτει τὴν ὑπερκόσμιον φωτοχυσίαν του. Γεννᾶται ὁ Σωτὴρ τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ ταπεινὸς καὶ ἀσύλληπτος εἰς μεγαλεῖον Ἄνθρωπος καὶ Θεός, ὁ λυτρωτὴς καὶ τιμωρός. Γεννᾶται Ἐκεῖνος πού, πλήρης ἀγάπης πρὸς τὸ ὀδυνώμενον καὶ εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας φερόμενον γένος τῶν ἀνθρώπων, ἦλθε νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον, νὰ σκορπίσῃ ἐπὶ τῆς γῆς τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Οἰκουμένην εἰς τὴν ὁδὸν τῶν μεγάλων ἐπιτεύξεων.

Ἔμβλημα τοῦ Θεανθρώπου ἡ ἀγάπη, σκοπός του ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ὁμόνοια εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» εἶναι τὸ μήνυμα ποὺ διὰ στόματος ἀγγέλων κομίζεται δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ ὑψηλὸν νόημα τοῦ τριπτύχου μηνύματος καταθέλγει καὶ σήμερον τὰς ψυχάς, ἀφοῦ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ εἰρήνη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ εὐδοκία τῶν ἀνθρώπων δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν κεχωρισμένως. Καὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν διότι δὲν νοεῖται εἰρήνη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εὐδοκία τῶν ἀνθρώπων χωρὶς τὴν δόξαν τῶν οὐρανῶν, ἀφοῦ ἡ ἐπίγειος εἰρήνη ἐνέχει ἀκτινοβολίαν τῆς θείας δόξης καὶ ἡ εὐδοκία θεϊκὴν πίστιν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ζωῆς...

***

ΕΝΑΣ μέγας κύκλος, ποὺ καθ' ἕκαστον ἔτος παρακολουθοῦμε διὰ νὰ ἑορτάσωμεν ὁλόκληρον τὴν διαδρομὴν τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνοίγεται μὲ τὰ Χριστούγεννα, τὴν «Μητρόπολιν πασῶν τῶν ἑορτῶν» ὅπως ἀπεκλήθη τὸ μέγα γεγονὸς ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Μέγας κύκλος, ἅλυσος ἱστορικῶν γεγονότων, μὲ στοιχεῖα πρωταρχικὰ καὶ ἀναφαίρετα, εἶναι ἡ ἐποχὴ ποὺ ἀνοίγει ὁ Θεάνθρωπος — Λυτρωτὴς μὲ τὴν γέννησίν του εἰς τὴν ταπεινὴν φάτνην τῶν ἀλόγων, μὲ τὴν βάπτισίν του, τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν καθολικήν του δρᾶσιν ἐπὶ Ρωμαίων

αὐτοκρατόρων Αὐγούστου καὶ Τιβερίου, μὲ τὴν σταύρωσίν του ἐπὶ ἡγεμονίας Πιλάτου καὶ τὴν Ἀνάστασίν του.

Ἤρχισεν ὁ κύκλος πρὸ δύο χιλιετηρίδων περίπου, ὅτε ἐτελεσιουργήθη τὸ ὑπερφυὲς μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας μὲ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Προαιωνίου Λόγου, ὅτε ἦλθε τὸ Πλήρωμα τοῦ Χρόνου. Τότε, «μεσούσης τῆς νυκτὸς τῆς πρὸς τὴν Τετάρτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, τὴν 25ην Δεκεμβρίου», ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης ἀνέτειλεν. Ἄξιον ἰδιαιτέρας παρατηρήσεως εἶναι ὅτι τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, Τετάρτην καὶ ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, πρὸ πολλῶν αἰώνων ἐκτίσθη κατὰ τοὺς σοφοὺς καὶ τὰς γραφὰς καὶ αὐτὸς ὁ αἰσθητὸς ἥλιος τοῦ σύμπαντος, μετὰ τοῦ ὑπολοίπου ἀστρικοῦ κόσμου. Τὸν νέον «Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης» ἀνέμενον πάντες οἱ λαοί, ὡς ἦτο ὑπεσχημένον παρὰ τοῦ Ὑψίστου πρὸς τὸν Ἀβραὰμ καὶ ἀπετέλει πρόρρησιν τοῦ Ἰακώβ, ὡς εἶχον προαναγγείλει ἀπὸ αἰώνων οἱ θεόπνευστοι προφῆται καὶ ὡς τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν πνεῦμα προσεδόκα διὰ τῆς ἐννοίας τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἀγνώστου διὰ τὸν Σοφοκλῆν, τὸν Αἰσχύλον, τὸν Κλεάνθην, τὸν Σωκράτην καὶ τὸν Πλάτωνα κ. λ. καὶ ἀποκαλυφθέντος διὰ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου... Τὸν μέγαν Λυτρωτὴν ἀνέμενεν ἡ Φάτνη, ἡ τόσον ἁπλῆ καὶ ἀπέριττος κοιτίς, διὰ νὰ συμβολισθῇ ἡ ἀγάπη τῶν οὐρανῶν πρὸς τὴν ταπεινότητα τῶν ἐγκοσμίων καὶ νὰ σημειωθῇ ἡ μεγίστη τομὴ εἰς τὴν στορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Διότι τομὴ τῆς ἱστορίας χαρακτηρίζεται τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονὸς καὶ ἀδιαφιλονίκητος μαρτυρία ὁ σταθμὸς τοῦ «ἀποκρύφου καὶ ἀγγέλοις ἀγνώστου μυστηρίου» τοῦ προωρισμένου νὰ φανερωθῇ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τῆς Θεοτόκου καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὰς ψυχὰς τὴν πρωτάκουστον, τὴν οὐράνιον θείαν μελῳδίαν:

«Ἡ Παρθένος σήμερον
τὸν Ὑπερούσιον τίκτει·
καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον
τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει...».

***

ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ τὸ ὅραμα τῆς Μεγάλης Νυκτός, μὲ τὸ ἀσύγκριτον εἰς τὴν μεγαλοπρέπειάν του ἄστρον τῆς Ἀνατολῆς, μὲ τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας καὶ τὸν οὐράνιον ὕμνον ποὺ κατέκτησε τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Θαυμαστὴ ἡ «καινὴ κτίσις», ὅπως χαρακτηρίζεται ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ μετέπειτα ἐποχή, μία ἐποχὴ ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀθλιότητα τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Καὶ σημεῖον χαροποιὸν ἡ ἀφετηρία τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀφοῦ ὁ Παγάγαθος Θεὸς ἐλυπήθη τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ καταπτοημένον ἄνθρωπον καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ὡς «ὑετὸν ἐπὶ πόκον» κατὰ τὴν προφητείαν τοῦ Γεδεών...

Ἐγεννήθη τῷ ὄντι ὁ Χριστὸς τῆς εὐσπλαχνίας, ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος εἰς τὸ σπήλαιον τῆς μαγικῆς Βηθλεὲμ καὶ μαζί του ἐγεννήθη τὸ φῶς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀπολυτρώσεως. Ἐγεννήθη ὁ Θεάνθρωπος — Λυτρωτής, τὸ πρόσωπον ποὺ δὲν ἀναλύεται καὶ δὲν ἀνάγεται εἰς μίαν ἔννοιαν καὶ μίαν ἰδέαν, ἀφοῦ εἶναι γεγονὸς καὶ μάλιστα μοναδικόν, ἱστορικὸν καὶ πρωταρχικόν. Ἐγεννήθη ἐκεῖνος ποὺ ἠγάπησε τὸν ἀνάξιον ἄνθρωπον, ἐκεῖνος ποὺ ἡ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν ὥρισεν ὅτι «Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ ηὐδόκησα», ἐκεῖνος ποὺ ἀπεκλήθη «Ποιμὴν ὁ καλός», «τὸ Φῶς τοῦ κόσμου», «Ζωὴ καὶ Ἀνάστασις», τὸ «Α καὶ Ω» τοῦ σύμπαντος, ἡ πηγὴ ἐκείνη ποὺ ὅταν δροσισθῇ ὁ ἄνθρωπος «οὐ μὴ διψάσῃ εἰς τὸν αἰῶνα»... Ἐγεννήθη ἐκεῖνος ποὺ διεκήρυξεν εἰς ὅλας τὰς γωνίας τῆς γῆς τὸ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», τὸ «ἀγαπήσῃς τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν», τὸ «ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου», τὸ «ἀγαπᾶτε καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν»... Διδάσκαλος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐτυχίας — ἐνὶ λόγῳ τῆς κατ' εὐ-

ρυτέραν ἔννοιαν Εἰρήνης —, σὰρξ ἐκ σαρκὸς ποὺ ἐγεννήθη διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶπε τὸ «Τετέλεσται» ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἔφερε μὲ τὴν Γέννησίν του καὶ ἀφῆκε καθ' ὅλον τὸν βίον καὶ τὴν Ἀνάστασίν του δίδαγμα μέγα: τὸ δίδαγμα τῆς Ἀγάπης, τῆς Εἰρήνης ἐπὶ τῆς γῆς...

***

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ θὰ ἀναγγείλουν καὶ πάλιν τὰ σήμαντρα διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ποὺ χωρὶς νὰ καταργήσῃ κάθε σχέσιν μὲ τὸ παρελθὸν διὰ τῆς ἐνανθρωπίσεώς του, ἐδημιούργησε νέον «παρόν», προοίμιον ἰλιγγιώδους σημασίας δι' ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ἀλλὰ ματαίως θὰ σημαίνουν οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν καὶ θ' ἀντηχοῦν οἱ θόλοι των ἀπὸ τοὺς Χριστουγεννιάτικους ὕμνους, χωρὶς τὴν ἐγκάρδιον θέλησιν τῶν ἀνθρώπων διὰ μίαν μόνιμον ἐπὶ τῆς γῆς εἰρήνην, κάτω ἀπὸ τὴν σημαίαν τοῦ μοναδικοῦ εἰρηνοποιοῦ, τοῦ Ἄρχοντος τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν δὲν γεφυρωθῇ τὸ κενὸν μεταξὺ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μὲ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν ἀνθρώπων, μὲ τὴν ἔαθεῖαν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἰσχυρῶν καὶ μὴ πρὸς Ἐκεῖνον παρὰ τοῦ ὁποίου ἐκπορεύονται ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ σωτηρία, τὸ θεῖον μήνυμα τοῦ Σωτῆρος, θὰ παραμένῃ μετέωρον καὶ τὸ ἄγχος καὶ ἡ ἀγωνία θὰ ἐμφωλεύουν εἰς τὰς ψυχάς...

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

εὔχονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας των, ὅπως διέλθουν τὰς Ἁγίας ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους 1967 ἐν εὐτυχίᾳ καὶ γαλήνῃ. Εἴθε ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ παράσχῃ εἰς ἅπαντας ὑγείαν, χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν καὶ ἐκπλήρωσιν παντὸς ἐπιθυμητοῦ.

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας
ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπι-
στημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀ φ ο ρ μ α ὶ ἐ π ε μ β ά σ ε ω ς.

1. Ζήτημα σπουδαῖον εἶναι τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἀφορμῶν, τῶν λόγων, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσι πρὸς πολιτειακὴν ἐπέμβασιν καὶ ἐπιβολὴν τῶν διαφόρων ἐγκληματολογικῶν μέτρων κατ' ἀνηλίκων. Κριτήριον λύσεως τούτου δύναται νὰ ἀποτελέσῃ καὶ πάλιν ὁ διαπιστούμενος δικαιολογητικὸς λόγος τῶν μέτρων τούτων, ἤτοι: ἡ ἀνταπόδοσις καὶ ἡ καταπολέμησις τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ ἐρώτημα τίθεται εἰδικῶς ὡς ἑξῆς: Πότε ἡ πολιτεία ὀφείλει νὰ ἐπεμβαίνῃ πρὸς λῆψιν τῶν διαφόρων μέτρων, μόνον, ὁσάκις ἀνήλικος ἐτέλεσεν ἔγκλημά τι, ἢ καὶ ἐπὶ ἑτέρων περιπτώσεων;

Ἡ θεωρία, ἡ προτάσσουσα τὴν ἀνταπόδοσιν κακοῦ ἀντὶ κακοῦ, ἀπαιτεῖ διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀναλογούσης ποινῆς κατὰ παντὸς ἐγκληματοῦντος ἀνηλίκου. Ὑπὸ τὸ κράτος ἑπομένως ταύτης ἡ πολιτεία δέον νὰ ἐπεμβαίνῃ πρὸς λῆψιν τῶν ἀναγκαιούντων μέτρων, καὶ δὴ τῶν ποινῶν, πάντοτε, ὁσάκις ἀνήλικος παρέβη τὸν ποινικὸν νόμον, καταστὰς ἔνοχος ἐγκλήματός τινος. Ἐξ ἐναντίας ὅμως οὐδέποτε δύναται ἡ πολιτεία νὰ ἐπεμβῇ, ἵνα ἐπιβάλῃ οἱονδήποτε ἐγκληματολογικὸν μέτρον, ὅταν ἐλλείπῃ ἡ τοιαύτη προϋπόθεσις, οὐδέποτε συνεπῶς, ὅταν ὁ ἀνήλικος ἐτέλεσε μὲν πρᾶξιν, προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, πλὴν ὅμως δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀποκτήσει τὴν πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητα, ὁπότε ἡ πρᾶξις του δὲν εἶναι νομικῶς χαρακτηριστέα ὡς ἔγκλημα, ἢ ὁσάκις οὗτος δὲν ἐτέλεσεν ἔγκλημα, ἀλλ' εὑρίσκεται ἁπλῶς ἐν ἐπικινδύνῳ καταστάσει, ἤτοι ἐν καταστάσει τοιαύτῃ, προδιδούσῃ βασίμως τὸν κίνδυνον ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἀνήλικος θᾶττον ἢ βράδιον θὰ καταλήξῃ καὶ μέχρι τοῦ ἐγκλήματος.

Ἡ δευτέρα διδασκαλία τάσσει ὡς σκοπὸν τῶν ἐγκληματολογικῶν μέτρων τὴν κατὰ τοῦ ἐγκλήματος ἄμυναν. Ὑπὸ τὴν ἰσχὺν ὅθεν ταύτης ἡ πολιτεία ἔχει καθῆκον νὰ ἐπεμβαίνῃ πρὸς λῆψιν τῶν διαφόρων μέτρων, ποινικῶν, ἀσφαλιστικῶν ἢ ἑτέρων, πάντοτε, ὁσάκις ὑπάρχει βάσιμος κίνδυνος, τελέσεως, ἐκ μέρους ἀνηλίκου, ἐγκλήματός τινος, ἤτοι πάντοτε, ὁσάκις συντρέχει ἐπικίνδυνος περίπτωσις. Τοιαύτη δύναται νὰ ὑφίσταται εἴτε ἐν περιπτώσει τελέσεως ἐγκλήματος ἐκ μέρους ἀνηλίκου τινός, εἴτε ὅμως προφανῶς καὶ ἐπὶ ἄλλων περιπτώσεων. Ἀντιθέτως ἐξ ἄλλου ἡ πολιτεία ἀδυνατεῖ νὰ ἐπεμβῇ, ἵνα ἐπιβάλῃ οἱονδήποτε μέτρον, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐλλείπει ὁ τοιοῦτος κίνδυνος τελέσεως ἐκ μέρους ἀνηλίκου ἐγκλήματός τινος, κατ' ἀκολουθίαν καὶ ὅταν ἐτέλεσε μὲν ἀνήλικος ἀθέμιτον πρᾶξιν, πλὴν ὑπάρχει ἡ βεβαιότης, ὅτι παρὰ ταῦτα δὲν ὑφίσταται κίνδυνος νέου ἐγκλήματος.

Ἐν τέλει ἡ τρίτη μεικτὴ θεωρία ἀποφαίνεται ὅτι τὰ ἐγκληματολογικὰ μέτρα ὀφείλουσι νὰ ὦσι τεταγμένα τόσον πρὸς ἀνταπόδοσιν τῶν πραχθέντων κακῶν, ὅσον ὅμως καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας ἀπὸ τῆς ἐγκληματικότητος. Τούτου ἕνεκα ἡ πολιτεία ἔχει ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐπεμβαίνῃ καὶ λαμβάνῃ τὰ προσήκοντα μέτρα τόσον ἐν περιπτώσει τελέσεως ἐγκλήματος ἐκ μέρους ἀνηλίκου, ἔστω καὶ ἂν παρὰ ταῦτα δὲν ὑφίσταται κίνδυνος τελέσεως νέου ἐγκλήματος, ὅσον καὶ ἐν πάσῃ ἐπικινδύνῳ περιπτώσει, ἤτοι ἐν τοιαύτῃ, καθ' ἣν ὑφίσταται ὁ βάσιμος κίνδυνος μέλλοντος ἐγκλήματος ἐκ μέρους ἀνηλίκου.

2. Τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ἐνταῦθα συγκρινομένων δικαίων, ἤτοι τὸ γερμανικόν, αὐστριακόν, ἑλβετικόν, γαλλικόν, ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἰταλικόν, καίτοι στρέφονται ἰσχυρῶς περὶ τὸν σκοπὸν τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐγκληματικότητος, ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς ἀνηλίκους ἐγκληματίας, ἐν τούτοις ἀποφεύγουσι νὰ θεμελιώσω-

σιν ἐπικινδύνους περιπτώσεις, ἐπιτρέποντα τὴν πολιτειακὴν ἐπέμβασιν τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἢ τῶν λοιπῶν ἁρμοδίων ὀργάνων πρὸς λῆψιν τῶν διαφόρων μέτρων κατ' ἀρχὴν μόνον, ἐὰν ὁ ἱκανός, ἐνδεχομένως καὶ ὁ ἀνίκανος πρὸς καταλογισμὸν ἀνήλικος ἐτέλεσε προηγουμένως ἔγκλημα.

Μόνον ἐξ ὅλων τῶν δικαίων τὸ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων διαμορφούμενον τοιοῦτον, ἀκολουθοῦν τὰ ἐν Βελγίῳ καὶ Β. Ἀμερικῇ κρατοῦντα, ἐπιτρέπει, ὃν συνεπὲς πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, τὴν ἐπέμβασιν τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων πρὸς ἐπιβολὴν τῶν καλουμένων ἀναμορφωτικῶν μέτρων καὶ ὅταν ὁ ἀνήλικος δὲν διέπραξεν ἀξιόποινον πρᾶξιν, ἀλλ' ἁπλῶς τελεῖ ἐν ὡρισμένῃ ἐπικινδύνῳ καταστάσει, προδιδούσῃ τὸν κίνδυνον μέλλοντος ἐγκλήματος, ὡς εἰδικώτερον ἐπὶ ἐπαιτείας, ἐπιζητήσεως βιοπορισμοῦ διὰ τυχηρῶν παιγνίων, πορνείας νεανίδων κ.ο.κ.

Ἀπὸ ἀπόψεως ἐγκληματολογικῆς πολιτικῆς προκριτέον τυγχάνει, καθ' ἡμᾶς, τὸ σύστημα, πρὸς ὃ συντάσσεται ὁ ἑλληνικὸς περὶ δικαστηρίων νόμος, ὧν συνεπὴς πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τῆς ἀμύνης τῆς κοινωνίας κατὰ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Διότι τῷ ὄντι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ ἀναμείνωμεν τὴν ἐπέλευσιν τοῦ κακοῦ, ὅπως ἐπεμβῶμεν. Πάντως καὶ ὁ ἑλληνικὸς νόμος χρήζει συμπληρώσεως, ἐφ' ὅσον ἐμφανὴς ἀνακύπτει ἡ ἀνάγκη πρὸς θέσπισιν οὐχὶ ἁπλῶς μεμονωμένων ἐπικινδύνων περιπτώσεων, ἀλλ' ὁλοκλήρου συστήματος τοιούτων, ἀναφερομένων εἴτε εἰς δυσμενεῖς ὑποκειμενικοὺς ὅρους, εἴτε ὅμως καὶ εἰς δυσμενεῖς ἐξωτερικοὺς συντελεστάς. Ὁ τυχὸν προβληθησόμενος ἰσχυρισμός, ὅτι ἡ δημιουργία τοιούτων ἐπικινδύνων περιπτώσεων ἐγκυμονεῖ κίνδυνον διὰ τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας, καταπίπτει, ἐφ' ὅσον θὰ δύνανται νὰ καθορίζωνται σαφεῖς καὶ διακεκριμέναι ὑποστάσεις τοιούτων ἐπικινδύνων περιπτώσεων, οὐδεμιᾶς ἐπεμβάσεως ἐπιτρεπομένης ἄνευ προηγουμένου νόμου, ὁρίζοντος ταύτας, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς σκέψεως, τῆς ἐμπεριεχομένης ἐν τῷ κανόνι nullum crimen, nulla poena sine lege.

Δεκτικότης μέτρων.

1. Εἶναι πᾶς τις ἀνήλικος δεκτικὸς ἐγκληματολογικῶν μέτρων;

Ἡ θεωρία τῆς ἀνταποδόσεως ἄγει εἰς διάφορα πορίσματα ,ἀναλόγως, ἐὰν ἡ ἀνταπόδοσις ἀσκῆται ὑπὸ μόνην τὴν ἀντικειμενικὴν αὐτῆς μορφὴν ἢ καὶ ὑπὸ ὑποκειμενικὴν τοιαύτην. Ἐκ τῆς ἀντικειμενικῆς ἀσκήσεως τῆς ἀνταποδόσεως τίκτεται ἡ ἀνάγκη πρὸς ἐπιβολὴν κακοῦ, ποινῆς κατέναντι παντὸς ἐγκληματήσαντος ἀνθρώπου ἀσχέτως παντὸς ὑποκειμενικοῦ ὅρου, ἄρα ἀδιαφόρως καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὡς καὶ τῆς ταύτην παρακολουθούσης ἱκανότητος ἢ ἀνικανότητος πρὸς καταλογισμόν. Κατὰ ταῦτα, πᾶς τις ἀνήλικος εἶναι δεκτικὸς ἐγκληματολογικῶν μέτρων. Τοὐναντίον ἡ ἀνταπόδοσις, ἀσκουμένη καὶ ὑπὸ τὴν ὑποκειμενικὴν αὐτῆς μορφήν, ἄγει εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαίου τῶν ἀνικάνων πρὸς καταλογισμὸν ἀνηλίκων, μὴ ἠθικῶς ὑπευθύνων διὰ τὴν διαγωγήν των. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μόνον οἱ δεκτικοὶ καταλογισμοῦ ἀνήλικοι εἶναι δεκτικοὶ ἐγκληματολογικῶν μέτρων.

Ἐξ ἄλλου ὅμως καὶ ἡ θεωρία τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων δύναται νὰ ἀγάγῃ εἰς ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων συμπεράσματα, διότι ὁ νομοθέτης δύναται εἴτε νὰ νομίσῃ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπεμβῇ πρὸς λῆψιν τῶν ἀναγκαιούντων μέτρων καταπολεμήσεως ἤδη ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, εἴτε ὅμως νὰ νομίσῃ, ὅτι ἀρκεῖ, ἐὰν ἐπεμβῇ μόνον κατὰ τῶν ἀνηλίκων, τῶν ἀγόντων προκεχωρημένην πως ἡλικίαν. Εὐνόητον ἑπομένως ἀποβαίνει ὅτι κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἄποψιν ἅπαντες οἱ ἀνήλικοι εἶναι δεκτικοὶ ἐγκληματολογικῶν μέτρων, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν οὐχὶ ἅπαντες, ἀλλὰ μόνον οἱ ἄγοντες προκεχωρημένην ἡλικίαν.

2. Ἐκ τῶν ἐνταῦθα συγκρινομένων δικαίων ὁ γερμανικὸς νόμος περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων ἀποκλείει τὴν ἐπέμβασιν τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων κατὰ τῶν ἀγόντων ἡλικίαν, κατωτέραν τοῦ συμπεπληρωμένου 14ου ἔτους τῆς ἡλικίας, θεωρῶν κατὰ ταῦτα μόνον τοὺς ἐφήβους ὡς δεκτικοὺς τῶν ἐγκληματολογικῶν μέτρων, καὶ ἐὰν οὗτοι δὲν ἀπέκτησαν τὴν πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητα. Τὸ Ἑλβετικὸν Σχέ-

διον Ποινικοῦ Κώδικος θεωρεῖ ὡς δεκτικοὺς τῶν ἐγκληματολογικῶν μέτρων οὐ μόνον τούτους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄγοντας ἤδη τὸ συμπεπληρωμένον 6ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἤτοι τοὺς διατρέχοντας τὴν σχολικὴν παιδικὴν περίοδον. Τέλος ἅπαντα τὰ λοιπὰ συγκρινόμενα δίκαια, ἤτοι τὸ Αὐστριακόν, τὸ Γαλλικόν, Ἰταλικὸν καὶ Ἑλληνικὸν ἐπεκτείνουσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διαφόρων μέτρων ἐφ' ἁπάντων τῶν ἀνηλίκων, ἤτοι τόσον τῶν ἐφήβων, ὅσον καὶ τῶν παίδων, ἔτι καὶ τῶν ἀγόντων τὴν προσχολικὴν παιδικὴν περίοδον.

3. Τὰ κατὰ τῶν ἀνηλίκων ἐπιβαλλόμενα μέτρα εἶναι κατὰ κύριον λόγον ἀφ' ἑνὸς ποινικὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου παιδαγωγικά. Γεννᾶται λοιπόν, ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, τὸ ἐρώτημα: Εἶναι πᾶς τις ἀνήλικος δεκτικὸς ποινικῶν ἢ παιδαγωγικῶν μέτρων;

Ἡ δεκτικότης ποινικῶν μέτρων, ἤτοι ἡ καλουμένη ποινικὴ ἐνηλικότης, συμπίπτει, κατὰ τὰ σήμερον κρατοῦντα, πρὸς τὴν ἱκανότητα πρὸς καταλογισμὸν καὶ τὴν ἱκανότητα πρὸς τὸ ἐγκληματεῖν. Ἡ ποινικὴ ἀνηλικότης ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν προηγουμένην ταύτης περίοδον, καθ' ἣν πᾶς καταλογισμὸς τῆς πράξεως εἰς τὸν τελέσαντα ταύτην ἀνήλικον ἀποκλείεται. Ἡ ποινικὴ ἐνηλικότης δύναται νὰ ᾖ εἴτε ἀπόλυτος, καθ' ἣν ἡ νεαρὰ ἡλικία οὐδὲν γεννᾷ ζήτημα κατολογισμοῦ, εἴτε σχετική, καθ' ἣν ἐπιβάλλεται τῷ δικαστῇ ἡ ἐν πάσῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἐξέτασις τοῦ ζητήματος, ἐὰν ἡ πρᾶξις εἶναι καταλογιστέα εἰς τὸν διαπράξαντα ταύτην ἀνήλικον. Ἡ ποινικὴ ἀνηλικότης συμπίτει πρὸς τὴν περίοδον τῆς ἀναμφισβητήτου ἀνικανότητος πρὸς καταλογισμόν, ἄρα πρὸς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἡ σχετικὴ ποινικὴ ἐνηλικότης πρὸς τὴν περίοδον ἀμφιβολίας περὶ τῆς ὑπάρξεως ἱκανότητος πρὸς καταλογισμόν, ἄρα πρὸς τὴν προεφηβικὴν ἢ ἐφηβικὴν ἡλικίαν, καὶ τέλος ἡ ἀπόλυτος ποινικὴ ἐνηλικότης πρὸς τὴν περίοδον τῆς ἀναμφισβητήτου ἱκανότητος πρὸς καταλογισμόν, ἄρα πρὸς τὴν ἀνωτέραν τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίαν. Ὑπάρχει σήμερον ἡ τάσις πρὸ αὔξησιν τῶν χρονικῶν ὁρίων τῆς ποινικῆς ἀνηλικότητος· ὑπό τινων μάλιστα προτείνεται καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς ἁπάντων τῶν ἀνηλίκων ἀπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαίου, ὑποβαλλομένων μόνον εἰς παιδαγωγικὰ μέτρα, ἰδίως διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ ποιναὶ θεωροῦνται ὡς μὴ πρόσφοροι διὰ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, ἐφαρμοζόμεναι ἔναντι ἀνηλίκων, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι θεωροῦνται ἐπαρκέστατα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου τὰ ἐπιβαλλόμενα παιδαγωγικὰ μέτρα (τούτων οὕτως ἐχόντων ποινικῶς ἀνήλικοι ἔσονται καὶ οἱ ἤδη ἀποκτήσαντες τὴν πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητα ἀνήλικοι). Ἡ τάσις αὕτη ὑπό τινων μὲν ἀπορρίπτεται, ὑπ' ἄλλων δὲ θεωρεῖται τοὐλάχιστον ὡς πρόωρος. Ὁ Albert Hellwig ὑποστηρίζων τὴν τελευταίαν ταύτην ἄποψιν ἐπικαλεῖται ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν προξενηθησομένην δυσμενῆ ἀπήχησιν τοῦ τοιούτου ὁλοσχεροῦς ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀνηλίκων ἀπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸν κίνδυνον ἰσχυροῦ κλονισμοῦ τοῦ καὶ ἤδη ἐξησθενημένου ἐκ τῶν πολεμικῶν καὶ μεταπολεμικῶν συνθηκῶν αἰσθήματος τοῦ δικαίου.

Ἡ δεκτικότης παιδαγωγικῶν μέτρων, ἤτοι ἡ παιδαγωγικὴ ἐνηλικότης, οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν ἱκανότητα πρὸς τὸ ἐγκληματεῖν καὶ πρὸς τὸν καταλογισμόν· διότι εἶναι δυνατὸν καὶ οἱ μὴ εἰσέτι ἀποκτήσαντες τὰς τοιαύτας ἱκανότητας παῖδες νὰ ὑποβληθῶσι εἰς παιδαγωγικὰ μέτρα. Πᾶς ἀνήλικος, ἤδη ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του, δεῖται καὶ εἶναι δεκτικὸς γενικῶς ἀγωγῆς. Δὲν ἰσχύει ὅμως τοῦτο καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐνηλίκους. Διότι προφανῶς δύνανται νὰ διαπαιδαγωγηθῶσι μόνον οἱ εὔπλαστοι, ἄρα οἱ ἐν τῷ γίγνεσθαι εὑρισκόμενοι, καὶ οὐχὶ οἱ ἤδη διαπεπλασμένοι ἐνήλικοι ἄνθρωποι. Τούτου ἕνεκα οἱ διάφοροι νόμοι ὁρίζουσι συνήθως ὅτι τὰ διάφορα παιδαγωγικὰ μέτρα παύουσιν ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 18ου ἢ τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας. Ἐν προκειμένῳ ὅμως, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Albert Hellwig, ὁ νομοθέτης λησμονεῖ ὅτι ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ὡριμότης, ἐπομένως δὲ καὶ ἡ δεκτικότης ἀγωγῆς, κανονικῶς τελειοῦνται οὐχὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

(Συνεχίζεται)

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ 25 ΠΙΣΤΟΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ὕστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴ διαφωνία γιὰ τὸν πυροβολισμό, τὰ δυὸ ἀδέλφια συμφώνησαν κατὰ τὰ ἄλλα. Εἶπαν πῶς ἔβγαλαν τὸν σκοτωμένο σωφὲρ ἀπὸ τὸ ταξί, πῶς τὸν ἔσυραν στὸ βαλτότοπο. Ἤθελαν ἐκεῖ νὰ σκάψουν μέσα στὴν ἄμμο καὶ νὰ τὸν «παραχώσουν», ἀλλὰ φοβήθηκαν, ἐπειδὴ ἦταν γωρὶς ἀκόμα καὶ μποροῦσε νὰ περάση κανένας μὲ αὐτοκίνητο καὶ νὰ τοὺς δῆ, καὶ τὸν παράτησαν. Μπῆκαν στὸ ταξὶ τοῦ Τσάγκα μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀνδρέα, ἀλλὰ δὲν πῆραν τὸ δρόμο Βαρκίζης - Σπάτων - Χαρβατιοῦ, ὅπως ἐπέμενε ἡ Χωροφυλακή. Μετὰ τὸ ἔγκλημα γύρισαν ἀπὸ τὴν παραλιακὴ ὁδὸ καὶ μέσω τοῦ Παλαιοῦ καὶ Νέου Φαλήρου πῆγαν στὸν Πειραιᾶ καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς ἀνέβηκαν στὴν Ἀθήνα. Μετὰ ἀπὸ τοὺς Ἀμπελοκήπους, διὰ τῆς ὁδοῦ Μεσογείων τράβηξαν γιὰ τὸ Χαρβάτι, γυρεύοντας νὰ βροῦν ἀσφαλὲς μέρος μέσα στὸν πευκώνα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα γιὰ νὰ κρύψουν τὸ ταξί, ποὺ ἀπόκτησαν μ᾽ ἕνα ἔγκλημα, γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν ἀργότερα ὅταν θὰ αἰχμαλώτιζαν τὸν πλούσιο γαλατά. Ἀλλὰ καθὼς ἔψαχναν γιὰ νὰ βροῦν τὴν κρυψώνα τὴν ἔπαθαν, γιατὶ στὸ Χαρβάτι ἔμειναν ἀπὸ νερὸ καὶ βενζίνα καὶ ἀναγκάσθηκαν νὰ κάνουν «ὦτο - στόπ», ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα καὶ νὰ γυρίσουν μὲ τὴν «Καντιλλὰκ» τοῦ Διπλάρη ποὺ ἐπέβαιναν οἱ Δασκαλάκης καὶ Ντόζης μὲ τὶς οἰκογένειές τους. Εἶπαν ἀκόμη ὅτι ἀπὸ τὴν Ἁγία Παρασκευή, ὅταν τοὺς ἄφησε ἡ «Καντιλλάκ», χώθηκαν μέσα στὰ ἐκεῖ τότε πεῦκα καὶ γύρισαν πεζῆ στοὺς Ἀμπελοκήπους.

Πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀπολογίας της γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Τσάγκα ἡ Κούλα ἦλθε καὶ σὲ μιὰ ἄλλη ἀντίφαση μὲ τὸν ἀδελφό της. Εἶπε δηλαδὴ ὅτι μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ σωφέρ, τόσο ταράχθηκε, ὥστε παρακάλεσε τὸν ἀδελφό της νὰ τὴν ἀφήση στὴν παράγκα τῆς Μασουρίδη στοὺς Ἀμπελοκήπους.

—Καὶ τότε, ποιά ἦταν ἡ κοπέλα μὲ τὸ μπὲζ φόρεμα καὶ μὲ τὸ κόκκινο καπέλο, ποὺ ἀνέβηκε στὴν «Καντιλλὰκ» στὸ Χαρβάτι; τὴ ρώτησε ὁ ἀνακριτής. Βλέπω ὅτι στρίβεις τὰ λόγια σου. Γιατί;

— Δὲν ἤμουνα ἐγώ, σᾶς τὸ ὁρκίζουμαι.

— Μὰ σὲ ἀναγνώρισαν καὶ ὁ σωφὲρ τῆς «Καντιλλὰκ» καὶ οἱ κύριοι ποὺ ἦταν μέσα μὲ τὶς γυναῖκες των, ἐπέμεινε ὁ ἀνακριτής.

— Δὲν ἤμουνα ἐγώ, ἐξακολούθησε μὲ πεῖσμα ἡ Κούλα.

— Καὶ τότε ποιά ἦταν;

— Ξέρετε ποιά θὰ ἦταν; Ὁ Ἀνδρέας εἶχε φιλενάδα μιὰ ἠθοποιό, τὴ Φώφη. Καὶ ὅταν ἄφησε ἐμένα στὸ σπίτι τῆς Μασουρίδου θὰ πέρασε ἀπὸ τὸ σπίτι της καὶ θὰ πῆρε τὴ Φώφη γιὰ νὰ τῆς κάνη καμιὰ βόλτα μὲ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ σκοτωμένου σωφέρ. Γιατί νὰ σᾶς πῶ ψέματα;

Καὶ ὅμως, ἡ Κούλα, στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔλεγε ψέματα. Πρῶτα - πρῶτα γιατὶ ἡ Ἀσφάλεια βρῆκε τὴν ἠθοποιὸ ἐκείνη ποὺ ἦταν φιλενάδα τοῦ Ἀνδρέα καὶ διαπίστωσε τὸ ἄλλοθι αὐτῆς γιὰ τὴν νύχτα ἐκείνη. Ὕστερα κανένας ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες τῆς «Καντιλλὰκ» τοῦ Διπλάρη δὲν τὴν ἀναγνώρισε καὶ ὕστερα, ὅταν οἱ δολοφόνοι τοῦ Τσάγκα γύρισαν μετὰ τὸ ἔγκλημα στὴν Ἀθήνα, κατευθύνθηκαν διὰ τῆς ὁδοῦ Μεσογείων πρὸς Χαρβάτι καὶ δὲν πέρασαν καθόλου ἀπὸ τὸν σημερινὸ συνοικισμὸ Ἑλληνορώσων, γιὰ νὰ ἀφήσουν τάχα τὴν Κούλα στὴν παράγκα τῆς Μασουρίδη καὶ νὰ πάρουν τὴν Φώφη.

Γιατί ἔλεγε αὐτὸ τὸ ψεματάκι ἡ Κούλα; Μυστήριο.

Ἀντίθετα γιὰ τὴ ληστεία καὶ τὴν ἀπόπειρα δολοφονίας τοῦ Νικηταρᾶ ἡ Κούλα

παραδέχθηκε ὅτι αὐτὴ πυροβόλησε, ἀλλὰ γιατὶ τὴν εἶχαν πιέσει ὁ ἀδελφός της καὶ ὁ Ντούνης.

Θυμᾶμαι, ὅτι μετὰ καὶ ἀφοῦ πῆρε ὁ ἀνακριτὴς Σουργιαδάκης τὶς «μαρτυρικὲς καταθέσεις» τῶν δύο κακούργων ἀδελφῶν καὶ τοῦ Ντούνη, ἐπετράπη καὶ ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴ καὶ ἀπὸ τὸν κ. Κουτσουμάρη καὶ σὲ μᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ρεπόρτερς καὶ στενοὺς συνεργάτες τῆς Ἀστυνομίας, νὰ δοῦμε καὶ νὰ ἀκούσουμε ἀπὸ τὰ στόματα τῶν ἴδιων τὶς ὁμολογίες γιὰ τὴν ἐνοχή τους στὰ θηριώδη ἐγκλήματα.

Καὶ ἔτσι ἀντίκρυσα μέσα στὸ κρατητήριο τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, στὸ βάθος τοῦ ἡμιϋπογείου τοῦ οἰκήματος τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου, τὸν περίφημο ἀρχηγὸ τῆς συμμορίας μὲ τὰ 25 πιστόλια. Πρώτη ἐντύπωση: Αὐτὸ τὸ νιάνιαρο ἔκαμε αὐτὰ τὰ θηριώδη ἐγκλήματα καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα δευτερώτερα; Ἦταν δυνατόν; Καὶ ὅμως, ἦταν. Ὁ Ἀνδρέας ἦταν ἕνα νόστιμο παιδί. Ἕνα ὁμορφόπαιδο. Κανονικὸς τὸ ἀνάστημα γιὰ τὴν ἐφηβικὴ ἀκόμα ἡλικία του, καστανός, οὔτε πολὺ ἀδύνατος, ἀλλὰ οὔτε καὶ παχύς, μὲ ζωηρὰ καὶ παμπόνηρα μάτια, στὰ ὁποῖα διέκρινε κανεὶς τὴν ἔμφυτή του σκληρότητα καὶ κακία, αὐτὴ ποὺ τὸν ἔσπρωξε στὰ θηριώδη ἐγκλήματα. Φοροῦσε καὶ μέσα στὸ κρατητήριο τὸ προσφιλὲς σ' αὐτὸν πουκάμισο μὲ τὴν φαρδειὰ ἀλλὰ Μπάϋρον κολλαρίνα, ὅπως ἀκριβῶς μᾶς τὸν εἶχαν περιγράψει ἕνα σωρὸ μάρτυρες. Μόλις ἄκουσε ὅτι εἴμαστε δημοσιογράφοι, πῆρε ἕνα σπουδαῖο ὕφος ἀπέναντί μας καὶ γιατὶ δὲν εἶχε ἐπικοινωνήσει μὲ τὸν δικηγόρο του ἀκόμα, ἐφ' ὅσον ἐκρατεῖτο ἀκόμα ὡς μάρτυρας καὶ ὄχι ὡς κατηγορούμενος καὶ γιατὶ φοβόταν μήπως πέσει σὲ ἀντιφάσεις μὲ ἐκεῖνα τὰ ὅσα πρωτύτερα εἶχε πῆ στὸν ἀνακριτή, ἔλαβε ἕνα σπουδαῖο ὕφος ἀπέναντί μας, σὰ νὰ ἤθελε νὰ δείξη μὲ αὐτὸ τήν... ἀνωτερότητά του καὶ τὴν μηδαμινότητά μας καὶ εἶπε μὲ πρωτοφανῆ θρασύτητα:

— Τί θέλετε ἀπὸ μένα; Ναί, ἐγὼ ἤμουνα ὁ ἀρχηγός. Εἶχα σχέδιο γιὰ πολλὲς καὶ μεγάλες ληστεῖες. Μὰ δὲν πρόφθασα. Λεπτομέρειες ὅμως, δὲν θὰ σᾶς πῶ. Πάρτε τις ἀπὸ τὴν ἀνάκριση... Ἄλλωστε τὰ περισσότερα τὰ ξέρετε...

Καὶ σταμάτησε. Ἡ πρώτη συνέντευξη μὲ τὸν νεαρὸ κακοῦργο εἶχε λήξει.

Τὴν Κούλα Χριστοφιλέα τὴν εἶδα στὴ «ζούλα», δηλαδὴ κρυφά, στὰ κρατητήρια τῆς Ἀσφαλείας κι' αὐτὸ γιατὶ οἱ ἀστυνομικοί, νομίζοντας ὅτι θὰ μποροῦσαν μὲ τὸ καλὸ νὰ τῆς ἀποσπάσουν περισσότερες λεπτομέρειες, πήγαιναν μαζί της μὲ τὸ μαλακό. Τὴν περιποιόντουσαν ἰδιαιτέρως καὶ δὲν ἄφηναν ἐμᾶς τοὺς δημοσιογράφους νὰ τὴν πολιορκήσουμε καὶ νὰ ἐνοχλήσουμε μὲ ἐρωτήσεις ποὺ μπορεῖ νὰ ἦσαν καὶ λίγο ἀδιάκριτες. Ἕνα μεσημέρι ὅμως, ἕνας φίλος μου, κατώτερος ἀστυνομικός, μὲ ἔβαλε κρυφὰ μέσα στὸ κελί της, στὰ γυναικεῖα κρατητήρια τῆς Ἀσφαλείας καὶ μὲ κλείδωσε μέσα γιὰ νὰ κάνω τὴ δουλειά μου μὲ τὴν ἡσυχία μου.

Καὶ ἔτσι γιὰ πρώτη φορὰ βρέθηκα μπροστὰ στὴν ὑπαρχηγίνα τῆς συμμορίας μὲ τὰ 25 πιστόλια. Ἀνάστημα γεμᾶτο, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας της, μὲ διαφαινόμενες ἀρκετὰ καλὲς γραμμές, μὲ νοστιμόταπτο πρόσωπο καὶ σαρκώδη, φιλήδονα χείλια, εἶχε μάτια κατάμαυρα καὶ λάγνα ποὺ βγάζανε σπίθες. Ὅταν ἔμαθε ὅτι ἤμουνα δημοσιογράφος μὲ δέχθηκε πρόθυμα καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε στὸ στενὸ κελὶ καρέκλα ἄλλη ἀπὸ τὸ ντιβάνι, αὐτὴ κάθησε στὴν ἄκρη του σταυροπόδι καὶ μοῦ ἔκανε θέση νὰ καθήσω δίπλα της. Φοροῦσε μιὰ ἁπλὴ μπλουζίτσα, πολὺ ἀνοιχτὴ στὸ καρρέ, ὥστε νὰ διαφαίνεται τὸ πλούσιο στῆθος της καὶ μιὰ σκούρα φούστα πολὺ κοντή. Σταύρωσε πολὺ τὰ γόνατά της ἐπάνω στὸ ντιβάνι, ὥστε ὄχι μόνο νὰ φαίνωνται ὡς ἀπάνω τὰ κανονικότατα πόδια της, ἀλλὰ καὶ πιὸ πάνω μέρος τῆς σάρκας ἀπὸ τοὺς μηρούς. Ἡ στάση της τότε ἦταν πάρα πολὺ προκλητικὴ καὶ φαινότανε δλοκάθαρα ὅτι ἡ ὑπαρχηγίνα ἤθελε μὲ τὰ τσακίσματά της καὶ μὲ τὰ τσαλίμια της νὰ ἀποζημιώση, ὀπτικῶς τουλάχιστον, τὸν νέο τότε δημοσιογράφο ποὺ εἶχε ἀπέναντί της, νομίζοντας ὅτι θὰ τὸν ἔχη στὸ μέλλον τοῦ χεριοῦ της καὶ ὅτι ἔτσι θὰ ἐξασφαλίση μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὴ συμπαράστασή του.

Θέλησε φυσικὰ νὰ ρίξῃ ὅλη τὴν εὐθύνη στὸν ἀδελφό της τὸν Ἀνδρέα καὶ νὰ βγάλῃ τὴν οὐρίτσα της ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα. Καὶ ἄρχισε νὰ μιλᾶ:

—Ἐγὼ δὲν φταίω καθόλου, ἄρχισε νὰ μοῦ λέῃ ἡ Κούλα. Ἕνα πρωϊνὸ ὁ Ἀνδρέας ἦλθε καὶ μοῦ εἶπε. «Ἔλα νὰ κάνουμε μιὰ δουλειά, νὰ σκοτώσουμε κάποιον νὰ βγῇ καὶ σένα τὸ ὄνομά σου».

— Τί σημαίνει νὰ βγῇ τὸ ὄνομά σου; τὴν ρώτησα.

— Νά, νὰ γράψουν οἱ ἐφημερίδες γιὰ μένα καὶ νὰ γίνω ἔτσι ξακουσμένη. Ἐγὼ τὸ πρῶτο ἀρνήθηκα, ἀλλὰ μὲ φοβέρισε ὅτι θὰ μὲ σκότωνε καὶ ἔτσι πῆγα. Ὁ Ἀνδρέας λοιπὸν μὲ πῆρε στὸν λαιμό του, καθὼς σᾶς εἶπα. Ἐγὼ καλὰ καθόμουνα στὴν παράγκα τῆς Μασουρίδη. Ἤξερα βέβαια, ὅτι ὁ Ἀνδρέας ἀνακατωνόταν σὲ βρωμοδουλειές, ἀλλὰ δὲν φαντάσθηκα ὅτι θὰ ἔμπλεκε καὶ μένα μέσα καὶ μάλιστα μ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Ἔτσι ἕνα ἀπόγευμα ἦλθε ἀπὸ τὴν παράγκα καὶ μὲ πῆρε γιὰ νὰ πᾶμε περίπατο. Κατεβήκαμε πεζῇ στοὺς Ἀμπελοκήπους καὶ ἀπὸ κεῖ πήραμε τὸ λεωφορεῖο καὶ κατεβήκαμε στὸ Κολωνάκι. Ἐκεῖ εἶχε δώσει ραντεβοῦ μὲ τὸ Φώτη καὶ τὸν πήραμε μαζί μας.

Ὁ Φώτης ἦταν ὁ μυστηριώδης ἄγνωστος καί, μιὰ ποὺ ἀνέφερε τὸ ὄνομά του ἡ Κούλα, νόμισα ὅτι βρῆκα τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ ξεδιαλύνω τὸ ζήτημα τοῦ ποιός ἦταν καὶ τί ρόλο εἶχε παίξει σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεση. Καὶ κάνοντας τὸν ἀνήξερο διεκινδύνευσα τὴν ἐρώτηση:

— Ποιός Φώτης;

— Νά, αὐτὸς ὁ φίλος τοῦ Ἀνδρέα.

— Πῶς τὸν λένε;

— Δὲν ξέρω...

— Τί δουλειὰ κάνει;

— Καὶ ποῦ θέλετε νὰ ξέρω τί δουλειὰ κάνει κάθε φίλος τοῦ ἀδελφοῦ μου;

— Μὰ ὄχι, ἀντέτεινα. Ὁ Φώτης δὲν ἦταν σὰν ὅλους τοὺς ἄλλους φίλους του. Λένε ὅτι σοῦ ἔκανε τὰ γλυκὰ μάτια.

— Καὶ τί σχέση ἔχει αὐτό. Καὶ ἄλλοι φίλοι του μπορεῖ νὰ μὲ φλερτάρανε. Πρέπει νὰ ξέρω τὰ ὀνόματα σὲ καθένα ποὺ τοῦ γυάλιζα στὸ μάτι;

Ἀφοῦ εἶδα ὅτι ξέφευγε μὲ κάθε τρόπο νὰ πῇ ποιός ἦταν ἐπιτέλους αὐτὸς ὁ περίφημος Φώτης, ποὺ στὴ δίκη τους, καθὼς θὰ δοῦμε, βρέθηκαν σύμφωνα, ὕστερα ἀπὸ συμβουλὲς τῶν συνηγόρων τους, καὶ τὰ δυὸ ἀδέλφια νὰ τοῦ φορτώσουν τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ δυστυχισμένου τοῦ Τσάγκα, ἐνῶ στὴ σύλληψή τους μέσα στὴν Ἀσφάλεια καὶ μπροστὰ στὸν ἀνακριτὴ ὁ μὲν Ἀνδρέας ἔλεγε ὅτι ἡ δολοφόνισσα ἦταν ἡ Κούλα καὶ ἐκείνη ὁ Ἀνδρέας, ἀφοῦ, ὅπως λέω, εἶδα ὅτι δὲν μποροῦσα νὰ βγάλω τίποτε τὸ καινούργιο γιὰ τὸ Φώτη, συνέχισα τὶς ἐρωτήσεις μου.

—Ὕστερα τί ἔγινε;

— Πήραμε ἕνα ταξὶ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη καὶ πήγαμε περίπατο. Φθάσαμε ἔξω ἀπὸ τὴν Γλυφάδα, στὴ Βούλα. Ἦταν βραδάκι πιά, 8½ ἡ ὥρα. Εἴμαστε κατὰ τὴν παραλία. Ξαφνικά, ἀκούω τὸν Ἀνδρέα νὰ λέῃ στὸ σωφὲρ «στάσου ἐδῶ». Σταμάτησε ὁ σωφέρ. Τότε οὔτε εἶδα καλὰ - καλὰ τί ἔγινε. Ὁ ἀδελφός μου ἔβγαλε τὸ περίστροφό του καὶ βάρεσε μιά. Ἔγειρε τὸ κεφάλι του ὁ ὁδηγὸς καὶ δὲν ἔβγαλε μιλιά... Ἔπειτα πιά, εἴπαμε νὰ τὸν θάψουμε. Κατεβήκαμε, τοῦ πήραμε τὸ πιστόλι καὶ ἀρχίσαμε νὰ τὸν θάβουμε, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἔπαιρνε ἡ ὥρα καὶ τὸν ἀφήσαμε στὴ μέση. Ὕστερα ἔβαλε ὁ Φώτης μπροστὰ τὴ μηχανὴ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ πήραμε δρόμο. Πήγαμε στὴ Γλυφάδα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸ Παλιὸ καὶ στὸ Νέο Φάληρο καὶ πήραμε τὴν ὁδὸ Πειραιῶς.

Βέβαια ἡ Κούλα ἔλεγε τὰ πράγματα ὅπως τὴν συνέφεραν. Ἔπεφτε σὲ ἕνα σωρὸ ἀντιφάσεις. Δὲν μοῦ εἶπε τίποτε γιὰ τὶς ἀφορμὲς καὶ δὲν ἔλεγε τίποτε γιὰ τὰ σχέδια τοῦ Ἀνδρέα, γιὰ αἰχμαλωσία τοῦ πλούσιου γαλατᾶ, ποὺ ἦταν τάχα ἐρωτευμένος μὲ τὴν Κούλα καὶ ποὺ εἶχαν σχέδιο γιὰ νὰ τὸν «καθαρίσουν», ἀφοῦ ἔπαιρναν

τὰ λύτρα. Ἀλλὰ ἀποκάλυψε καὶ ἕνα ἄλλο, ἄγνωστο πράγμα, ποὺ τὸ μάθαμε γιὰ πρώτη φορά. Ὅτι ὁ δυστυχισμένος ὁ Τσάγκας, ποὺ ἔπαιρνε κοῦρσες μὲ τὸ ταξί του γιὰ μακρινὰ καὶ ἔρημα γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη μέρη, εἶχε ἐπάνω του πιστόλι γιὰ νὰ προστατεύεται ἀπὸ ληστές. Ὁ Ἀνδρέας ὅμως τὸν σκότωσε ξαφνικὰ καὶ στὴν ἔρευνα ποὺ τοῦ ἔκανε τοῦ πῆρε τὸ πιστόλι. Καὶ τὸ πιστόλι αὐτὸ βρέθηκε γιὰ νὰ θεμελιώσῃ ἀτράνταχτα καὶ τὴν κατηγορία τῆς ληστείας, ὡς ἀφορμὴ τοῦ φόνου.

— Τραβήξατε γιὰ τὸ Χαρβάτι ὕστερα; Γιατί; Γιὰ νὰ κρύψετε τὸ αὐτοκίνητο; τὴ ρώτησα.

— Ὄχι. Ἐγὼ δὲν πῆγα ἐκεῖ, εἶπε ἡ Κούλα. Ὅταν ἀνεβήκαμε στὴν Ἀθήνα ἐμένα ὁ Ἀνδρέας μὲ κατέβασε στοὺς Ἀμπελοκήπους καὶ ἔφυγε μὲ τὸν Φώτη. Δὲν ξέρω μετὰ οὔτε ποῦ πῆγαν οὔτε τί ἔκαναν.

— Ὥστε δὲν ἤσουνα σὺ τὸ κορίτσι μὲ τὸ κόκκινο καπέλο ποὺ μαζὶ μὲ τὸν Ἀνδρέα καὶ τὸν Φώτη περιμάζεψε ἡ «Καντιλλὰκ» ἀπὸ τὸ Χαρβάτι ποὺ εἴχατε σταματήσει μὲ τὸ ταξὶ τοῦ Τσάγκα;

— Ὄχι, δὲν ἤμουνα ἐγώ, ἀπάντησε ἡ Κούλα.

Καὶ ὅμως, εἶχε ἀναγνωρισθῇ ἀδίστακτα ἀπὸ ἕνα σωρὸ μάρτυρες. Ἐπίσης τὸ ὁμολογοῦσε καὶ ὁ ἀδελφός της. Γιατί λοιπὸν ἔλεγε στὸ σημεῖο αὐτὸ ψέματα; Μυστήριο. Μὰ σὲ λίγο ξεχνώντας τί εἶχε πεῖ πρωτύτερα μοῦ εἶπε:

— Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ὁ Ἀνδρεῖς μοῦ ἔδειξε τὶς ἐφημερίδες ποὺ ἔγραφαν ἕνα σωρὸ πράγματα γιὰ τὸν φόνο τοῦ Τσάγκα καὶ μοῦ εἶπε: «Τὰ βλέπεις ποὺ στάλεγα; Ἐσὺ εἶσαι ἡ κοπέλα μὲ τὸ κόκκινο καπέλο. Τώρα σὲ ξέρει ὅλος ὁ κόσμος».

Ἡ συνέντευξη τῆς ὑπαρχηγίνας τῆς συμμορίας μὲ τὸν δημοσιογράφο εἶχε λήξει.

Ἀλλὰ ποιός ἦταν αὐτὸς ὁ εἰκοσάχρονος ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας μὲ τὰ 25 πιστόλια ποὺ εἶχε κάνει τὰ φοβερὰ καὶ τρομερὰ ἐγκλήματα καὶ σχεδίαζε καὶ ἄλλα;

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὰ « ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ » μὲ τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος κλείουν τὸ ἔτος 1966, ἤτοι τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς των. Τὰ 24 ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ λήξαντος ἔτους μετὰ λεπτομεροῦς εὑρετηρίου, δέον νὰ βιβλιοδετηθοῦν εἰς ἕνα τόμον, ὁ ὁποῖος θὰ φέρῃ τὸν τίτλον «ΤΟΜΟΣ ΙΔ' ἔτους 1966».

Διὰ τὴν βιβλιοδεσίαν τῶν ἐν λόγῳ τευχῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλλιδρομίου 7 βιβλιοδετεῖον τοῦ κ. Ἰωάννου Ταουσάνη (τηλέφ. 634.691). Τιμὴ κατὰ τόμον, κατόπιν συμφωνίας τῆς ὑπηρεσίας ἡμῶν μετὰ τοῦ βιβλιοδέτου, δραχ. 17 διὰ τὸν πανόδετον καὶ δραχ. 27 διὰ τὸν δερματόδετον, ἤτοι αἱ αὐταὶ ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τιμαί.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΜΑΣ

Ὑπὸ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ»

ΚΑΘΗΚΟΝ ἱερὸν καὶ ἐπιβεβλημένον εἶναι ἡ ἀπόδοσις τιμῶν εἰς τοὺς ἡρωικοὺς ἀγωνιστάς, οἱ ὁποῖοι, ὑπεραμυνόμενοι τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς φιλτάτης μας πατρίδος, προσέφεραν τὸ πολυτιμότερον τῆς ζωῆς ἀγαθόν, τὴν ζωήν των ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες ἐτίμων τοὺς νεκρούς των, διότι ἐπίστευον ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀπένειμον τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, διὰ τῆς αὐτοθυσίας των εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, συνετέλουν εἰς τὴν διαιώνισιν τῆς δαφνοστεφοῦς καὶ αἰωνίας Φυλῆς μας.

Συνεχισταὶ καὶ ἡμεῖς τῆς ὡραίας αὐτῆς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ μνήμονες τῶν προσφάτων θυσιῶν ἀγαπημένων συναδέλφων, συνεκεντρώθημεν τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1966 εἰς τὸν περίβολον τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη διὰ νὰ ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, πρὸ εἴκοσι δύο ἐτῶν, διὰ τοῦ ἀπαραμίλλου θάρρους των ἠγωνίσθησαν ἐναντίον ἑνὸς ἀδυσωπήτου ἐπιδρομέως, τοῦ κομμουνισμοῦ, καὶ διὰ τῆς θυσίας των παρέσχον εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπνέωμεν ἐλευθέρως τὴν ζείδωρον αὔραν τοῦ ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΡΑΝΙΤΩΔΗ βράχον ὁ ὁποῖος καλεῖται ΕΛΛΑΣ, ἐθραύσθησαν, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὅλα τὰ κύματα τῆς βίας καὶ τῆς βαρβαρότητος. Τῆς κομμουνιστικῆς ἀγριότητος τὸ κῦμα, ὥρμησε θολόν, ἐποχήν τινα νὰ συντρίψῃ καὶ συμπαρασύρῃ εἰς τὸ ἔρεβος τὸν ἀκλόνητον βράχον. Ἐθρυμματίσθη ὅμως καὶ αὐτό, διότι τὸν κόσμον εἶναι δυνατὸν νὰ κατακτήσουν αἱ ἰδέαι, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ φῶς, οὐδέποτε ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ κυριαρχήσουν εἰς αὐτὸν ἡ βία, τὸ μαστίγιον καὶ τὸ σκότος.

Λαός, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ λαμπρύνῃ τὴν πορείαν του μὲ τρόπαια ὡς αὐτὰ τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῶν Θερμοπυλῶν καὶ μὲ ἔργα τέχνης ὡς αὐτὰ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους, εἶναι λαὸς ἱστορικὸς καὶ ἡ μοῖρα του εἶναι νὰ μεταβάλλεται πάντοτε εἰς προμαχῶνα διὰ πᾶν ὅ,τι ἔχει σχέσιν μὲ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Τοιοῦτος λαὸς εἶναι ὁ ἑλληνικὸς καὶ εἰς αὐτὸν ἐδῶ τὸν ἱερὸν χῶρον, ἔνθα ἐγεννήθησαν ὁ Περικλῆς, ὁ Σωκράτης, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Λεωνίδας τοῦ «μολὼν λαβέ», ὁ Ἀθανάσιος Διάκος, ὁ Καραϊσκάκης καὶ ὁ Δαβάκης τῆς Πίνδου, ἡ ἐλευθερία θεωρεῖται ὡς τὸ ἄριστον τῶν ἀγαθῶν. Διὰ τὴν θεὰν αὐτήν, τὴν Ἐλευθερίαν, ὁ λαός μας, αἰῶνες αἰώνων τώρα, ἀνυψώνει δοξασμένα καὶ αἱματοποτισμένα τρόπαια, τὰ ὁποῖα ἀφήνουν καταπλήκτους τοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς γῆς. Εἰς αὐτὸν ἐδῶ τὸν τόπον, τὸ σταυροδρόμιον τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, τὸν τόπον τῶν ἡρώων, δὲν ὑπῆρξεν, οὐδὲ θὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ μέλλον, θέσις διὰ τὴν οἱασδήποτε μορφῆς τυραννίαν.

***

ΕΙΚΟΣΙ ΔΥΟ ἔτη συνεπληρώθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ κομμουνισταί, ἐκτελοῦντες ἐπιταγὴν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας, ἐδημιούργησαν τὸ γνωστὸν αἱματηρὸν Δεκεμβριανὸν κίνημα. Ὁ «κόκκινος» Δεκέμβριος τοῦ 1944 θὰ παραμείνῃ διὰ μέσου τῶν ἐτῶν τὰ ὁποῖα θὰ παρέρχωνται, ὡς τὸ μελανώτερον στίγμα τῆς καταπτώσεως εἰς τὴν ὁποίαν δύναται νὰ φθάσῃ ὁ ἄνθρωπος, ἂν πρὸς στιγμὴν παρασυρθῇ ἀπὸ τὰς γλυκοήχους σειρῆνας τοῦ κομμουνισμοῦ.

Εἴκοσι δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ γνήσια τῆς Ἑλλάδος τέκνα — ἀστυφύλακες, χωροφύλακες, πυροσβέσται, ἐθνικόφρονες πολῖται — ἠγωνίσθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν μάχην μεγάλην ἐναντίον τῶν ἐρυθρῶν ἐπιδρομέων, οἱ ὁποῖοι, στερούμενοι παντελῶς οἱουδήποτε αἰσθήματος ἠθικῆς καὶ δικαιοσύνης, ἀγάπης καὶ τιμιότητος, αἰδοῦς καὶ ἀνθρωπισμοῦ, ἐζήτησαν μὲ τὴν αἱμοσταγῆ

δίαν νὰ γίνουν κύριοι τῆς χώρας, ἡ ὁποία ἐγέννησε, ἀνέθρεψε καὶ ἐγαλούχησε τὴν γνησίαν Δημοκρατίαν.

Καταλυταὶ παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου, ἠθέλησαν νὰ μεταβάλουν τὴν Ἑλλάδα. τὴν πατρίδα τῶν Ὀλυμπίων θεῶν, εἰς σωροὺς ἐρειπίων. Προσφέροντες θυσίαν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Μολὼχ τοῦ μίσους, ἐπεζήτησαν νὰ ἀφανίσουν τὴν Ἑλληνικὴν Φυλήν, τὴν Φυλὴν ἡ ὁποία τρεῖς χιλιάδες τώρα ἔτη, φωτίζει τὴν οἰκουμένην μὲ τὸ ἀνέσπερον φῶς τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐλησμόνησαν ὅμως οἱ ἐπιτεθέντες, καίτοι ἤκουον εἰς τὸ ὄνομα Ἕλληνες, ὅτι οἱ Ἕλληνες ζοῦν διὰ νὰ αἰσθάνωνται καὶ ἀποθνήσκουν διὰ νὰ ζοῦν ἐλευθέρως. Τοὺς τὸ ἐνεθύμησαν ὅμως ἄξιοι πολεμισταὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνήσιοι ἀπόγονοι τῆς στρατιᾶς τῶν ἡρώων ἀγωνιστῶν τῆς φυλῆς μας, τοὺς συνέτριψαν καὶ τοὺς ἠνάγκασαν νὰ συμπτυχθοῦν εἰς τὰ ὄρη, ἀσφαλές, κατ᾽ αὐτούς, καταφύγιον.

Τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας ὅλων ἐκείνων τῶν μαχητῶν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944 προσήλθομεν νὰ τιμήσωμεν εἰς τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς «Μακρυγιάννη». Ὀρθῶς πράττουσα ἡ Πολιτεία καθιέρωσε τὴν κατ᾽ ἔτος τέλεσιν ἐπισήμου ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων συναδέλφων μας. Καὶ μὲ συγκίνησιν παρέστημεν εἰς τὴν τελετὴν ταύτην καὶ προσηυχήθημεν νοερῶς ὑπὲρ αἰωνίας ἀναπαύσεως τῶν προσφιλῶν μας νεκρῶν.

***

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 3 Δεκεμβρίου 1966. Ἀπὸ τῆς 8.30′ ὥρας π.μ., εἰς τὸν καταλλήλως διακοσμηθέντα χῶρον τοῦ «Μακρυγιάννη», ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται οἱ ἐπιζήσαντες μαχηταὶ τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κινήματος, τιμητικῶς κατ᾽ ἔτος προσκαλούμενοι, σύζυγοι καὶ γονεῖς, ἀδελφοί, ἀδελφαὶ καὶ τέκνα τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων, ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν, τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ἐκπρόσωποι τῶν Πνευματικῶν τῆς χώρας Ἱδρυμάτων καὶ τῶν Ἀνωτάτων Δικαστηρίων, Ἀντιπροσωπεῖαι Σωματείων καὶ Ὀργανώσεων, ὁμάδες νέων καὶ νεανίδων μὲ ἀντιπροσωπευτικὰς τῶν διαφόρων περιφερειῶν τῆς πατρίδος μας ἐνδυμασίας καὶ ἕνα πλῆθος ἄλλων προσκεκλημένων. Ἐκατέρωθεν τοῦ Κενοταφείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι τοποθετημένος στέφανος ἐκ φύλλων δάφνης, ἔχουν λάβει θέσιν ἀνὰ δύο ἐκπρόσωποι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ἐνῶ μικρὰ σύννεφα λιβανωτοῦ κατακλύζουν τὴν ἀτμόσφαιραν.

Καὶ ἐνῶ οἱ πάντες καταλαμβάνουν τὰς θέσεις των καὶ ὁ Τελετάρχης Ὑποστράτηγος τῆς Χωροφυλακῆς κ. Βενιεράκης, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δ) ντοῦ Α′ καὶ Μανέττα, τοῦ Συνταγματάρχου - Διοικητοῦ τοῦ Συντ) τος Χωροφ) κῆς Μακρυγιάννη κ. Ζησίμου, τῶν Ἀστυνομικῶν Δ) ντῶν Α′ κ.κ. Γαλανοπούλου καὶ Τσαλτάκη, τῶν Ἀστυνομικῶν Δ) ντῶν Β′ κ.κ. Μπούρα καὶ Κρίντα, τῶν Ἀστυνόμων κ.κ. Μαντούβαλου, Τζήμα, Παπαθανασίου, Χριστολουκᾶ, Παπαγεωργάκη καὶ Κατσάρου καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, συνοδεύουν τοὺς προσερχομένους εἰς τὰς οἰκείας των θέσεις, καταφθάνουν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, Ἀντιστράτηγος κ. Παναγιωτακόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Καραμπέτσος καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος Ὑποστράτηγος κ. Μαράκας.

Ἐντὸς ὀλίγου καὶ ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων, προσέρχεται ὁ Ἐξοχώτατος ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργός μας κ. Ἀποστολάκος. Παραμένει εἰς τὴν εἴσοδον καὶ μετὰ τῶν κ.κ. Ἀρχηγῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος ἀναμένουν νὰ ὑποδεχθοῦν τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ. Τὰ λεπτὰ τοῦ χρόνου παρέρχονται. Ἡ συγκίνησις τοῦ πλήθους, καθὼς νοερῶς ἀναμιμνήσκεται τὴν θλιβερὰν ἐκείνην ἐποχὴν τοῦ Δεκεμβρίου καὶ τὰς θυσίας τῶν ἀγνῶν Ἑλλήνων, αἰσθητῶς ἀντικατοπτρίζεται εἰς τὰς παρειάς. Καὶ ἐνῶ τὰ μεγάφωνα δονίζουν τὴν ἀτμόσφαιραν καθὼς μεταδίδουν ἐθνικὰ ἐμβατήρια καὶ ἐπίκαιρα συνθήματα, ἔχουν καταλάβει

ἤδη τὰς θέσεις των, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Κανελλόπουλος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, οἱ τ. Πρωθυπουργοὶ κ.κ. Τσαλδάρης, Ἱππινέλης καὶ Γεωργακόπουλος, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Παναστπύρου, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Κωστόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Μαυριδόγλου, ὁ Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς κ. Γιαννόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Σαββόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου κ. Κοθρῆς, ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ροδόπουλος, οἱ τ. Ὑπουργοὶ Ἀσφαλείας κ.κ. Μανιαδάκης, Καλατζῆς καὶ Δασκαλόπουλος, οἱ Νομάρχαι Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς κ.κ. Τσιτσάρας καὶ Κακούργης, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πλυτᾶς, ὁ Ἀρχηγὸς Γ.Ε.Σ. Ἀντιστράτηγος κ. Σπαντιδάκης, ὁ Ἀρχηγὸς Γ.Ε.Ν. Ἀντιναύαρχος κ. Αὐγέρης, ὁ Ἀρχηγὸς Γ.Ε.Α. Ἀντιπτέραρχος κ. Ἀντωνάκος, ὁ Διοικητὴς Α.Σ.Δ.Ε.Ν.. Ἀντιστράτηγος κ. Παπαδᾶτος, οἱ τ. Ἀρχηγοὶ Χωροφυλακῆς, κ.κ. Μακρυνιώτης καὶ Βαρδουλάκης, οἱ τέως Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ.κ. Βασιλόπουλος καὶ Ἔβερτ, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς, ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ ἐν συντάξει τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, πολλοὶ βουλευταί, πολιτευταὶ κ.ἄ.

***

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ τῶν Ἑλλήνων, ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ὁ Ὀλυμπιονίκης Βασιλεὺς καταφθάνει ἀκριβῶς εἰς τὰς 10.30΄. Αἱ φιλαρμονικαὶ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἀναγγέλλουν μὲ τὸ γνωστὸν ἐμβατήριον τὴν ἄφιξιν τοῦ Βασιλέως. Καὶ ἤδη ὁ Βασιλεύς, μετὰ τῆς ἀκολουθίας του, φέρων στολὴν τοῦ Στρατοῦ, εἰσέρχεται εἰς τὸν περίβολον τοῦ «Μακρυγιάννη». Ἀνταλλάσσει χειραφίαν μὲ τὸν Ὑπουργὸν κ. Ἀποστολάκον καὶ τοὺς κ.κ. Παναγιωτακόπουλον, Καραμπέτσον, Μαράκαν καὶ Βενιεράκην καὶ καθὼς αἱ φιλαρμονικαὶ παιανίζουν τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, ἵσταται, εἰς στάσιν προσοχῆς, πρὸ τῆς Σημαίας καὶ ἀπονέμει τὸν κεκανονισμένον χαιρετισμόν. Ἐπιθεωρεῖ ἐν συνεχείᾳ τὰ παρατεταγμένα τμήματα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ ὑπὸ τὰ φρενήρη χειροκροτήματα τῶν εἰς τὸν περίβολον εὑρισκομένων προχωρεῖ καὶ καταλαμβάνει τὴν κάτωθι εἰδικῶς τοποθετηθέντος στεγάστρου θέσιν του.

Ἡ ἐπιμνημόσυνος ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος δέησις ἀρχίζει. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, συνεπικουρούμενος ὑπὸ ερέων καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου — Προϊσταμένου τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ — κ. Μαντζώρου ἀναπέμπει πρὸς τὸν Ὕψιστον εἰδικὰς εὐχὰς ὑπὲρ αἰωνίας ἀναπαύσεως τῶν νεκρῶν μαχητῶν καὶ δέεται ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχάς των ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀναπαύσῃ αὐτάς.

Τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη», μὲ τὸ ὁποῖον κλείνει ἡ ἐπιμνημόσυνος δέησις, σκορπίζει ρίγη συγκινήσεως εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων. Ἐπαναλαμβάνομεν νοερῶς ἅπαντες τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη», ἐνῶ μελανειμονοῦσαι γυναῖκες, ἀναμιμνησκόμεναι τὰς μορφὰς τῶν προσφιλῶν των νεκρῶν, ἀφήνουν τοὺς κρουνοὺς τῶν ὀφθαλμῶν των νὰ βρέξουν τὰς παρειάς των. Στιγμαὶ ἄκρως συγκινητικαί, ἀνεπανάληπτοι. Ὑπερθεν ὅλων μας περιπτανται αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὤρθωσαν ὑπερηφάνως τὸ ἀνάστημά των καὶ προέταξαν ἀνδρείως τὰ στήθη των ἐναντίον τῆς πρωτοφανοῦς κομμουνιστικῆς θηριωδίας κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν Κίνημα. Αἱ ψυχαὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι, ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν, διέσωσαν τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν ἀπὸ ὁλοκληρωτικὸν ἀφανισμόν.

Καὶ ἐνῶ αἰσθήματα συγκινήσεως πλημμυρίζουν τὸ «Εἶναι» μας, ὁ Ἐξοχώτατος ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργὸς κ. Ἀποστολάκος, ὁ μὲ πάθος καὶ οἶστρον περιβάλλων τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἐκπροσωπῶν ἐν προκειμένῳ αὐτά, ὑποκλίνεται πρὸς τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ λαμβάνει τὸν λόγον. Μὲ τὴν διακρίνουσαν θέρμην τοῦ λόγου του ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μεγαλειότατε,

Ὕμνος ἡρωϊσμοῦ ὑπερτάτης ἐθνικῆς θυσίας ἀναμέλπεται διὰ τὰς καρδίας τῶν

Ἑλλήνων εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν χῶρον, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ σήμερον προσερχόμεθα εὐλαβῶς διὰ νὰ κλίνωμεν τὸ γόνυ.

Τὸ τραχὺ δάπεδον τῆς γῆς αὐτῆς εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ὑψιπετοῦς μας Ἀκροπόλεως, ἔχει διαποτίσει τὸ ἅλυκο, τὸ ἁγνὸ αἷμα τόσων καὶ τόσων παλληκαριῶν μας. Τῶν ἡρωϊκῶν ἀνδρῶν, ὁπλιτῶν καὶ Ἀξιωματικῶν τῆς Βασιλικῆς μας Χωροφυλακῆς.

Ἐπρομάχησαν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ καθεστῶτος ἐναντίον μιᾶς βαρβάρου ἐπιδρομῆς ὅίας καὶ σιδήρου, τὴν ὁποίαν κατηύθυνεν ὁ καλπάζων ὁλοκληρωτισμὸς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Καὶ πολλοὶ προσφιλεῖς μας μαχηταὶ μεταξὺ τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Ἐθνικοῦ αὐτοῦ ὀχυροῦ μας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, ἔπεσαν ἐνδόξως!

Ἄφησαν μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ μὲ πάθος τὴν τελευταίαν των πνοὴν εἰς τὸ γλυκὺ προσκέφαλον τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὰ ἀσύγκριτα αὐτὰ τέκνα τῆς Πατρίδος ποὺ ἔταξαν τὴν τιμὴν τῆς στολῆς καὶ τῆς σημαίας των ὑπεράνω τῆς ζωῆς των, ὑπείκοντα εἰς τὰ προαιώνια κελεύσματα τῶν Ἑλλήνων προγόνων, ἀπευθύνομεν σήμερον διάτορον προσκλητήριον ἀκαταλύτου Μνήμης μέσα εἰς τὴν μακραίωνα πορείαν τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος.

Μεγαλειότατε,

Ὑπάρχουν στιγμαί, κρίσιμοι διὰ τὴν τύχην τοῦ ἐθνικοῦ μας Κράτους καὶ τοῦ Καθεστῶτος, εἰς τὴν διαδρομὴν τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς.

Εἰς τὰς ὑψίστας αὐτὰς στιγμάς, μία δράξ γενναίων ἀνδρῶν, μία ἐπίλεκτος πρωτοπορεία ἐθνικῆς λεγεῶνος, εἰς τὰ στήθη τῆς ὁποίας πάλλει εὔγονον καὶ θερμὸν τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοθυσίας, καὶ τῆς ἀλκίμου μαχητικότητος, ἵσταται ὡς γρανιτώδης προμαχὼν ἔναντι τῆς καταιγίδος, καὶ ἐπωμίζεται τὴν τεραστίαν εὐθύνην τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως.

Ἕνα ἀπὸ τὰ τρανώτερα, τὰ αὔθιτα παραδείγματα ἀφοσιώσεως καὶ ὁλοκαυτώματος ὑπὲρ τῆς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Πατρίδος πρὸς διάσωσιν τῆς Ἑλληνικῆς μας Φυλῆς καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ μας Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας ἑνότητος καὶ τῆς ὑπάρξεως εἰς τὸν ἀσύγκριτον αὐτὸν χῶρον τῆς γαλανῆς Μεσογείου, ὅπου ὑψοῦνται τὰ μεγαλειώδη προπύργια τῆς ἀπαραμίλλου Ἱστορίας μας, εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἐσαεὶ ὁ Ἱερὸς Βωμὸς τοῦ Στρατῶνος τοῦ Μακρυγιάννη.

Εἰς τὴν μεγαλειώδη αὐτὴν ἅμιλλαν τοῦ προβαδίσματος καὶ τῆς κατὰ μέτωπον μάχης πρὸς τὸν θάνατον ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν ἐξ ἴσου ἄξιοι τῆς ὑπερτάτης ὑπὲρ Πατρίδος ἐντολῆς, ἀνεδείχθησαν οἱ ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος. Καὶ τούτους θὰ ἀκολουθῇ κατὰ τὴν πορείαν τοῦ μέλλοντος ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἰς αὐτοὺς ἐξ ἴσου θὰ ἀνήκουν οἱ φωτοστέφανοι τῆς Ἑλληνικῆς Δόξης.

Οἱ γενναῖοι μας Ἀστυνομικοὶ ἠγωνίσθησαν μὲ πάθος καὶ πλήρη ἀδιαφορίαν διὰ τὸν θάνατον, διότι ἐπίστευον ὅτι οὐδεμία θυσία τοῦ Ἕλληνος πολίτου δύναται νὰ ἀντισταθμίσῃ εἰς τὴν πλάστιγγα τοῦ πατριωτικοῦ καθήκοντος τὴν ἀσύγκριτον Ἱστορίαν τοῦ Ἔθνους μας, καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Φυλῆς μας εἰς τὴν Παγκόσμιον ἀποστολήν της.

Τὰ Ἀστυνομικά μας Τμήματα ἐντὸς τῆς Πρωτευούσης κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς τερατώδους κομμουνιστικῆς λαίλαπος, κατέστησαν χάριν εἰς τὴν γενναίαν ἀντίστασιν τῶν μαχητῶν Ἀστυνομικῶν τὰ ἀπόρθητα προγεφυρώματα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἔθνους.

Ἔκτοτε παραμένομεν εὐγνώμονες διὰ τὴν θυσίαν καὶ ὑπερήφανοι διὰ τὸ παράδειγμα.

Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ὑπερήσπισαν τὴν Πρωτεύουσαν. Ἔγιναν οἱ πρόμαχοι τῆς ἀπελευθερώσεως ὁλοκλήρου τῆς Χώρας.

Ἐδῶ τὸ πρῶτον ἀνεκρούσθη ὁ πολεμικὸς παιὰν τῶν Ἑλλήνων ὁπλιτῶν καὶ

διήγειρεν εἰς ἅπαντα τὸν ἐθνικόφρονα λαὸν τῆς Ἑλλάδος τὴν πίστιν εἰς τὴν πάνδημον ἐξέγερσιν κατὰ τῆς τρομοκρατικῆς ἐπιδρομῆς τοῦ κομμουνιστικοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ.

Ἐδῶ μὲ τὴν στεντορείαν κραυγὴν τῆς ἀντιστάσεως ζωῆς καὶ θανάτου διεσάλπισαν τὸ Ἱερὸν κήρυγμα μάχης καὶ ἐνεψύχωσαν σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα.

Ἐδῶ, εἰς τὰς ἐπάλξεις τῶν Ἀθηνῶν, ἐπεσφράγισαν τὴν νικηφόρον ἔκβασιν ἑνὸς ὑπερτάτου ἀγῶνος διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἐθνικοῦ μας Καθεστῶτος, τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Θρόνου.

Εἰς τὸν Ἱερὸν αὐτὸν περίβολον καὶ εἰς τὰ ὀχυρὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, ἐστήθη τὸ τρόπαιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Πατριωτισμοῦ ὑπὲρ τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Καθεστῶτος.

Ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς αὐτοὺς Χώρους τοῦ αἵματος καὶ τῆς αὐτοθυσίας, καλοῦνται αἱ γενεαὶ τῶν Ἑλλήνων νὰ ἀντλήσουν τὰ μεγάλα ψυχικὰ καὶ ἰδεολογικὰ παραδείγματα ἐντάξεως εἰς τὴν μάχιμον στρατιὰν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀθανασίας.

Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἡ αἰωνία Ἑλληνικὴ Μοῖρα ἐπέλεξε τὸν τόπον αὐτόν, ἐγγὺς τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τῆς Παλλάδος, διὰ νὰ ἀναδείξῃ καὶ πάλιν κατὰ τὰς ζοφερὰς ἐκείνας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου τὴν ἀκατάβλητον ἔξαρσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Ὅταν τὰ ἀλλαλάζοντα στίφη τῆς κομμουνιστικῆς τρομοκρατίας καὶ τῆς ὀχλοκρατικῆς λεηλασίας ἐπέπιπτον κατὰ τῶν ὀλίγων ἐκείνων ὑπερασπιστῶν τοῦ ἀόπλου τότε λαοῦ, καὶ τοῦ αἱμάσσοντος Κράτους ἀπὸ τὰ πλήγματα τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς. Ὅταν ἡ Πατρίς μας δὲν εἶχεν ἀντιτάξει εἰς τὴν κομμουνιστικὴν θίαν παρὰ μόνον τὰ ἀτράνταχτα στήθη τῶν παλληκαριῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τὰ ἐλάχιστα ὅπλα των.

Εἰς ἐκείνους τοὺς ὀλίγους μαχητὰς ὀφείλομεν τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Λαοῦ.

Ἐπὶ τῆς γενναιότητος ἐκείνων ὑψοῦται σήμερα τὸ σιδηροπαγὲς οἰκοδόμημα τῆς μαχητικῆς ὀργανώσεως τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στρατοῦ καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τῆς Χώρας.

Πρὸς ὅλους ἐκείνους τοὺς παρόντας καὶ τοὺς ἀλησμονήτους ἀπόντας ποὺ διέσχισαν τὸν ζόφον καὶ ἐκάλυψαν μὲ τὴν γαλανόλευκον τὴν Ἱερὰν κοιτίδα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, πρὸς ὅλους ἐκείνους ποὺ ἔγειραν εἰς τὸ προσκέφαλον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀθανασίας καὶ τῶν ὁποίων τὴν στιγμὴν αὐτὴν περιΐπτανται ἐδῶ αἱ ψυχαί, πρὸς ἐκείνους τῶν ὁποίων τὸ γλυκὺ χαμόγελο ἐμπρὸς εἰς τὴν θυσίαν φωτίζει τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸ θάρρος τῶν πολιτῶν μας, προσφέρεται σήμερα τὸ πάνδημον προσκλητήριον τῆς Ἐθνικῆς μας εὐγνωμοσύνης.

Πρὸς ἐκείνους κατευθύνονται τὰ πνεύματα, αἱ σκέψεις καὶ τῶν σημερινῶν προασπιστῶν τοῦ Ἐθνικοῦ μας Καθεστῶτος.

Πρὸς ἐκείνους στρέφονται τὰ βλέμματα τῆς πατριωτικῆς μας νεολαίας, ἡ ὁποία παρατάσσεται εἰς τὴν πρωτοπορίαν τῆς Ἐθνικῆς μας ἀμύνης. Καὶ εἰς αὐτοὺς σήμερα τοὺς νέους ἄνδρας τῆς Πατρίδος, τοὺς ὁποίους ἐμπνέει ἡ εὐγενὴς ἡγεσία τοῦ γενναίου Βασιλέως μας, διαπιστευόμεθα τὴν μεγάλην θεματοφυλακὴν τῶν κραταιῶν παραδόσεων ἀνδρείας καὶ αὐτοθυσίας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τῆς Χώρας.

Κίνδυνοι πάλιν περιστοιχίζουν καὶ ἐπαπειλοῦν τὴν ὁμαλότητα τῆς δημοσίας καὶ κοινωνικῆς μας ὑπάρξεως.

Οἱ Ἕλληνες πάντες, κάθε ἀληθινὸς πατριώτης, τοῦ ὁποίου τὸ γνήσιον ἰδεῶδες εἶναι ἡ ὑπεράσπισις τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Καθεστῶτος, ὀφείλει ἐκθύμως νὰ παραμείνῃ συντεταγμένος εἰς τὰς γραμμὰς τῆς ἐθνικοφροσύνης καὶ τὰς γραμμὰς τῆς Σημαίας.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μὲ τὴν ἀνεξίτηλον ἀνάμνησιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔχοντες ἀμετακίνητον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τὸ

Σύμβολον τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου διὰ τὴν ἑνότητα τοῦ Ἔθνους, θὰ συντρίψωμεν πάντα ἐχθρὸν τῆς εἰρήνης τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας του.

Καὶ περαίνων τοὺς λόγους μου πρὸς μνήμην τῶν πεσόντων ἀδελφῶν μας, ἀναπολῶ τοὺς ἀθανάτους λόγους τοῦ Μεγάλου Περικλέους εἰς τὸ μνημόσυνον τῶν Ἀθηνῶν: «Τὰ ἔνδοξα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἔργα τῶν μαχητῶν πρέπει νὰ τιμῶνται μόνον μὲ ἀντάξια ἔργα τῶν ἐπιζώντων».

Καὶ καλοῦμεν τοὺς ἄνδρας τοῦ μαχητικοῦ μας πατριωτισμοῦ εἰς ἔνδοξον ἐπαξίωσιν τῆς μνήμης ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς.

***

Τὸν ἐμπνευσμένον καὶ ὑπὸ αἰσθημάτων ἐθνικοῦ παλμοῦ κατακλύζοντα λόγον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, πολλάκις διέκοψαν τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τοῦ σχεδὸν παραληροῦντος ἀπὸ ἐθνικὴν ἔξαρσιν πλήθους. Ἀνέταμεν ἐπιτυχῶς τὴν κρατοῦσαν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 θανάσιμον, διὰ τὴν ὡς Ἔθνους ἐπιβίωσίν μας, ἐποχὴν καὶ παρουσίασεν, ὡς ἄλλωστε ἐπεβάλλετο, τὴν συμβολὴν τῶν ὀργάνων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Καὶ οὐδόλως εὑρίσκετο μακρὰν τῆς πραγματικότητος ὅταν ἐτόνισεν ὅτι τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἔσωσαν κυριολεκτικῶς τὴν Ἑλλάδα, ὅταν διὰ τῆς αὐτοθυσίας των εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν συνέτριψαν τὸ κομμουνιστικὸν τέρας.

Καὶ μὲ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μας, ἔκλεισεν ἡ ὅλη τελετὴ τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως. Μὲ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Βασιλέως, τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν χιλιάδων τοῦ λαοῦ, κατεκλύσθησαν ἐντὸς ὀλίγου αἱ ὁδοὶ τῆς «Πλάκας» καὶ τοῦ «Μακρυγιάννη», αἱ ὁδοὶ αἱ ὁποῖαι τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 ἐγνώρισαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κομμουνιστικὴν ἀγριότητα. Καὶ ἐνῶ τότε περίτρομοι οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν διήρχοντο ἐφιαλτικὰς στιγμάς, σήμερον, χάρις εἰς τὰς θυσίας τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως καὶ ὑπερηφάνως ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ παγκάλου Παρθενῶνος. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἂς μὴ λησμονοῦν οὐδέποτε τὸ χρέος των ἔναντι τῶν σωτήρων των. Καὶ εἶναι τὸ χρέος των αὐτό, ἡ ἀναγνώρισις τῶν γενομένων θυσιῶν, ἡ ἀπονομὴ τοῦ δικαίου ἐπαίνου.

***

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΩΣ δεόμενοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων ἀγωνιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς θυσίας των ἔσωσαν κυριολεκτικῶς τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἐπιζητοῦμεν τὴν καλλιέργειαν τοῦ μίσους. Διακαής μας πόθος εἶναι ἡ λήθη τοῦ παρελθόντος. Πρὸς τοῦτο ὅμως δὲν ἀρκεῖ ἡ ἰδική μας πρόθεσις. Πρέπει νὰ ἐοηθήσουν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τὸν «κόκκινο» Δεκέμβριον. Καὶ παλαιότερον, ὡς σήμερον, εἶχον ζητήσει τὴν «λήθη» καὶ τὴν «συμφιλίωση». Διὰ τῆς συμφωνίας τῆς Βαρκίζης τὸ ἐπίσημον Κράτος ἠθέλησε νὰ λησμονήση τὸ παρελθόν. Τί, ὅμως, ἔπραξαν οἱ κομμουνισταί; Ἐδημιούργησαν τὸν συμμοριτοπόλεμον, μὲ τὰς γνωστὰς εἰ ὅλους συμφοράς. Δὲν τοὺς ἐμπιστευόμεθα πλέον καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἴμεθα πάντοτε ἕτοιμοι. Ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ὕπουλος. Γνωρίζει νὰ ἀλλάζῃ μορφάς, ἀναλόγως τῶν συμφερόντων των.

Ἰδοὺ διατί κατ' ἔτος, αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἀναμιμνησκόμεθα τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα. Ἐὰν θέλωμεν νὰ μὴ μᾶς ἀξιώσῃ ἡ μοῖρα νὰ ζήσωμεν παρομοίας ἐκείνου ἡμέρας, ἐπιβάλλεται νὰ εἴμεθα πανέτοιμοι. Μόνον εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ὁ κομμουνισμὸς θὰ εἶναι ἀνίκανος νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐθνοκτόνον δρᾶσιν του.

Εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν μας καὶ οἱ στίχοι τοῦ ποιητοῦ:

Ὦ γνήσια τῆς Ἑλλάδος
τέκνα, ψυχαὶ ποὺ ἐπέσατε
εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνδρείως,
τάγμα ἐκλεκτῶν Ἡρώων
καύχημα νέον...

«ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

- Η ΠΑΤΡΑ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΟΥΧΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΑΝΔΡΕΑ
- ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
- ΜΙΑ ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

Η ΠΑΤΡΑ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΟΥΧΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΑΝΔΡΕΑ

Ἐκεῖνο τὸ ξημέρωμα τῆς Τετάρτης, 30 Νοεμβρίου, βρῆκε τὴν Πάτρα χαρούμενη κι' ὁμορφοστολισμένη νὰ γιορτάζῃ... Νὰ γιορτάζῃ τὴν πιὸ μεγάλη της γιορτή, ὅπως κάθε χρόνο αὐτὴν τὴν μέρα... Τὴ γιορτὴ τοῦ προστάτη καὶ πολιούχου της Ἁγίου Ἀνδρέου... Χιλιάδες ἐπισκέπτες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος τὴν εἶχαν κατακλύσει, γιὰ νὰ προσκυνήσουν εὐλαβικὰ τὴ χάρη Του... Καὶ τὸ ἐπίσημο Κράτος εἶχε μεταφερθῆ ἐκεῖ, γιὰ ν' ἀποτίσῃ φόρο τιμῆς στὸν Μεγαλομάρτυρα Ἅγιο Ἀνδρέα, μιὰν ἀπὸ τὶς πιὸ σεβάσμιες καὶ πιὸ ἱερὲς μορφὲς τῆς Χριστιανωσύνης...

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ βρεθήκαμε κι' ἐμεῖς, πρωῒ - πρωῒ, στὴν Πάτρα, προσκυνηταὶ μὰ καί... «χρονογράφοι» μιᾶς σεμνῆς ἐκδηλώσεως, ποὺ πλημμύρισε τὶς καρδιές μας κατάνυξη καὶ χριστιανικὴ ἔκσταση...

Πρωῒ - Πρωῒ... Μέρα συγνεφιασμένη, μὰ εἶχε μιὰ δική της ἀνέκφραστη γοητεία, ποὺ σ' ἔκανε ἄθελά σου νὰ ταπεινώνεσαι, ν' ἀποθέτης τὸ βάρος κάθε βιοτικῆς μέριμνας καὶ νὰ ὑψώνῃς τὸν νοῦ καὶ τὴ σκέψη πρὸς τὴν Οὐράνια Χώρα τῆς Αἰώνιας Γαλήνης καὶ Ἀναπαύσεως...

Βγήκαμε νὰ σεργιανίσουμε ἔξω στοὺς δρόμους, ἀκούγοντας, βλέποντας καὶ συμμετέχοντας στὸ γιορτινὸ παλμὸ τῆς πρώτης πόλεως τοῦ Μωρηᾶ...

Πάτρα... Ἂς ρίξουμε μιὰ διαστικὴ ματιὰ σ' αὐτὴν τὴν ὄμορφη, πεντακάθαρη πόλη, μιὰ κι' ἔχουμε ἀκόμα λίγο χρόνο στὴ διάθεσή μας...

Πάτρα... Ἡ δοξασμένη πρωτεύουσα τῆς Ἀχαΐας, ποὺ εἶναι στεγὰ δεμένη μὲ τὶς πιὸ λαμπρὲς σελίδες τῆς Ἱστορίας μας... Εἶναι χτισμένη στὴ Βορειοδυτικὴ πλευρὰ τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου καὶ χωρίζεται στὴν Κάτω πόλη καὶ τὴν Ἄνω (40 μέτρα ὑψόμετρο) ἀπὸ ὅπου ἡ θέα ἀγκαλιάζει ἕνα ὑπέροχο τοπίο, ἐκτεινόμενο ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Στερεᾶς ὡς τὴν Κεφαλλονιά. Τὸ μεγάλο λιμάνι της ποὺ προστατεύεται ἀπὸ τεχνητοὺς λιμενοβραχίονες, εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ σημαντικὴ κίνηση. Σ' αὐτὸ πορτίζουν τὰ μεγάλα πλοῖα ποὺ ἐκτελοῦν τὴν συγκοινωνία στοὺς Ἀδριατικοὺς λιμένας. Καὶ μὲ τὰ λιμάνια τῆς Κέρκυρας, τῆς Ἠγουμενίτσας καὶ τοῦ Πρίντεζι, συνδέεται μὲ πορθμεῖο (φέρρυ μπότ). Ἡ πόλη εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ γραφικὲς τῆς πατρίδος μας, μὲ θαυμάσια ρυμοτομία, μὲ ὡραιότατες πλατεῖες (ἀνάμεσά τους ξεχωρίζει τῶν Ψηλῶν Ἀλωνιῶν), μὲ μεγάλες καὶ ἱστορικὲς ἐκκλησίες, καὶ μὲ πολλὰ ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια μέγαρα. Ἀνάμεσά τους ξεχωρίζουν τὸ Δικαστικὸ μέγαρο, τὸ Δημαρχεῖο, τὸ Δημοτικὸ Νοσοκομεῖο, τὸ Σανατόριο καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἡ Πάτρα διαθέτει μεγάλη βιομηχανία, ποὺ τὴν ἐξυπηρετοῦν πάνω ἀπὸ ἑκατὸν πενῆντα μεγάλα καὶ μικρὰ ἐργοστάσια (κλωστοϋφαντουργίας, χαρτοποιΐας, οἰνοπνευματοποιΐας καὶ ἄλλα) καθὼς καὶ πολλὲς καὶ μεγάλες ἀποθῆκες σταφίδος, γιατὶ ἐκεῖ συσκευάζεται ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ ἐθνικοῦ μας αὐτοῦ προϊόντος ποὺ ἀπὸ τὸ λιμάνι της φορτώνεται γιὰ τὶς χῶρες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐπίσης ἡ Πάτρα παρουσιάζει καὶ ἀξιόλογη πνευματικὴ κίνηση (πλούσια Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη, Ραδιοφωνικὸ Σταθμό, Γυμνάσια, Σχολὴ Ὑπομηχανικῶν, Ἐκκλησιαστικὸ Φροντιστήριο, Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία, ἡμερήσιες ἐφημερίδες κλπ.). Τώρα θὰ ἐνισχυθῆ, ἀπὸ σήμερα, καὶ μὲ τὸ τρίτο Πανεπιστήμιο τῆς χώρας μας. Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἡ Πάτρα ἀπέχει 211 χιλιόμετρα καὶ συνδέεται μαζί της μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα συγκοινωνιακὰ μέσα.

Αὐτὴ περίπου εἶναι ἡ Πάτρα μὲ δυὸ λόγια... Μά, τὸ πιὸ ἀκριβό, τὸ πιὸ πολύτιμο στολίδι της, γιὰ τὸ ὁποῖο ὑπερηφανεύονται οἱ κάτοικοί της, εἶναι ὁ καινούργιος μεγαλοπρεπέστατος Ναός της τοῦ πολιούχου Ἁγίου Ἀνδρέου, ποὺ καθηγίασε αὐτὴν τὴν πόλη, μὲ τὸ τίμιο αἷμα Του...

Μά, ὥρα εἶναι τώρα νὰ μεταφερθοῦμε στὸν Ναό, τρυπώνοντας ἀνάμεσα στ' ἀτέλιωτα πλήθη τῶν προσκυνητῶν ποὺ σὲ πυκνὲς ὁμάδες διασχίζουν βιαστικὰ τὴν πόλη.

Ἔτσι, σὲ λίγο, βρισκόμαστε στὰ προπύλαια τοῦ τεράστιου Ναοῦ, γιὰ ν' ἀρχίσουμε τὴν περιγραφὴ τῆς τελετῆς, ποὺ θ' ἀρχίση σὲ λίγο.

Μεγάλη μέρα αὐτὴ γιὰ τὴν Πάτρα... Τὸ διακρίνεις αὐτὸ στὰ βλέμματα τῶν προσκυνητῶν, στὴν εὐλάβειά τους, στὸν συνωστισμό τους, στὶς κινήσεις τους... Ἡ φετεινὴ τελετὴ θὰ γίνη μὲ μεγαλύτερη ἀπὸ ἄλλοτε λαμπρότητα... Καὶ οἱ ἐπίσημοι ποὺ ἀναμένουν στὰ Προπύλαια τὴν ἄφιξη τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἶναι πολλοί... Διακρίνουμε ἀνάμεσά τους τὸν Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Στέφ. Στεφανόπουλο, τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως κ. Παν. Κανελλόπουλο, τὸν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς κ. Παπασπύρου, τοὺς ὑπουργοὺς Παιδείας κ. Ἀλαμανῆ, Ὑγιεινῆς κ. Γιαννόπουλο, Βιομηχανίας κ. Γκλαβάνη, Προνοίας κ. Γαληνό, ἄνευ χαρτοφυλακίου κ. Δρούλια, τὸν Ὑφυπουργὸ Ἀμύνης κ. Παπαδημητρίου, τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν τριῶν Ἐπιτελείων, τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, κ. Παναγιωτακόπουλο, τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Καραμπέτσο, ἐκπροσώπους τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, Πρυτάνεις τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν μας Ἱδρυμάτων καὶ ἄλλους. Ἐπίσης ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς πλευρᾶς, διακρίνουμε καὶ ἐκπροσώπους ξένων δογμάτων, ὅπως π.χ. τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Ἑλλήνων Καθολικῶν κ.κ. Βενέδικτον Πρίντεζην, ὁ ὁποῖος — καθὼς πληροφορούμεθα — ἐχοροστάτησε τὸ πρωῒ στὸν ἑορτάζοντα ἐπίσης Καθολικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἀπὸ πλευρᾶς Ὀρθοδόξου Κλήρου, χοροστατεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν Κύριος Κος Κωνσταντῖνος καὶ συλλειτουργοῦν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται κ.κ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Εὐστάθιος, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Θεόκλητος, Αἰγιαλίας καὶ Καλαβρύτων Γεώργιος, ὁ βοηθὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐπίσκοπος Κερνίτσης Χρυσόστομος, ὡς καὶ ὁ ἱερὸς κλῆρος τῆς πόλεως.

Ὁ κόσμος ὁλοένα πυκνώνει... Μά, καὶ τὰ σύννεφα στὸν οὐρανὸ πυκνώνουν κι' αὐτά. Θὰ βρέξη;

Τὰ πλήθη ἀναμένουν ἀνυπόμονα τὴν ἄφιξη τῆς Α.Μ. τοῦ λατρευτοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἀφίχθη, καθὼς πληροφορηθήκαμε, στὸν Ἄραξο στὶς 9.30 τὸ πρωῒ. Ἐκεῖ τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ Ἀρχὲς τῆς πόλεως. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρηση τοῦ τιμητικοῦ ἀποσπάσματος, ὁ Βασιλεύς, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Ὑπασπιστάς Του καὶ τὸ προσωπικό Του Γραμματέα κ. Ἀρναούτη, ἀνεχώρησε, μὲ τὴν ἀκολουθία Του, γιὰ τὴν Πάτρα, καὶ ἀναμένεται, ὅπου νᾶναι, ἐπιβαίνων τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοκινήτου.

Ἐδῶ κοντά μας, ἔχει ἐγκαταστήσει τὸ «μικρὸ στρατηγεῖο του» ὁ ἀγαπημένος τοῦ κοινοῦ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος, μὲ τὸν ὁποῖον τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συνεργάζεται ἁρμονικὰ καὶ φιλικὰ ἐπὶ δέκα τρία χρόνια. Ὁ Σταθμός, λοιπόν, τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἀπέδωσε φαίνεται ἐφέτος μεγαλύτερη σημασία στὸ ἑορτασμό, γιατὶ βλέπουμε ἐδῶ κοντά μας, μπροστὰ στὸ μικρόφωνο τὸν ἴδιο τὸν Διευθυντὴ Προγράμματος τοῦ Κεντρικοῦ Ραδιοσταθμοῦ Ἐνόπλων, τὸν εὐγενέστατο, φιλοπρόοδο, λογιώτατο καὶ δραστήριο, Ταγματάρχη κ. Ἰωάννη Καλογερᾶτο, ὁ ὁποῖος καὶ μετέδωσε παραστατικὰ καὶ μὲ τὴ δική του χάρη, τὴν περιγραφὴ τῆς τελετῆς.

Καὶ ξαφνικὰ ξεσπᾶ ἡ θύελλα. Ὄχι ἡ βροχὴ ποὺ λέγαμε. Αὐτὴ εἶχε ἀρχίσει σιγὰ - σιγά, νὰ πέφτη ἐδῶ καὶ ἀρκετὴ ὥρα. Τώρα ξεσπᾶ κάποια ἄλλη μπόρα.

Βροχὴ ἀπὸ χειροκροτήματα, ἐπευφημίες, ζητωκραυγές... Σεισμός, καθὼς φάνηκεν ἀπὸ τὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου τὸ Βασιλικὸ Αὐτοκίνητο. Ὁλόκληρο ἐτοῦτο τὸ ἀνόμοιο, τὸ ποικιλόμορφο πλῆθος, ἑνώθηκε καὶ ἔγινε ἕνας ἄνθρωπος, γιὰ νὰ ὑπογραμμίσῃ, μὲ τὸν πιὸ ἐντυπωσιακὸ τρόπο, τὴ λατρεία καὶ τὴν ἀφοσίωσή του πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, πού, σὲ λίγο, φέρων Μεγάλη Στολὴ Πτεράρχου, κατεβαίνει ἀπὸ τὸ Βασιλικὸ Αὐτοκίνητο, ἀποθεούμενος κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὰ πλήθη. Ὁ Βασιλεύς, βαθύτατα συγκινημένος, χαιρετᾶ καὶ εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Καὶ ἡ ἱερὴ ἀκολουθία ἀρχίζει, ἐν μέσῳ γενικῆς συγκινήσεως καὶ εὐλαβίας.

Στιγμὲς ἀκριβές, ἀξέχαστες, θεῖες... Ἡ Θρησκεία στὴν ὡραιότερή της ἔκφραση. Ὅλοι μαζί, Βασιλεύς, Κυβέρνησις, Ἐπίσημοι, Στρατός, Λαός, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, ὅλοι μαζί, «ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ» δέονται εὐλαβικὰ καὶ ξεκλειδώνουν συνεπαρμένοι ἀπὸ τὴν ἁγιότητα τῆς στιγμῆς τὶς καρδιές τους στὸν Κύριό τους καὶ Θεό τους. Τί μεγαλεῖο!!!

Ἡ ἱερὴ ἀκολουθία κοντεύει νὰ τελειώσῃ... Ἕνα σωρὸ χέρια κινοῦνται μὲ ἀργὲς κινήσεις γιὰ νὰ κάνουν τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ... ἐνῶ χιλιάδες κεφάλια σκύβουν ἀπὸ ταπείνωση στὸ πέρασμα τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου, καθὼς περιπλανᾶται εὐλογῶντας τὰ πλήθη ἡ Σκιά Του μέσα στὸ Ναό...

Ἡ ἀκολουθία τέλειωσε... Ἡ λιτανεία εἶναι ἕτοιμη νὰ ξεκινήσῃ ἀπὸ τὸ Ναό, καθὼς πλησιάζει Μεσημέρι...

Ἡ παράταξη σχηματίζεται... Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν καθ' αὐτὸ θρησκευτικὴ πομπὴ καὶ τὴ στρατιωτικὴ ποὺ προπορεύεται. Τὴν ἀποτελοῦν Τμήματα Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας, ἀντιπροσωπεῖες τῶν σχολείων Μέσης, Δημοτικῆς καὶ Τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τῶν προσκόπων καὶ τῶν Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν. Μεταξὺ τῶν διαφόρων Τμημάτων εὑρίσκονται ὀκτὼ ἐν συνόλῳ Φιλαρμονικές. Δηλαδή, μὲ τὴ σειρὰ ποὺ ἀκολουθοῦν ἡ Μπάντα τοῦ Δήμου Πατρέων, ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Α.Σ.Δ.Ε.Ν., ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας, ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καί, τελευταία, ἡ Μπαντίνα.

Ἡ Θρησκευτικὴ πομπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ Ἱερατικὸν τῆς πόλεως, τὸν Βυζαντινὸ Χορὸ τῶν Ἱεροψαλτῶν Πατρῶν, τὰ Ἱερὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ τὸν Τίμιο Σταυρό, τὴν Ἁγίαν Κάραν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου φερομένη ἀπὸ ἀνωτέρους κληρικοὺς κάτω ἀπὸ τὴν Οὐρανία καὶ τὴν σεπτὴ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, ὑποβασταζομένη ἀπὸ ναύτας. Ἀκολουθοῦν Ἀρχιερεῖς, ἐπίσημοι καὶ λοιποὶ πιστοί.

Ἡ θεία λιτανεία ἀκολουθεῖ τὴν ὁδὸν Ἁγίου Ἀνδρέου, ἀλλὰ ξαφνικὰ σταματᾶ... Μιὰ ἄγρια μπόρα ξεσπάει... Κεραυνοί, ἀστροπελέκια, βροντές, χαλάζι... Κι' ἕνας φοβερὸς ἄνεμος πλαισιώνει μὲ ἄγριο τρόπο τὴν καταιγίδα ποὺ μαίνεται... Ἔτσι, ἡ λιτανεία διακόπτεται... Ἡ ἱερὰ πομπὴ ξαναγυρίζει στὸν Ναό...

Ἐδῶ, τὸ ἀπόγευμα στὶς 5.30 θὰ ψαλῇ μέγας ἑσπερινὸς καὶ εἰδικὴ παράκλησις γιὰ τὸν Ἅγιο...

Κατὰ τὴν 1η μεσημβρινὴ ὥρα ὁ Βασιλεὺς παρεκάθησε σὲ πρόγευμα, παρατεθὲν πρὸς τιμήν Του, ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Πατρέων κ. Θεοδώρου Ἀνίνου.

Στὸ πρόγευμα, ὅπου ἐπεκράτησεν ἐγκαρδιότης καὶ ἑορταστικὴ ἀτμόσφαιρα, παρεκάθησεν ἐπίσης καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Στεφ. Στεφανόπουλος, Ὑπουργοί, ἡ ἡγεσία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι...

Ἡ δική μας ἀποστολὴ τερματίζεται ἐδῶ προσωρινά... Ἴσα - ἴσα νὰ γευματίσουμε κι' ἐμεῖς σὲ κάποιο Πατρινὸ ἑστιατόριο, κι' ὕστερα θὰ τὰ ξαναποῦμε στὶς ἀμέμως ἑπόμενες γραμμές... Γιατὶ τὴν ἴδια μέρα, λίγο ἀργότερα, ἔλαβε χώραν κι' ἕνα ἄλλο σπουδαῖο γιὰ τὴν πόλη τῶν Πατρῶν γεγονός, τὸ ὁποῖο θὰ σᾶς περιγράψουμε πάρα κάτω.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Στὶς 3 τὸ ἀπόγευμα, τὴν ἴδια μέρα... Καὶ πάλι κόσμος, καὶ πάλι συνωστισμός, καὶ πάλι ἐνθουσιασμός, καὶ πάλι ζητωκραυγές... Αὐτὴ τὴ φορὰ μᾶς βρίσκετε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ κεντρικὲς ὁδοὺς τῶν Πατρῶν. Στὴν ὁδὸ Κορίνθου ἀριθ. 233... Ἐδῶ θὰ στεγασθῆ προσωρινὰ τὸ νέο Πανεπιστήμιο τῶν Πατρῶν... Πρόκειται γιὰ ἕνα νεόδμητο, ἄνετο, πεντακάθαρο καὶ φωτεινὸ μέγαρο τοῦ 2ου Γυμνασίου Θηλέων Πατρῶν... Ἐδῶ θὰ παραμείνη τὸ Πανεπιστήμιο ἐπὶ μία πενταετία, μέχρις ὅτου περατωθοῦν οἱ κτιριακὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν. Τὸ μέγαρο αὐτὸ περιλαμβάνει 14 αἴθουσες διδασκαλίας, τρία ἐργαστήρια Φυσικῆς καὶ Χημείας, πλήρη τηλεφωνικὴ καὶ ἠλεκτρικὴ ἐγκατάσταση, μεγάλη αἴθουσα βιβλιοθήκης καὶ πολλοὺς ἄλλους βοηθητικοὺς χώρους. Τὸ ὅλο ἔργο ἔχει στοιχίσει 8.500.000 δραχμές. Αὐτοῦ τοῦ νέου Πανεπιστημίου τὰ ἐγκαίνια λειτουργίας θὰ γίνουν σὲ λίγο, παρουσία τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Καὶ γι' αὐτὸ συγκεντρώθηκε ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος καὶ κατέκλυσε ἀσφυκτικὰ ὄχι μονάχα ὅλες τὶς αἴθουσες, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς γύρω δρόμους...

Ἂς ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὴν πολυκοσμία, γιὰ νὰ βροῦμε καὶ νὰ διαλέξουμε καὶ πάλι τοὺς ἐπισήμους... Διακρίνουμε τὸν Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Στεφ. Στεφανόπουλο, τοὺς Ὑπουργοὺς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἀλαμανῆ, Βιομηχανίας κ. Γκλαβάνη, Ὑγιεινῆς κ. Γιαννόπουλο, ἄνευ χαρτοφυλακίου κ. Δρούλια, τὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Παπαδημητρίου, τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως κ. Παναγιώτη Κανελλόπουλο, τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, Ἀντιναύαρχο κ. Αὐγέρη, τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Καραμπέτσο, τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, Ἀντιστράτηγο κ. Παναγιωτακόπουλο, τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, Ὑποναύαρχο κ. Σταμπολῆ, τὸν κ. Νομάρχη Ἀχαΐας, τοὺς κ.κ. Πρυτάνεις ὅλων τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἱδρυμάτων τῆς χώρας μας, ἐκπροσώπους ὅλων τῶν τάξεων τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

Στὴν πνευματικὴ αὐτὴ τελετὴ ἔχουν καταλάβει εἰδικὴ θέση οἱ πρῶτοι φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Πατρῶν, ποὺ θὰ δώσουν τὸν καθιερωμένο ὅρκο τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου. Οἱ φοιτηταὶ φέρουν διακριτικὸ περιβραχιόνιο καὶ εὐγενέστατα κατευθύνουν τοὺς προσερχομένους.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀφίχθη τὴν 3.10 ὥρα καὶ ἔγινε δεκτὸς μὲ πρωτοφανεῖς ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ, πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως. Ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας ἡ αἴθουσα σείεται ἀπὸ χειροκροτήματα, ἐπευφημίες καὶ ζητωκραυγές, ἐνῶ ἔξω στὰ πεζοδρόμια καὶ στοὺς δρόμους τὰ ἀναμένοντα πλήθη συμπληρώνουν τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ μὲ πολὺ συγκινητικὸ τρόπο. Ὁ Βασιλεὺς γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἀποθεώνεται μὲ ἕνα τρόπο ποὺ σκορπίζει ὁλόγυρα ρίγη ἐθνικῆς συγκινήσεως.

Καὶ ἡ ἐπίσημη τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου Πανεπιστημίου ἀρχίζει μὲ ἁγιασμό, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν Κυρίου Κωνσταντίνου, βοηθουμένου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως Κυρίου Εὐσταθίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Κυρίου Θεοκλήτου, Αἰγιαλείας καὶ Καλαβρύτων Κυρίου Γεωργίου καὶ τοῦ βοηθοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐπισκόπου Κερνίτσης Κυρίου Χρυσοστόμου καὶ πολλῶν ἄλλων κληρικῶν τῆς πόλεως.

Ἐπικρατεῖ εὐλάβεια καὶ ἱερὴ συγκίνηση... Κι' ὅταν τελειώνη ἡ Θεία Ἀκολουθία ἀρχίζουν, ὑπὸ τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων, οἱ ὁμιλίες τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, μὲ πρῶτο ὁμιλητὴ τὸν ὑπουργὸ ἄνευ χαρτοφυλακίου κ. Τάση Δρούλια, τοῦ ὁποίου ἡ ἐμπνευσμένη προσφώνηση καὶ ἡ συναρπαστικὴ ἀνάπτυξη τοῦ θέματος τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν ἐνθουσιάζει.

Ἀκολουθοῦν ὁμιλίες τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Ἀλαμανῆ, τοῦ προέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀκαδημαϊκοῦ — καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας κ. Ἰωάννου Θεοδωρακοπούλου, τῶν Πρυτάνεων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς χώρας μας, ποὺ διαδάζουν ψηφίσματα ἐνθουσιώδους συμπαραστάσεώς τους πρὸς τὸ νέον Πνευματικὸ Ἵδρυμα καὶ ἄλλων.

Τέλος, ὁ κ. Θεοδωρακόπουλος, ἀναγγέλλει διάφορες δωρεὲς πρὸς τὸν νέο Πανεπιστήμιο, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Σόφου, ὁ ὁποῖος προσέφερε προτομή, παριστάνουσα τὸν Ρήγα Φερραῖο.

Καὶ ὁ Κύριος Θεοδωρακόπουλος καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«... Βασιλεῦ,

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, ὑποβάλλει δι' ἐμοῦ πρὸς Ὑμᾶς τὰς εὐχαριστίας της, διότι ηὐδοκήσατε νὰ λαμπρύνετε, διὰ τῆς παρουσίας Σας, τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν.

Ἔχω τὴν ἐντολήν, ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, ὅπως, ὡς ἐνθύμιον τῆς παρουσίας Σας, ἐνταῦθα, παραδώσω εἰς χεῖρας Σας τὸ μικρὸν τοῦτο δῶρον.

Μεγαλειότατε,

Παρακαλῶ, εἶναι μία παράκλησις νομίζω ὄχι μόνον τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ ὅλου τοῦ συγκεντρωμένου ἐδῶ κόσμου, νὰ μᾶς κάνετε τὴν τιμὴν νὰ δεχθῆτε, ὅπως γίνετε ἀνάδοχος τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν...».

Ἡ αἴθουσα τώρα σείεται καὶ πάλι ἀπὸ θυελλώδη χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίες καθὼς ὁ λατρευτὸς Βασιλεὺς σηκώνεται καί, βαθειὰ συγκινημένος, πλησιάζει στὸ μικρόφωνο λέγοντας:

«... Ἤκουσα μετὰ μεγάλης χαρᾶς τοὺς λόγους καὶ τὰ χαιρετιστήρια ψηφίσματα, ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν. Εὔχομαι εἰς τὸν Ἀνώτατον τοῦτο Πνευματικὸν Ἵδρυμα προκοπὴν καὶ γενικῶς εὐόδωσιν τῆς ὑψηλῆς του ἀποστολῆς. Εἶμαι βαθύτατα συγκεκινημένος ὅτι ἡ παρουσία μου ἐν Πάτραις συνέπεσε μὲ τὸ μέγα τοῦτο γεγονός, καὶ εἶμαι εὐτυχὴς ὅτι δύναμαι ν' ἀφιερώσω τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο εἰς τὸν Προστάτην τῆς πόλεως Ἅγιον Ἀνδρέαν. Καὶ ἤδη, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἀνοίγω τὰς πνευματικὰς Πύλας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εὔχομαι εἰς αὐτὸ ζωὴν ἴσην καὶ ἀκμὴν ἰσοδύναμον πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ Ἔθνους...».

Τὸ τί ἀκολουθεῖ τώρα δὲν περιγράφεται... Δὲν ὑπάρχει χέρι νὰ μὴ χειροκροτῆ, βλέμμα νὰ μὴ καθρεφτίζῃ συγκίνηση... Πολλὰ μάτια εἶναι δακρυσμένα... Ὁ κόσμος δίνει μιὰ μεγαλειώδη ἔκφραση στὰ αἰσθήματά του πρὸς τὸν γενναῖο καὶ σώφρονα, τὸν καλὸ καὶ ἀγαπημένο βασιλιᾶ του, ὁ ὁποῖος ἀνταποδίδει τοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ πλήθους, καὶ μπαίνει στὸ βασιλικὸ αὐτοκίνητο μὲ τὸ ὁποῖο κατευθύνεται πρὸς τὸ Ἀεροδρόμιο τοῦ Ἀράξου, γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Πρωτεύουσα.

Ἐδῶ τελείωσε ἡ περιγραφὴ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου Πανεπιστημίου Πατρῶν... Μιὰ τελετὴ ποὺ θὰ μείνῃ βαθειὰ χαραγμένη στὴ μνήμη μας ὅσο ζοῦμε...

ΜΙΑ ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τὶς νυκτερινὲς ὧρες τῆς Πέμπτης, 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., ἔλαβε χώραν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία μιὰ σεμνὴ καὶ συγκινητικὴ συνεστίαση, ποὺ ὠργάνωσεν ἡ Ἕνωσις Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, στὸ γνωστὸ κεντρικὸ ἑστιατόριο «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ» τῆς ὁδοῦ Δώρου. Ἦταν μιὰ ἀλησμόνητη βραδυά, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας βρῆκαν τὴν εὐκαιρία οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικοὶ Ὑπάλληλοι ὅλων τῶν βαθμῶν καὶ οἱ ἐν συντάξει συνάδελφοί τους, ν' ἀνανεώσουν τοὺς ἀκατάλυτους δεσμοὺς ἀγάπης καὶ συναδελφώσεως, ποὺ χαλκεύθηκαν στὸ πέρασμα τῶν

χρόνων ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μέχρι σήμερα. Ἐνώθηκαν ὅλοι μαζί, κάτω ἀπὸ τὴν ἁγία σκιὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Θεσμοῦ, εὐλαβικοὶ προσκυνηταὶ τῆς πανέμορφης Ἀστυνομικῆς Θρησκείας, ποὺ ἐξέθρεψε μιὰ γενιὰ Ἀστυνομικῶν δοκιμασμένων σὲ χρόνια δύσκολα, σὲ ἀντιξοότητες, σὲ δυσκολίες, σὲ ἐποχὲς ταραγμένες. Τὸ Χθὲς καὶ τὸ Σήμερα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἐνώθηκαν σ᾽ ἕνα πολύτιμο σύμπλεγμα, γιὰ νὰ ἐγγυηθοῦν τὸ αὔριο... Τὸ μέλλον, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐργάσθηκαν, καὶ ἐμόχθησαν, καὶ ἀγωνίσθηκαν, καὶ προσέφεραν τὰ πάντα τόσοι καὶ τόσοι Ἀστυνομικοί, ὑπηρέτες ταπεινοὶ μιᾶς εὐγενικῆς Ἰδέας, στὴν ὑπηρεσία τοῦ πολίτου...

Ἦταν μιὰ συγκέντρωση χρήσιμη, ὠφέλιμη, ἐνθαρρυντική... μιὰ ὄμορφη πηγὴ ἐμπνεύσεως γιὰ τὴν μελλοντικὴ πορεία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Θεσμοῦ... Καί, κατὰ τὴ διάρκειά της, διαπιστώθηκε μ᾽ ἕνα πολὺ ἐλπιδοφόρο καὶ πειστικὸ τρόπο τὸ ὑ ψ η λ ὸ ὑ π η ρ ε σ ι α κ ὸ φρόνημα τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων ὅλων τῶν βαθμῶν... Ἡ πεῖρα, ἡ σοφία, τὰ χιονισμένα μαλλιὰ συναντήθηκαν μὲ τὰ ὄνειρα, τὰ νειάτα, τοὺς δραματισμοὺς καὶ συνέθεσαν μιὰ πτυχὴ τοῦ μεγαλείου τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Οἱ πιὸ νέοι βρῆκαν μ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν εὐκαιρία νὰ ξαναγυρίσουν πίσω, στὶς πηγὲς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Θεσμοῦ, νὰ μάθουν καὶ νὰ ψηλαφήσουν τὶς παραδόσεις ἐκεῖνες ποὺ σὰν ἁλάτι συντηρεῖ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων, στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου...

Ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα πνευματικὸ ἀστυνομικὸ συμπόσιο, ποὺ πλαισιώθηκε ἀπὸ εἰκόνες καὶ σκίτσα τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Μάθημα πίστεως γιὰ τοὺς πιὸ νέους. Ἀνακούφιση γιὰ ἐκείνους ποὺ δὲν ὑπηρετοῦν πιά... Ἀνακούφιση ποὺ τὴν προσφέρει ἡ συμπαράσταση τῶν μαχίμων καὶ ἡ βεβαιότητα ὅτι ἡ Ἁγία Σκυτάλη βρίσκεται σὲ χέρια ἄξια, ποὺ συνεχίζουν μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμὸ τὴν πορεία πρὸς τὰ ἐμπρός, πρὸς τὴν πρόοδο, πρὸς τὴν ἀξιοποίηση τόσων καὶ τόσων θυσιῶν...

Συγκέντρωση Ἀστυνομικῶν Προσωπικοτήτων...

Καί, πέρα ἀπὸ ὅλα ἐτοῦτα τὰ θαυμάσια, καὶ ἀγώνας φρόνιμος μὰ καὶ ἀνυποχώρητος γιὰ τὴν καλυτέρευση τῆς θέσεως τῶν φρουρῶν τοῦ Νόμου καὶ τῆς Τάξεως ὅταν ἀποβάλουν τὴν ὑπηρεσιακὴ στολὴ καὶ ντυθοῦν τὸ πολιτικὸ ἔνδυμα τῆς συντάξεως... Δὲν μᾶς ἀφήνουν καὶ τοῦτα τὰ ὑλικὰ αἰτήματα ἀδιάφορους... Γιατὶ ὅλοι μιὰ μέρα ἐκεῖ θὰ καταλήξουμε... Στὸ τέρμα τοῦ ὑπηρεσιακοῦ δρομολογίου καὶ στὴν ἀφετηρία τῆς ζωῆς τοῦ ἀποστράτου, τοῦ παλαιμάχου... Τότε εἶναι ποὺ χρειαζόμαστε μεγαλύτερη συμπαράσταση... Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ δεύτερο κεφάλαιο τῆς ζωῆς μας... Ἴσως, μάλιστα, τὸ πιὸ δύσκολο, τὸ πιὸ νευραλγικό...

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐνσαρκώνει θετικά, ἀποδοτικά, ὑπέροχα ἡ Ἕνωση Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ποὺ εἶναι παρακλάδι τοῦ ἴδιου ἀθάνατου καὶ πελώριου δέντρου, ποὺ λέγεται Ἀστυνομία Πόλεων...

Μὲ συγκίνηση, λοιπόν, προσήλθαμε, γιὰ νὰ παρευρεθοῦμε στὴ μυσταγωγία ποὺ μᾶς προσέφερε ἡ Ἕνωση τῶν Ἀποστράτων συναδέλφων μας.. Καὶ νοιώσαμε πολλὴ συγκίνηση καθὼς ἀντικρύσαμε μέσα στὴν αἴθουσα μορφὲς σεβαστές, μ᾽ ἀγαπημένες, φωτεινές, ποὺ τίμησαν τὸν ἑαυτό τους καὶ τὸ Σῶμα μας κι᾽ ἄφησαν στὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὶς διάφορες Ἀστυνομικὲς ὑπηρεσίες φωτερὰ ἴχνη στὴν Ἀστυνομικὴ Ἱστορία...

Εἴδαμε ἐκεῖ μέσα, στὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟ», ἐκεῖνο τὸ βράδυ, Ἀρχηγούς μας, Καθηγητὰς τῶν Σχολῶν μας, Διοικητάς μας, Διευθυντάς μας μας, προϊσταμένους μας... Κι᾽ ἦταν μεγάλη γιὰ μᾶς ἡ τιμὴ καθὼς καθήσαμε ἀνάμεσα στὸ ἐκλεκτὸ αὐτὸ ἐπιτελεῖο τῶν σκαπανέων ἑνὸς ἀνηφορικοῦ δρόμου, ποὺ τὸν πλάτυναν καὶ τὸν μετέβαλαν μὲ τὴν ἐργατικότητά τους σὲ πλατειὰ λεωφόρο μέσα στὴν ὁποίαν τὰ βήματα τῶν σημερινῶν εἶναι πιὸ ἄνετα καὶ ἡ πορεία πιὸ εὔκολη...

Γεμάτη ἡ αἴθουσα τοῦ ἑστιατορίου...

Ἂς ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὶς διάφορες συντροφιὲς ποὺ συνατοῦμε...

Διακρίνουμε τὸν ἐκλεκτὸ καὶ σοφὸ Καθηγητὴ καὶ Ἀρχηγό μας, Πρόεδρο τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἀποστράτων κ. Νικόλαο Νέρη, τὸν Ἀντιπρόεδρο σεβαστό μας κ. Ἰωάννη Δασκαλάκη, τὸν Γενικὸ Γραμματέα τῆς Ἑνώσεως σεβαστό μας κ. Γεώργιο Κοντογιῶργο, τὸν ταμία κ. Δημήτρη Μιχαηλίδη, τοῦ ὁποίου τὴ θερμὴ φιλοξενία δὲν θὰ ξεχάσουμε ποτέ, τοὺς συμβούλους τῆς Ἑνώσεως κ.κ. Εὐάγγελον Ἀναστασίου, Γεώργιον Πολίτην, Γεώργιον Παπαδόπουλον καὶ Κων) νον Παπακωνταντίνου. Ἐπίσης τὸν ἐπίτιμον Νομικὸν Σύμβουλον τῆς Ἑνώσεως κ. Μιχαὴλ Κελέννην.

Δίπλα τους οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀνωτάτης Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Συνταξιοδοτικῶν Ὀργανώσεων, ἄξιοι συμπαραστάται τῶν αἰτημάτων μας, κ.κ. Κων. Ματάλας, στρατηγὸς ἐν ἀποστρατείᾳ καὶ πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Α.Α., Λεωνίδας Λαβράνος, πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Πολιτικῶν Συνταξιούχων καὶ ὁ κ. Δημήτριος Δροσόπουλος, συνταγματάρχης ἐ. ἔ., γενικὸς γραμματεὺς τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Στρατιωτικῶν Συνταξιούχων.

Ἀνάμεσά τους διακρίνουμε τὸν τέως Ὑπουργὸν καὶ νῦν Βουλευτὴν Ἀθηνῶν, παλαίμαχον Ἀστυνομικὸν κ. Δημήτριον Βρανόπουλον, τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον, τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Ἀθηνῶν κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκην, τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Πειραιῶς κ. Δημήτριον Βασιλάκον, τὸν Διευθυντὴν τῆς Διευθύνσεως Ἐκλιματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄ κ. Κων) νον Τασιγιῶργον, τὸν Διευθυντὴν τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Παναγιώτην Λυκούσην, μὲ τὴν σύζυγόν του, τὸν Διευθυντὴν τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος, Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄, κ. Βασίλειον Σακελλαρίου μὲ τὴν σύζυγόν του.

Σὲ ἄλλο τραπέζι διακρίνουμε ἀντιπροσωπείαν Ἀστυνομικῶν ὅλων τῶν βαθμῶν. Καὶ ἀνάμεσά τους τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β΄ κ. Γεώργιον Τσατούχαν, τὸν Ἀστυνόμον Β΄, κ. Ἄγγελον Ντόντον, τοὺς ὑπαστυνόμους κ.κ. Χαρλαύτην καὶ Σιδέρην, τὸν Ἀρχιφύλακα κ. Σπανογιάννην, τὸν Ἀστυφύλακα κ. Φράγκον καὶ ἄλλους.

Λίγο πιὸ ἐκεῖ διακρίνουμε τὸ συγκρότημα τῶν Ἀστυνομικῶν δημοσιογράφων. Κι' ἀνάμεσά τους τὸν κ. Θ. Κωνσταντᾶν μὲ τὴν σύζυγόν του, τὸν κ. Νικόλαον Γεωργακάκον, τὸν γνωστὸν δημοσιογράφον κ. Δημήτρην Ἀργυρόπουλον, τὸν κ. Χ. Σταματόπουλον καὶ ἄλλους δημοσιογράφους ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Σὲ ἄλλες συντροφιὲς διακρίνουμε τὸν ἐ. ἀ. Ἀρχηγὸν Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Παντ. Χριστοδούλου, τὸν ἐ. ἀ. Ἀρχηγὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Γερ. Λιαρομμάτην, τὸν ἐ. ἀ. Ἀρχηγὸν κ. Θ. Καρυώτην μὲ τὴν σύζυγόν του, τὸν ἐ. ἀ. Ἀρχηγὸν κ. Δημ. Κόλλιαν μὲ τὸν ἀδελρφόν του Ὑποστράτηγον τῆς Ε. Β. Χωροφυλακῆς κ. Ζαχ. Κόλλιαν, τὸν ἐ. ἀ. Ἀρχηγὸν κ. Δημ. Ζαγκλῆν, τὸν ἐ. ἀ. Ἀρχηγὸν κ. Ἡρακλῆν Πετούνην, τὸν ἐ. ἀ. Ἀρχηγὸν κ. Ἀναστ. Κανελλόπουλον μὲ τὴν σύζυγόν του, τοὺς ἐ. ἀ. Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς Α΄ καὶ Β΄ κ.κ. Δημάκην Ἀριστομ. μὲ τὴν σύζυγόν του, Νικ. Κωνσταντάκην μὲ τὴν σύζυγόν του, Κων. Ὑφαντῆν μὲ τὴν σύζυγόν του, Ἰωάν. Δασκαλόπουλον, μὲ τὴν σύζυγόν του, Ἀβρ. Μαρκόπουλον, Παναγ. Τσιγκρῆν, Χαρ. Θεοδωράκην μὲ τὴν σύζυγόν του, Γεώργ. Γερανέαν, Παν. Δραγουμάνον μὲ τὴν σύζυγόν του, Μιχ. Κανακάκην μὲ τὴν σύζυγόν του, Δημ. Σαμαρᾶν μὲ τὴν σύζυγόν του, Δημ. Καραμπᾶν, Ἀγησ. Κοτρῶτσον μὲ τὴν σύζυγόν του. Ἐπίσης διακρίνουμε τοὺς ἐ.ἀ. Ἀστυνόμους Α΄ καὶ Β΄ κ.κ. Ἰωάν. Γκολέμην, Παν. Χατζηαγόρου μὲ τὴν θυγατέρα του, Εὐστ. Μπουγάνην, Ἰωάν. Μακρῆν, Κων. Παπακώσταν, Βασ. Καράμπελαν μὲ τὴν σύζυγόν του, Βασ. Βαλσαμίδην μὲ τὴν σύζυγόν του, Εὐτ. Κουφίδην μὲ τὴν σύζυγόν του, Φωτ. Τσόκανον μὲ τὴν σύζυγόν του, Χρ. Σῦρον, Παν. Ἀγγελάκον, Ἀθ. Σισμάνην, Βασιλ. Παπαγεωργίου, Νικ. Χειλᾶν, Παν.

Παππᾶν, Δημ. Μητσάκην, Γεωργ. Παπαγιαννόπουλον, Παν. Βλογιανίτην, Γεώργ. Λιόγκαν.

Τέλος, διακρίνουμε τοὺς ἐ.ἀ. Ὑπαστυνόμους κ.κ. Κων. Χριστοδούλου μὲ τὴν σύζυγόν του, Δημ. Μπακλαγῆν, Εὐθυμ. Δελαπόρταν, Ἰωάν. Σταμέλον, Μιχ. Ζεμπερλίγκον, Γεώργ. Ρουκάκην, καὶ Μιλτ. Κλήμην μὲ τὴν σύζυγόν του...

Εἶναι ἀρκετοὶ ἀκόμα οἱ προσκεκλημένοι, μὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναφέρουμε ὅλα τὰ ὀνόματα. Γι' αὐτὸ ζητοῦμε συγγνώμη ἀπὸ ὅσους λησμονήσαμε νὰ μνημονεύσουμε. Ἀξία δὲν ἔχουν τὰ ὀνόματα. Ἀξία ἔχει ἡ συγκέντρωση αὐτή, σὰν προσφορὰ στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα ποὺ ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη ν' ἀναβαπτίζεται συχνὰ μέσα σὲ τέτοιες ἱερὲς στιγμὲς ἀναμνήσεων, προσανατολισμῶν, ὀνείρων, ἀγώνων καὶ ἀγάπης... Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἡ συγκέντρωση μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ σὰν ἡ πιὸ συγκινητικὴ τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Ἐπεκράτησε ἐγκαρδιότης, ἀγάπη, σεβασμὸς καὶ εὐλάβεια στὰ ἀθάνατα Ἀστυνομικὰ Ἰδεώδη, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ κίνητρο σὲ ὑψηλόφρονες ἐμπνεύσεις.

Καὶ νά, σὲ μιὰ στιγμὴ πλησιάζει στὸ μικρόφωνο ὁ κ. Κοντογιῶργος, ὁ ὁποῖος κάνει τὶς ἀπαραίτητες συστάσεις.

Κι' ὕστερα πλησίασε στὸ μικρόφωνο ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως καὶ σεβαστὸς τέως Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, παλαίμαχος καὶ λογιώτατος, κ. Νικ. Νέρης, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἀντικείμενον θερμῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων.

Ὁ κ. Νέρης εἶπε τὰ ἑξῆς:

«...Κυρίες καὶ Κύριοι. Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Εἶμαι βαθύτατα συγκεκινημένος διὰ τὴν δευτέραν αὐτὴν συνεστίασιν τῶν παλαιμάχων τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τὴν ὁποίαν τιμοῦν ὅσοι ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς σᾶς ἀνέφερε.

Τύχη ἀγαθῆ, ἡ συνεστίασις γίνεται ὑπὸ καλυτέρους ὅρους τῆς πρώτης συνεστιάσεως. Ἐπετεύχθη κάτι πολὺ σοβαρόν, τόσον εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν μὲ τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον, ὅσον καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους μὲ τὴν ταύτισιν τῆς συντάξεως. Καὶ ἰσχυρίζομαι ὅτι τὰ δύο αὐτὰ Νομοθετήματα εἶναι ἰσάξια τοῦ Συντάγματος, διότι ρυθμίζουν βασικὰ ζητήματα τῆς πολιτείας καὶ τῶν συνταξιούχων. Πιθανῶς νὰ μὴν ἐγένετο τὸ τέλειον, ἀλλὰ λέγω πάντα ὅτι τὸ καλύτερον εἶναι ἐχθρὸν τοῦ καλοῦ. Ἐγένετο τὸ καλὸν καὶ ἀναμένομεν εἰς τὸ μέλλον νὰ γίνῃ τὸ καλύτερον. Ὀφείλω νὰ ἐκφράσω δημοσία τὴν συγκίνησίν μου καὶ τὴν ἱκανοποίησίν μου, διότι εἶχα ἐκλεκτοὺς συνεργάτας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν συντάξεων. Ὁ στρατηγὸς κ. Ματάλας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁποίου ἐβαδίσαμεν, ὑπῆρξεν ἀριστοτέχνης εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀγῶνος, ὁ οἱ κ. Λαβράνος χαλκέντερος εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ εἰς τὴν πίστιν, ἔναντι τῆς ἀπιστίας ἐμοῦ, σὰν Ἀστυνομικοῦ. Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι καὶ ὁ παριστάμενος, συνάδελφος ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ κ. Βρανόπουλος ἔπαιξε καὶ αὐτὸς τὸν ρόλον του καί, τέλος, τύχη ἀγαθῆ, ἐπετύχαμε τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα σᾶς εἶναι γνωστά.

Ἡ θραδυὰ δὲν εἶναι γιὰ λόγους. Εἶναι γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσωμε μεταξύ μας, νὰ ἰδωθοῦμε, νὰ ξαναποῦμε τὰ παληά. Οἱ νέοι νὰ ἰδοῦν τοὺς ἀσπρομάλληδες παλαιούς, καὶ οἱ ἀσπρομάλληδες παλαιοὶ νὰ χαροῦν τὰ νειάτα. Αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἔχει ἡ συνεστίασή μας.

Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ ποὺ μᾶς ἐτιμήσατε καὶ εὔχομαι νὰ ἐπαναλαμβάνωνται πάντοτε ὑπὸ καλυτέρους οἰωνοὺς τοιαῦται ἐκδηλώσεις.

Αἱ εὐχαί μου διὰ τὰς οἰκογενείας σας καὶ διὰ τὴν ὑγείαν σας εἶναι πάντοτε μαζί σας...».

Πανηγυρικὲς οἱ ἐκδηλώσεις τῶν παρισταμένων... Ἐντυπωσιακές, ξεχωριστὰ ἐνθουσιώδεις... Εἶναι ἡ ἀναγνώρισι ἑνὸς τεράστιου ἔργου... Εἶναι ἡ ἐκτίμηση τοῦ Ἀστυνομικοῦ κόσμου πρὸς μιὰ Ἀστυνομικὴ προσωπικότητα ἀδιαφιλονικήτου κύρους καὶ αἴγλης... Τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Νικολάου Νέρη...

Κι' ὕστερα τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Στρατηγὸς Ματάλας, ὁ ὁποῖος εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν τοῦ ἐγένετο, ὅτι ἡ συνεστίασις αὐτὴ εἶναι, πραγματικῶς, μία συνεστίασις εὐχάριστος, χαρμόσυνος, κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας τὴν ὁποίαν εἶχαν οἱ συνταξιοῦχοι διὰ τῆς ψηφίσεως τῶν δύο νόμων, καὶ ὅτι «δὲν θὰ σταματήσωμεν, παρὰ τὴν νίκην μας αὐτήν, τὸν θρίαμβον μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, θὰ συνεχίσωμεν καὶ εἰς τὸν μέλλον τὰς προσπαθείας μας ὥστε νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν βελτίωσιν εἰ δυνατὸν τοῦ τελευταίου Νόμου, δηλαδὴ τῆς μετατροπῆς τῆς ἑπταετίας εἰς πενταετίαν».

Ὁ κ. Ματάλας καταχειροκροτήθηκε ἐγκάρδια ἀπὸ ὅλους μὲ ἀγάπη... Ἔχει πιὰ κερδίσει τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων τῶν συνταξιούχων, καὶ κατ' ἐπέκτασιν ὅλων μας, γιὰ ὅσα προσέφερε καὶ προσφέρει πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐπιτυχοῦς λύσεως τόσων καὶ τόσων οἰκονομικῶν προβλημάτων τῆς τάξεως τῶν συνταξιούχων.

Τώρα ἦρθε ἡ σειρὰ τοῦ κ. Λαβράνου, ὁ ὁποῖος ἄρχισε μ' αὐτὰ τὰ λόγια:

«...Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Αἰσθάνομαι τιμὴν καὶ χαρὰν διὰ λογαριασμόν μου, ἀλλὰ καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς τάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν συντάξει τοὺς ὁποίους ἐκπροσωπῶ. Θεωρῶ τιμήν μου, διότι εὑρίσκομαι μεταξὺ τῶν πλέον ἐπιλέκτων στελεχῶν τοῦ ἐντίμου Σώματος, τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ κατὰ κάποιον τρόπον ὑπάρχει μία ἐπαγγελματικὴ συγγένεια, διότι ὑπῆρξα δικαστικὸς καὶ ἔχω μεγαλυτέραν γνῶσιν τῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὸ Κράτος».

Καὶ ἀφοῦ ἀνέλυσε τὶς λεπτομέρειες τῶν εὐεργετημάτων τῶν Νόμων αὐτῶν, ἐκάλεσε τὸν συνταξιοδοτικὸ κόσμο τῆς χώρας μας νὰ εἶναι ἑνωμένος, ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἐπιδιώξεών του, καταλήγων ὡς ἑξῆς:

«... Ἑπομένως πρέπει νὰ βρισκώμαστε σὲ συναγερμό. Σᾶς ζητῶ νὰ περιβάλλει τε μέ στοργὴ τὰς ὀργανώσεις σας. Χρειάζεται ἑνότης, διὰ νὰ ὁλοκληρώσωμεν τὸ ἔργον αὐτό, ὅπως εἶπε καὶ ὁ στρατηγὸς Ματάλας, διὰ νὰ διατηρήσουμε τὰ κεκτημένα. Μὲ αὐτὰς τὰς αἰσιοδόξους ἐλπίδας, σᾶς εὔχομαι προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν. Εὐχαριστῶ πάρα πολύ....».

Τὸ τέλος τῆς θαυμασίας ὁμιλίας τοῦ κ. Λαβράνου ἐκάλυψαν θερμὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκ μέρους ὅλων τῶν παρισταμένων, τῶν ὁποίων τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην ἔχει κερδίσει μὲ τὸ σπαθί του.

Τώρα ἔχουμε νέας ἐκδηλώσεις χαρᾶς, καθὼς πλησιάζει στὸ μικρόφωνο ὁ λατευτὸς τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἐκλεκτὸς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Λαοῦ, Βουλευτὴς Ἀθηνῶν τέως Ὑπουργὸς καὶ παλαίμαχος Ἀστυνομικὸς κ. Βρανόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει τὸν χαιρετισμόν του μ' αὐτὰ τὰ λόγια:

«... Θὰ πρέπει, πρὶν νὰ πῶ αὐτὲς τὶς λίγες λέξεις, νὰ σᾶς δηλώσω (ἂν καὶ δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον) ὅτι θὰ σᾶς μιλήσω ὡς παλαιὸς Ἀστυνομικὸς καὶ ὄχι ὡς πολιτικός. Διότι θέλω αὐτὲς τὶς ὀλίγες λέξεις ποὺ θὰ πῶ, νὰ εἶναι λέξεις ἑνὸς παλαιμάχου Ἀστυνομικοῦ ὁ ὁποῖος, μὲ πολυτίμους κατὰ τὸ παρελθὸν συνεργάτας, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἐξετέλεσε τὸ Καθῆκον του ἀπέναντι τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Θέλω ἀκόμα νὰ ἐκφράσω τὴν πραγματικὴν συγκίνησιν, ἣν αἰσθάνομαι. Τὴν ἰδίαν συγκίνησιν τὴν ἠσθάνθην πρὸ ἔτους εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν. Ὅμως αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ συγκίνησίς μου εἶναι ἔτι πλέον μεγαλυτέρα, ἔτι πλέον ἐνδόμυχος, ἔτι πλέον ἔκδηλος, διότι βλέπω ὅτι ὁ ἐξαιρετικὸς Πρόεδρος κ. Νέρης εἶχε τὴν σοφὴν ἔμπνευσιν εἰς τὴν σημερινὴν συγκέντρωσιν νὰ καλέσῃ καὶ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικούς. Καὶ μάλιστα ὄχι μόνον τὰ ἀνώτατα καὶ ἀνώτερα ἡγετικὰ στελέχη, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς βαθμούς. Εἶναι μιὰ ὡραία ἔμπνευσις, μιὰ ὡραία ἰδέα, διὰ τὴν ὁποίαν τοῦ ἀπονέμω δημόσιον ἔπαινον...».

Στὴ συνέχεια ὁ κ. Βρανόπουλος, μὲ τὸ δικό του γλαφυρὸ καὶ συναρπαστικὸ τρόπο, ἀνεμνήσθη καλῶν παλαιῶν ἡμερῶν καὶ βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀποτίσῃ φόρο

τιμῆς σὲ ὅλους τοὺς πρωτεργάτας καὶ τοὺς συνεχιστὰς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τῶν ὁποίων ἐπήνεσε μὲ θαυμασμὸ τὰς ἀρετάς, τὴν φιλοπατρία, τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ τὴν ἀκάματο δραστηριότητα. Ἀνεφέρθη ἔπειτα στοὺς παριστα μένους Προέδρους καὶ ἐκπροσώπους τῶν ὀργανώσεων τῶν Συνταξιούχων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ ἔπλεξε καθενὸς μὲ χάρη καὶ μὲ θαυμασμὸ τὸ ἐγκώμιο. Ἡ ὁμιλία του συνεχῶς διεκόπτετο ἀπὸ χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίες, ποὺ ὑπεγράμμιζαν τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀστυνομικοῦ κόσμου πρὸς τὸ πρόσωπόν του, πρόσωπον κοινῆς ἐμπιστοσύνης, ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ.

Κι' ὕστερα ἦρθε ἡ σειρὰ νὰ μιλήσῃ τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων... Νὰ μεταφέρῃ στὴν αἴθουσα αὐτὴν τὰ αἰσθήματα καὶ τὶς σκέψεις τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων ὅλων τῶν βαθμῶν. Ἔτσι, πλησίασε στὸ μικρόφωνο ὁ σεβαστὸς καὶ ἀγαπημένος ἀρχηγός μας, ὁ κ. Καραμπέτσος, τοῦ ὁποίου ἡ συγκίνηση ἦταν ἔκδηλη καὶ μεγάλη.

Ὁ Κύριος Ἀρχηγὸς ἐγοήτευσε μὲ τὴν ἁπλῆ καὶ ἐμπνευσμένη ὁμιλία του, μὲ τὸν εὐγενικὸ παλμό του καὶ τὰ αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς ὅλους.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ εὐχαριστήσῃ θερμὰ ὅλους γιὰ τοὺς ἀγῶνες τους καὶ γιὰ τὴν πολύτιμη συμμετοχή τους καὶ τὴν συμπαράσταση πρὸς τὸ ἔργο τῶν ἐν ἐνεργεία Ἀστυνομικῶν. Καὶ ἐτόνισεν ὅτι οἱ συνταξιοῦχοι Ἀστυνομικοὶ ἀποτελοῦν τὴν ζωντανὴν καὶ δημιουργικὴ προέκταση τῆς ἴδιας γραμμῆς τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, στὸ ὁποῖο ἐθυσίασαν τόσοι καὶ τόσοι Ἀστυνομικοὶ Ὑπάλληλοι τὴ ζωή τους, γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὸν λαὸ εὐόρκως, τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς ηὐχαρίστησεν ἰδιατέρως καὶ συνεχάρη τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Νικόλαον Νέργην, τοῦ ὁποίου ἐξῆρε τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν δρᾶσιν. Μὲ ἔκδηλη συγκίνηση ἐπίσης ηὐχαρίστησε τοὺς παρισταμένους ἐκπροσώπους τῶν διαφόρων ὀργανώσεων, ἰδιαιτέρως δὲ τὸν κ. Ματάλαν καὶ τὸν κ. Λαβράνον, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν πολύτιμες ὑπηρεσίες στοὺς συνταξιούχους Ἀστυνομικούς.

Ἐπήνεσε, τέλος, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοὺς σχόντας τὴν ὡραίαν αὐτὴν πρωτοβουλίαν τῆς συνεστιάσεως, ἡ ὁποία σφυρηλατεῖ πολύτιμους δεσμοὺς ἀγάπης ὅλων τῶν Ἀστυνομικῶν καὶ τονώνει τὸ ὑπηρεσιακὸν φρόνημά των, καὶ ηὐχήθη στοὺς παριστα μένους καὶ τὰς οἰκογενείας των κάθε ἀτομικὴ καὶ οἰκογενειακὴ χαρά, εὐημερία καὶ πρόοδο.

Θερμὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ παριστάμενοι ἐνθουσιωδῶς ἐπευφήμησαν.

Καί, σὰν «φινάλε» αὐτῆς τῆς ἀξέχαστης βραδυᾶς, ἀκούστηκεν ἡ φωνὴ ἑνὸς συνταξιούχου, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε νὰ διερμηνεύσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ συνταξιοδοτουμένου κόσμου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Στὸ μικρόφωνο, λοιπόν πλησίασεν ὁ ἐ.ἀ. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Πετούνης, ὁ ὁποῖος εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἐνθουσιασμὸν καὶ ὑπερηφάνειαν αἰσθάνονται οἱ συνταξιοῦχοι γιὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἑνώσεώς των ποὺ ἔφεραν τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ἀποτελέσματά των καὶ ὅτι ἐκφράζουν πρὸς ὅλους τοὺς συντελέσαντας στὴν ἐπιτυχία αὐτὴ τὴ βαθυτάτην καὶ ἀπέραντον εὐγνωμοσύνην των.

Καὶ ὁ κ. Πετούνης καταχειροκροτήθηκε, γιὰ τὴν αὐθόρμητη καὶ τόσο χαρακτηριστικὴ ἔκφραση τῶν αἰσθημάτων θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων.

Καὶ ἡ στήλη αὐτή, διερμηνεύοντας τὰ αἰσθήματα τῶν ἐν ἐνεργεία Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων εὐχαριστεῖ τὸ λαμπρὸν αὐτὸ Συμβούλιον, καὶ εὔχεται κάθε Θεϊκὴ ἐνδυνάμωση στὸν εὐγενικὸ ἀγῶνα του, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΗΛΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

—ΕΝΝΕΑ διαρρῆκτες συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία καὶ τὴν Χωροφυλακή. Εἶναι οἱ ἑξῆς: Γ. Δενδρινός, ἐτῶν 30. Ἔκανε στὰ γρήγορα 14 διαρρήξεις. Μεταξὺ ἄλλων διέρρηξε, μὲ τὸν Δ. Παλμαντούρα, καὶ τὸ σπίτι τῶν λαϊκῶν τραγουδιστῶν Βιβῆς Μόσχου καὶ Καρανικόλα στὴν ὁδὸ Μεσολογγίου 12, ἀπ' ὅπου ἔκλεψαν 120.000 δραχμὲς ἐν συνόλω καὶ ἀφήρεσαν χρήματα καὶ εἴδη ἀξίας δραχ. 400.000. β) Ὁ δραπέτης φυλακῶν Πολυγύρου Γ. Κηρομάτης, ἐτῶν 18, ἔκαμε κλοπὲς στὴ Θεσσαλονίκη, ἤτοι διέρρηξε τὸ σιδηρουργεῖο τοῦ Ἀργυροπούλου, διέρρηξε τὴν ἐκκλησία Κοιμήσεως Θεοτόκου καὶ Ἁγ. Παντελεήμονος, ἔκλεψε 2 μοτοποδήλατα καὶ στὴν Ἀθήνα διέρρηξε τὴν Παναγία Βλαχερνῶν στὴν Ἀμφιάλη ὅπου καὶ συνελήφθη, γ) Ὁ κλεπταποδόχος Γ. Χρυσάφης, ἐτῶν 71 πουλοῦσε, 20 μέρες μετὰ τὴν ἀποφυλάκισή του, κοσμήματα κλεμμένα στὸν Πειραιᾶ. Οἱ δράστες τῶν κλοπῶν ἀναζητοῦνται, δ) Ὁ διαρρήκτης Ἀθ. Κολιοσπύρος ἐτῶν 18, ποὺ μαζὶ μὲ ἕνα σύντροφό του ἐτῶν 16 εἶχε λεηλατήσει 13 περίπτερα καὶ συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω στὸ περίπτερο τῆς ὁδοῦ Μαυροκορδάτου, ε) Ὁ Ἰ. Κατσαρᾶς ὁμολόγησε 4 κλοπὲς καὶ μιὰ ἁπάτη, στ) Ὁ Καραβασίλης καὶ οἱ ἀνήλικοι Α.Κ. ἐτῶν 16 καὶ Δ.Κ. ἐτῶν 15, συνελήφθησαν γιατὶ ἔκλεβαν αὐτοκίνητα καὶ ἔκαναν βόλτες καὶ ξάφριζαν τὰ πολύτιμα ἀντικείμενα.

—ΓΙΑ ΑΣΕΛΓΕΙΣ χειρονομίες πρὸς νέαν καταδικάσθηκε σὲ 2μηνο φυλάκιση ὁ Διον. Χριστόπουλος.

—ΑΠΟΠΕΙΡΑ φόνου τοῦ Ν. Χατζησάββα ἔκαμε ὁ πεθερός του Γ. Νόνης, πυροβολώντας τον μὲ περίστροφο, γιατὶ ἐφέρετο σκληρὰ στὴν κόρη του.

—ΟΙ ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ 6 ἐκκλησιῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς εἶναι οἱ Γ. Ὀρλάνδος, ἐτῶν 23, ναυτικὸς καὶ ὁ Ν. Ἀνδρικόπουλος, ἐτῶν 18, ναυτόπαιδο.

—ΔΕΚΑ διαρρῆκτες αὐτοκινήτων συνελήφθησαν. Ἦσαν ὅλοι νεαροί, ἤτοι οἱ: Σ. Παρίσογλου, ἐτῶν 18, Ε. Σκλαπάκης, ἐτῶν 20, Ἀθ. Καρότσας, ἐτῶν 19, Α. Παπασάββας, ἐτῶν 19, Μ. Γρηγορίου, ἐτῶν 19, Γ. Βασιλικός, ἐτῶν 21, Π. Γραμμένος, ἐτῶν 19. Ἡ δράση τους ἦταν στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου εἶχαν διαρρήξει 17 αὐτοκίνητα.

—ΜΕ ΜΑΧΑΙΡΙ ἤθελε νὰ σκοτώσῃ τὸν ἀστυφύλακα Σ. Δαμικούκη ὁ Α. Ε. Νίκας, ἐπειδὴ συνελήφθη ὁ ἀδελφός του Κωνσταντῖνος γιὰ παράβαση τοῦ νόμου περὶ ναρκωτικῶν.

—Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ ἐκκλησιῶν Π. Πασχαλίδης συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν. Ὡμολόγησε ὅτι ἔκλεψε περίπου 20.000 δραχμὲς ἀπὸ τὰ παγκάρια ἐκκλησιῶν ποὺ διέρρηξε στὴν Πάτρα, Κόρινθο, Θήβα, Χαλκίδα, Λαμία, Χανιά, Ἡράκλειο καὶ Κιούρκα.

—ΑΠΟΠΕΙΡΑ φόνου τοῦ Γ. Φωτοπούλου ἔκαμε ὁ Δ. Γκολφῖνος, πυροβολώντας τον μὲ κυνηγετικὸ ὅπλο στὸ χωριὸ Κερασιὰ Καλαβρύτων.

—ΕΠΙΣΗΣ ἀπόπειρα φόνου τοῦ Σ. Παπαδονικολάκη ἔκαμεν ὁ Α. Παπαδονικολάκης πυροβολώντας αὐτὸν τετράκις μὲ περίστροφο στὸ χωριὸ Ἀσῆ Γωνιὰ Ρεθύμνου.

—ΓΙΑ ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΗ ἐνσήμων συνελήφθησαν οἱ Γ. Θεοτοκᾶτος καὶ Εὐ. Παλαμήδης, κάτοικοι Ἀθηνῶν. Ἡ σύλληψη ἔγινε ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Πειραιῶς, τὰ δὲ

ἔνσημα, ποσότητα τῶν ὁποίων κατασχέθηκε, ἦσαν τῆς Βενεζουέλας, ὅπου ὑπῆρχε τὸ κέντρον τῆς σπείρας παραχαρακτῶν.

—ΚΛΟΠΗΝ ἀρχαίου ἀγάλματος ἀπὸ τὸ μουσεῖο Ἄργους εἶχε διαπράξει ὁ Ι. Γουριώτης, ὁ ὁποῖος συνελήφθη στὸ χωριὸ Ἀθήναια, ὅπου εἶχε κρύψει το ἄγαλμα.

—ΚΛΟΠΗΝ αὐτοκινήτου διέπραξαν οἱ Μ. Στάμου, ἔμπορος αὐτοκινήτων καὶ Ν. Βασιλείου, ὑπάλληλός του. Τὸ κλεμμένο αὐτοκίνητο ἦταν τὸ Ι.Χ. 214441 καὶ ἀνῆκε στὸν Α. Καρέλα. Οἱ κλέπτες μετέβαλαν τὸν χρωματισμὸ καὶ τὸ κοντέρ, ἀντικατέστησαν τὰ ἐλαστικὰ καὶ τὰ καθίσματα καὶ τὸ ἔκαναν ἔτσι ἀγνώριστο. Οἱ δράστες συνελήφθησαν.

—Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Γεώργ. Πίτσος, ἐτῶν 19, συνελήφθη μόλις βγῆκε ἀπὸ τὴν Τράπεζα Ἀττικῆς στὸν Πειραιᾶ, στὴν ὁποία εἶχε μπῆ μ᾽ ἕνα σχοινὶ ἀπὸ παραπλεύρως ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς. Ἀφοῦ διέρρηξε τὴν κεντρικὴ πόρτα, μπῆκε στὰ γραφεῖα, ἔσπασε πολλὰ συρτάρια, ἀλλὰ δὲν βρῆκε τίποτε.

— Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Σταμ. Μανῆς, συνελήφθη γιατὶ διέρρηξε τὴν ἀποθήκη τοῦ Ι. Καραγκάκη, στὸ Στρατῶνα Χαλκιδικῆς, μὲ σκοπὸ νὰ κλέψη ἐργαλεῖα.

— ΕΠΕΤΕΘΗΣΑΝ καὶ χτύπησαν τὸν τροχονόμο τοῦ Χαϊδαρίου, οἱ Κ. Μπρούλας, ἐτῶν 26, Π. Βασιάδης, ἐτῶν 20, καὶ Α. Εὐθυμίου, ἐτῶν 25, γιατὶ ἐπιβαίνοντες τρικύκλου μοτοσυκλέττας, δὲν θέλησαν νὰ ἐλέγξη τὰ στοιχεῖα τους. Οἱ δράστες συνελήφθησαν.

— ΑΠΟΠΕΙΡΑ ληστείας ἐπεχείρησεν ὁ Γρηγ. Παπαδόπουλος, φορώντας κράνος, μάσκα καὶ ἕνα μαντήλι, ποὺ ἔκρυβε τὸ πρόσωπο, ὅταν, κρατώντας ἕνα «τόμιγκαν» πῆγε στὸ οἴκημα τοῦ συνεταιρισμοῦ Σεβαστειανὰ Ἐδέσσης, ὅπου γινόταν διανομὴ χρημάτων στοὺς συνεταιριζομένους καὶ μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ ὅπλου διέταξε ἀπὸ τὸ παράθυρο νὰ βάλουν σ᾽ ἕνα σάκκο τριακόσιες χιλιάδες. Ἕνας ὅμως παραγωγὸς ἄνοιξε τὴν πόρτα, ὁπότε ἐτράπη εἰς φυγὴν πυροβολώντας στὸν ἀέρα. Στὸ σπίτι του βρέθηκε τὸ ὅπλο. Συνελήφθη καὶ παρεπέμφθη στὸν εἰσαγγελέα Ἐδέσσης.

— ΟΙ ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ Κ. Κωνσταντόπουλος, ἐτῶν 19, Ν. Σταθόπουλος, ἐτῶν 21 καὶ Β. Βούλγαρης, ἐτῶν 19, συνελήφθησαν ὅταν ἐθεωρήθησαν ὕποπτοι γιατὶ ξόδευαν ἀρκετὰ χρήματα σὲ νάϊτ - κλὰμπ τῆς Πλάκας. Ὡμολόγησαν 8 διαρρήξεις σπιτιῶν καὶ καταστημάτων.

— ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ τὸν Ἀπόστολο Ἀλεξίου, πατέρα τριῶν παιδιῶν, μὲ 20 σφαῖρες στὸ στῆθος, ἀπὸ αὐτόματο «Στέν», ὁ Ἠλίας Φατέλιας, ὁπλίτης τῶν ΤΕΑ στὸ χωριὸ Τσορύκτιο τοῦ Πηλίου. Ἡ ἀφορμὴ ἦταν τελείως ἀσήμαντη.

— ΕΚΛΕΒΕ μαγνητόφωνα αὐτοκινήτων στὴ Θεσσαλονίκη ὁ στρατιώτης Σ. Γρηγορίου, ποὺ συνελήφθη καὶ ὡμολόγησε ὅτι εἶχε κλέψει σὲ 15 μέρες 25 μαγνητόφωνα, ἀξίας 5.000 δραχμῶν τὸ καθένα.

— ΔΙΕΡΡΗΞΑΝ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους 47 ἐνεχειροδανειστήριο τοῦ Ι. Καρλῆ καὶ ἔκλεψαν 150 ἀνδρικὰ δακτυλίδια καὶ γυναικεῖα ὡρολόγια, δύο ραδιοπικὰπ καὶ δύο τρανζίστορ ἀξίας 50.000 δρχ. οἱ Ἄγγλοι ὑπήκοοι Κὴθ Κόλιερ καὶ Ντένβιντ Μόρρις, μηχανικοὶ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, οἱ ὁποῖοι καὶ συνελήφθησαν.

— ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ βαρειά, πυροβολώντας τέσσερις φορὲς στὸ στῆθος τὴ γυναῖκα του Φωτεινή, ὁ Ἀθαν. Ἀργυρίου, ποὺ ἐργάζεται στὴ Γερμανία, γιατὶ εἶχε ἐγκαταλείψει τὰ παιδιά της.

— ΕΚΛΕΨΕ 850 λίρες τοῦ Ι. Παυλίδη, ἡ ὑπηρέτριά του Ἄννα Μουργουδάκη. Κατόπιν ἐρεύνης ἀνεκαλύφθησαν κρυμμένες 120 λίρες καὶ 120.000 δραχμές.

—ΟΙ ΕΚΒΙΑΣΤΕΣ Θεόδωρος Οἰκονόμου, Ι. Μαυρογιάννης, Δ. Ράπτης ἢ Σάκης, οἱ ὁποῖοι ἐξεβίαζαν 5 ἄτομα ἐργαζόμενα στὴν ἀμερικανικὴ βάση Ἑλληνικοῦ, νὰ τοὺς δώσουν χρήματα γιὰ νὰ μὴν ἀποκαλύψουν δῆθεν τὶς «κομπίνες» τους, συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Σαμουὴλ Καλογήρου. Βλέπε **Καλογήρου Σαμουήλ.**

Σαμουὴλ Χάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμβρακίας 8, ἀπέναντι στὸν κιν) φο «Χόλλυγουντ» τῶν Σεπολίων.

Ὁ Σαμουὴλ - Γκρίντλεϋ Χάου (1801—1876), Ἀμερικανὸς φιλάνθρωπος καὶ φιλέλληνας, μετέσχε τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀναξαρτησίας ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ ἐξαετίαν (1824—1830) ὡς γιατρὸς χειρουργός.

Σαμψοῦντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πλειώνης 17, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Ἅγιος Δημήτριος» Ἀμπελοκήπων.

Ἡ Σαμψοῦς, μεσαιωνικὴ ὀνομασία τῆς Ἀμισοῦ, εἶναι παράλιος πόλις τῆς Τουρκίας στὸν Εὔξεινο πόντο, πρωτεύουσα ὁμωνύμου νομοῦ μὲ 87 περίπου χιλ. κατοίκους. Περὶ τῆς Ἀμισοῦ, βλέπε ὁμώνυμη ὁδόν. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σανῆς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰαλέμου 8, στὴ Ριζόπολι, μιὰ στάσι πρὶν τοῦ Β΄ νεκροταφείου.

Ἡ Σάνη, ἀρχαία πόλις τῆς Χαλκιδικῆς, βρισκόταν κοντὰ στὸν ἰσθμὸ τοῦ Ξέρξου, ποὺ ἀνοίχθηκε ἀπ' αὐτὸν τὸ 480 π.Χ. στὴν ἀκτὴ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου. Ἡ Σάνη, ἀποικία τῶν Ἀνδρίων (Ζ΄ π.Χ. αἰώνας), ἦταν σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων στὸ διάστημα τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

Σανταρόζα Σαντόρε.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σταδίου 48, πιὸ πάνω ἀπὸ τὰ «Χαυτεῖα».

Ὁ κόμης Σαντόρρε Σανταρόζα, Ἰταλὸς ἀγωνιστὴς καὶ φιλέλληνας, γεννήθηκε στὸ Σαβιλιᾶνο τῆς Σαβοΐας τὸ 1783. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1824 κατῆλθε στὸ Ναύπλιο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μετέβη στὴν Ἐπίδαυρο, Αἴγινα καὶ Ἀθήνα γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὶς ἀρχαιότητες. Μὲ τοὺς φλογερούς του λόγους ἐνθουσίασε τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιζομένους Ἕλληνες. Ὡς ἁπλὸς ἀγωνιστὴς μὲ τὸ ὄνομα Ντερόσση, ἀκολούθησε τὸν Γ. Κουντουριώτη καὶ Ἀλ. Μαυροκορδᾶτο στὴν πρὸς τὴν Πυλίαν ἐκ-

στρατεία των καὶ τὴν 20 Ἀπριλίου τοῦ 1825 εἰσῆλθε στὸ φρούριο Νεόκαστρον τῆς Πύλου. Τὴν 7 Μαΐου, ὁ Ἀναγνωσταρᾶς, ποὺ ἦταν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀμύνης στὴν Σφακτηρία, ἐζήτησε ἐνισχύσεις. Μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἀπεστάλησαν ἦσαν καὶ ὁ Σανταρόζα. Ὅταν τὴν ἑπομένη ὁ Ἰμπραὴμ κατέλαβε τὴν Σφακτηρία, ὁ Σανταρόζα εἶχε τραυματισθῆ σοβαρά, ἀρνούμενος δὲ νὰ παραδοθῆ ἐφονεύθη ἀπὸ Αἰγύπτιο στρατιώτη. Τὸ 1925, μὲ τὴ συμπλήρωσι 100 χρόνων ἀπὸ τοῦ θανάτου του, στὴ Σφακτηρία ἐτελέσθη ἐπίσημο μνημόσυνο καὶ ἐστήθη μνημεῖο του. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἡλιούπολι).

Σαντοβίτσης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κασταλίας 25, στὸ τέρμα τῆς Ν. Κυψέλης.

Ἡ Σαντοβίτσα, νεώτερη ὀνομασία τοῦ χωριοῦ Μάρμαρα Ἰωαννίνων, εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὴν μάχη ποὺ διεξήχθη ἐκεῖ τὸ 1912 μεταξὺ ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν στρατευμάτων.

Σάουμπερτ Ἐδουάρδου.

Συνέχεια τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Ροστὰν στὸ Γαλάτσι («Κυπριάδου»).

Ὁ Ἐδουάρδος Σάουμπερτ, Γερμανὸς ἀρχιτέκτονας, κατῆλθε στὴν Ἑλλάδα τὸ 1828 καὶ διωρίσθηκε ἀπὸ τὸν Καποδίστρια μηχανικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Ὕστερα ἀπὸ διαφωνία του, ἦλθε στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ συνειργάσθηκε μὲ τὸν Σταμάτη Κλεάνθη γιὰ τὴν ἐκπόνησι τοῦ πρώτου σχεδίου τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον καὶ περατώθηκε τὸ 1832. Τὸ σχεδιον αὐτό, τροποποιηθὲν ἀπὸ τὸν Λ. Κλέντσε τὸ 1834, δὲν ἐφαρμόσθηκε ὅπως ἦταν, γιατὶ διαμαρτυρήθηκαν οἱ θιγόμενοι ἀπὸ τὶς ρυμοτομίες ἰδιοκτῆτες.

Σαπφοῦς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 37, μετὰ τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν.

Ἡ Σαπφώ, περιώνυμη λυρικὴ ποιήτρια ἀπὸ τὴ Λέσβο, σύγχρονη τοῦ Ἀλκαίου, τοῦ Στησιχόρου καὶ τοῦ Πιττακοῦ, ἤκμασε κοντὰ τὸν Ζ—ΣΤ΄ αἰώνα π.Χ. Τὸ 604 π.Χ., ἐξ αἰτίας κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ταραχῶν, κατέφυγε στὴ Σικελία. Ἐπιστρέφοντας ἀργότερα στὴ Λέσβο, ἵδρυσε μουσικὴ καὶ ποιητικὴ σχολὴ στὴν ὁποία ἐμαθήτευσαν ἡ Ἀτθίς, ἡ Μεγάρα, ἡ Δαμοφύλη, ἡ Ἥριννα κ. ἄ.

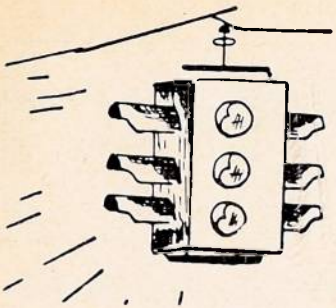
Ἡ μεγάλη ἀγάπη τῶν μαθητριῶν της γι' αὐτὴν καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῆς Σαπφοῦς σ' αὐτές, ἦσαν τὰ αἴτια τῶν γιὰ ἑταιρισμό, ἀνηθικότητα καὶ ὁμοφυλοφιλία κατηγοριῶν ἐναντίον τῆς Σαπφοῦς. Αὐτὸ τὸ πρόβλημα ἐδημιούργησε πολλὲς καὶ διάφορες συζητήσεις. Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι ἡ κλασσικὴ ἀρχαιότητα δὲν ἐγνώριζε καμμιὰ ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω κατηγορίες, ἀντίθετα δὲ οἱ ἀρχαῖοι τιμοῦσαν τὴν Σαπφὼ ὡς κατ' ἐξοχὴν ποιήτρια καὶ τὴν ἀπεκάλουν «δεκάτην Μοῦσαν» καὶ «θαυμαστὸν χρῆμα». Ἡ Σαπφὼ ἔκανε, σὲ αἰολικὴ διάλεκτο, ὠδές, ἐρωτικὰ ποιήματα, ἐλεγεῖες, ἐπιθαλάμια καὶ ἐπιγράμματα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σαράντα Ἐκκλησιῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀναλήψεως 35, κοντὰ στὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου τοῦ Βύρωνος.

Αἱ Σαράντα Ἐκκλησίαι — τουρκιστὶ KirK lareli — πόλις τῆς Τουρκίας στὴν Ἀνατολικὴ Θράκη μὲ 20 χιλ. περίπου κατοίκους, ἀπέχει ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολι 64 χιλ. Τὸν καιρὸ τῆς Τουρκοκρατίας ἦταν πρωτεύουσα ὁμωνύμου σαντζακίου (ὑποδιαίρεσις βιλαετίου —ἐπαρχίας) καὶ κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἑλληνικῆς κατοχῆς τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης (1919 — 1922) πρωτεύουσα ὁμωνύμου νομοῦ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

(Συνεχίζεται)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΑ θανάσιμα τέσερα μικρὰ ἀδέλφια, ὁ Πέτρος, ἐτῶν 4, ἡ Μαρία ἐτῶν 6, ἡ Μελπομένη ἐτῶν 7 καὶ ἡ Ἄννα Γεωργιάδου ἐτῶν 8, τὰ ὁποῖα παρέσυρε Ι. Χ. ποὺ ἔτρεχε μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα στὴν πλατεία τῆς ἐκκλησίας Ἁγίας Παρασκευῆς στὴ Νέα Μενεμένη Θεσσαλονίκης. Ὁ δράστης ἀναζητεῖται.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Βαμβακάρης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖον παρέσυρε τὸ 42094 λεωφορεῖο μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Τσαγκαρίδη στὴν ὁδὸ Π. Ράλλη Νικαίας.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο, οἱ Ν. Γιουμαυρέλης καὶ Π. Πολίτης, ὁδηγὸς καὶ ἐπιβάτης τοῦ Ι. Χ. 144664 ποὺ συγκρούσθηκε μὲ τὸ 21161 ταξὶ στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Βασ. Γεωργίου καὶ Βασ. Κων) νου. Τὸ ταξὶ ἀνατράπηκε.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τέσσερις, ὁ Σπυρ. Καβῆς, ὁδηγὸς τοῦ Ι. Χ. 118076, οἱ Παντελῆς καὶ Εὐθ. Δέδες, ἐπιβάτες τοῦ Ι. Χ. καὶ ὁ Διαμαντῆς Κρητικός, ὁδηγὸς τοῦ 164943 φορτηγοῦ, ὅταν τὰ ὀχήματα συγκρούσθηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ Κιάτο Κορινθίας.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Στ. Ἀλμπανίδης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸ ὁποῖο συγκρούσθηκε στὸ 56 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Λαρίσης — Λαμίας μὲ Ι. Χ. ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Α. Κίκης.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ στρατιώτης Εὐάγ. Νυχτερίδης, ὁδηγὸς στρατιωτικοῦ αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον ἀνατράπηκε στὸ 73 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Ἀρναίας.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ θανάσιμα ὁ ὁδηγὸς φορτηγοῦ Σπ. Μπενσιούκας καὶ ὁ ἐπιβάτης Γ. Πίτσιος ποὺ ἔπεσε σὲ βάραθρο 100 μέτρων στὸ 22 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Ἄρτης — Δροσοπηγῆς.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ὁ Χρ. Λούνης, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, καὶ ὁ ἐπιβάτης Ν. Κωνσταντινίδης, ὅταν ἡ μοτοσυκλέττα συγκρούσθηκε στὴν Ἄνω Δάφνη μὲ ἄγνωστο Ι. Χ.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ οἱ Δημ. Ἠλιάδης καὶ Εὐαγγελία Ἠλιάδου, σὲ σύγκρουση δύο Ι. Χ. αὐτοκινήτων ποὺ ἔγινε στὴ λεωφ. Συγγροῦ.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ πεζὸς Κ. Σκοῦφος, τὸν ὁποῖον παρέσυρε τὸ Ι. Χ. 216220 ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο στὴ Ραφήνα μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Κοκκίνη, ὁ ὁποῖος συνελήφθη.

—ΠΑΡΕΣΥΡΕ καὶ κατέστρεψε περίπτερο στὴ συμβολὴ τῶν ὁδῶν Πατησίων — Χαλκοκονδύλη τὸ Ι. Χ. 40841 ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Κ. Νίκας. Ἀνθρώπινα θύματα δὲν ὑπῆρξαν.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἠλίας Μπαρμπουνίκης, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὸ 25 χιλμ. τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Κορίνθου Ι. Χ. ποὺ τὸ ὁδηγοῦσε ὁ Γάλλος Ι. Μ. Ρουχέλ.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Σταματίου, σπουδαστής, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν αὐτὸ συγκρούσθηκε μὲ τὸ 872227 λεωφορεῖο ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Ἀλ. Τσοπᾶνος στὴν ὁδὸ Σμολένσκυ καὶ Ζερβοῦ στὸ Ν. Φάληρο.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Βαρελᾶς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖον παρέσυρε φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Ε. Γέμο στὴν Ἀμαλιάδα.

—ΝΕΚΡΟΙ τρεῖς, οἱ Κ. Παναγός, ὁδηγὸς φορτηγοῦ, Ἀντ. Γιαννούλας καὶ ὁ γυιός του ἡλικίας δύο ἐτῶν, ἐπιβάτες τοῦ αὐτοκινήτου, ὅταν αὐτὸ ἔπεσε σὲ βάρα-

θρο 200 μέτρων, λόγω διαβρώσεως ἀπὸ τῆς βροχῆς τῶν χωμάτων ποὺ ὑπεχώρησαν, καὶ διαλύθηκε κοντὰ στὸ χωριὸ Ἀνθηρὸ τῆς Ἀργιθέας Καρδίτσης.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Ἄνα Τσέτσου, τὴν ὁποία παρέσυρε μοτοποδήλατο μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Πολυζούδη ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Λαγινὰ τῆς Θεσσαλονίκης.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Σουμέλα Παπαγεωργίου καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ Χρ. Παπαγεωργίου, ὁδηγὸς τοῦ 167001 φορτηγοῦ, ὅταν αὐτὸ κοντὰ στὸ χωριὸ Λάκκοι Σερρῶν παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἀνατράπηκε.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δημ. Ἀναστασάκης 8 ἐτῶν, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὸ χωριὸ Δάφνες Μαλεβυζίου μηχανικὸς φορτωτῆς ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Κ. Πετσετάκης.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀναστ. Σταματογιάννης, στρατιώτης, καὶ τραυματισμένος βαρειὰ ὁ στρατιώτης ἐπίσης Θ. Μοσχίδης, ὅταν ἀνατράπηκε στρατιωτικὸν αὐτοκίνητον στὴ Λάρισα.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ θανάσιμα δύο, ὁ Σερ. Χαριτωνίδης, ἔφορος ἀρχαιοτήτων Ναυπλίου καὶ ἡ σύζυγός του ὅταν στὸ 53 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Ναυπλίου — Ὀλυμπίας συγκρούσθηκε τὸ Ι.Χ. τους μὲ φορτηγό.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 5, οἱ Θ. Μαρμπόπουλος, σμηνίτης, Ν. Ἀποστολόπουλος, φοιτητής, Ἀχιλ. Στουζάκης, Ἀθ. Φωκᾶς, καὶ Στυλ. Κατοχωρίτης, ὅταν τὸ Ι. Χ. 160245 τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον, ἔπεσε πάνω σὲ στύλο πρατηρίου βενζίνης στὴ Θεσσαλονίκη.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀργ. Φτακᾶς, ἐτῶν 16, τὸν ὁποῖον παρέσυρε φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Τσιφτσῆ στὴν ὁδὸ Κοζάνης.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἰ. Πάρλος, ὁδηγὸς φορτηγοῦ, τὸ ὁποῖον ἀνατράπηκε στὴν Καβάλα.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, οἱ Δ. Βασιλᾶς, Ἰ. Σταματιάδης, καὶ Λ. Πάνου, οἱ ὁποῖοι ἀνέμεναν λεωφορεῖο στὸ στέγαστρο τῆς στάσεως «Τριβυζᾶ» λεωφ. Κηφισίας ὅταν τὸ 108708 λεωφορεῖο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Φωτεινό, ντεραπάρησε καὶ τοὺς παρέσυρε.

—ΝΕΚΡΟΙ δύο, ὁ Τζοζὲφ Σμίθ, Ἀμερικανὸς καὶ ἡ σύζυγός του Ντόροθυ, ὅταν τὸ Ι. Χ. ποὺ ὁδηγοῦσαν στὸ 25 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Κατερίνης — Λαρίσης ἔπεσε πάνω σὲ σταματημένο στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γεώργ. Σπύρου, γεωλόγος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν παραλιακὴ λεωφόρο Θεσσαλονίκης τὸ Ι. Χ. 142039 μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Ἰωαννίδη.

— ΝΕΚΡΟΙ ὁ Ἀποστ. Νασίκας, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου καὶ ὁ ἐπιβάτης Γ. Θεοδοσίου, ὅταν αὐτὸ κοντὰ στὸ χωριὸ Πελαγία Βόλου συγκρούσθηκε μὲ φορτηγό.

—ΝΕΚΡΟΙ ὁ Ι. Παπαϊωάννου, ὁδηγὸς φορτηγοῦ καὶ ὁ συνεπιβάτης Κ. Δημογιάννης, ὅταν αὐτό, λόγω ὀλάβης, ἔπεσε σὲ χαντάκι στὸ 23 χιλμ. τῆς λεωφόρου Μεσογείων.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ θανάσιμα ὁ Δ. Μπαροῦκος, ὁδηγὸς τοῦ 11277 φορτηγοῦ καὶ ὁ συνεπιβάτης Α. Μητρόπουλος ὅταν τὸ ὄχημα ἀνατράπηκε στὸ 16 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Λαμίας.

—ΝΕΚΡΟΙ 4 ψαράδες ποὺ καταπλακώθηκαν ἀπὸ τὸ φορτηγὸ 83140 ποὺ ἦταν φορτωμένο μὲ ἕνα τόννο ψάρια καὶ στὸ ὁποῖο ἐπέβαιναν, ὅταν αὐτό, ποὺ τὸ ὁδηγοῦσε ὁ Πισαδάκης, ἀνατράπηκε, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος (ἔτρεχε μὲ 110 χιλμ. τὴν ὥρα), ἐπειδὴ βιαζόταν νὰ μεταφέρη τὰ ψάρια στὴν ἀγορὰ Ρόδου. Οἱ νεκροὶ εἶναι: ὁ Ἀθαν. Πισαδάκης, ὁδηγός, ὁ Λάζαρος Πάσχος, ὁ Μιχάλης Διασινὸς καὶ ὁ Θ. Μάγκος. Πρὶν ἀνατραπῆ χτύπησε πάνω σὲ στύλο τῆς ΔΕΗ, κατόπιν σὲ ἕνα δέντρο καὶ ἀνατράπηκε σὲ τάφρο βάθους 6 μέτρων.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Μιχαλάκης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν συγκρούσθηκε στὴ Σούδα Χανίων μὲ κοινὸ ποδήλατο.

Ν. Α.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΙΔ' ΤΟΜΟΥ 1966

Α'. ΓΕΝΙΚΟΝ

Ι. ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Σελίς

Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον. Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ι. Παπαζαχαρίου, 49, 97, 145, 193, 241, 297, 338, 385, 433, 481, 529, 577, 625, 673

Ὁ θεσμὸς τῶν Ἐνόρκων στὶς Η.Π.Α. Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Χάρβαρντ κ. Μπενζαμὶν Καπλὰν 827

Ἡ νομικὴ φύσις τῆς «ἀποπείρας» καὶ ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ μεταξὺ πράξεων ταύτης καὶ «προπαρασκευαστικῶν» τοιούτων. Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Κορφιάτη 917

Τὰ δικαιώματα τοῦ κατηγορουμένου στὶς ποινικὲς ὑποθέσεις στὴ χώρα τῶν Η.Π.Α. Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ κ. Λίβιγκστον Χὼλλ 969, 1016

ΙΙ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Α'. ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου καὶ τὰ πεπραγμένα τοῦ καθηγητοῦ W. O. Wilson κατὰ τὴν πρώτην τετραετίαν 1960—1964. Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Χρήστου Πατσούρη 14, 53, 101, 153, 202

Ὁ μυστικὸς πόλεμος τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ κατὰ τῆς «κοῦ-κλοὺξ-κλάν». Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ 205

Β'. ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Μεγάλη ποδοσφαιρικὴ συνάντησις τῶν ὁμάδων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ εἰς Πάτρας.—Ἡ ἑορτὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς εἰς τὴν Λέσχην τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τὴν Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν.—Τελετὴ εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν διὰ τὴν κοπὴν τῆς βασιλόπιττας καὶ τὴν διανομὴν τῶν δώρων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 61

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς «δεξιοῦται» 250 περίπου τέκνα τῶν ὑπαλλήλων της ἡλικίας 4—6 ἐτῶν καὶ τοὺς διανέμει δῶρα ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους.—Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χρ. Ἀποστολάκος ἐπιθεωρεῖ τὴν ὑπηρεσίαν Ἀμέσου Δράσεως καὶ ἐνημεροῦται ἐπὶ τῆς λειτουργίας της καὶ τῶν ἀναγκῶν της.—Ἡ κοπὴ τῆς βασιλόπιττας τοῦ Ὁμίλου «Φίλοι Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν» εἰς τὴν Παιδικὴν Στέγην Ἑκάλης. Περιληπτικὴ ἀναδρομὴ εἰς τὰ πεπραγμένα τοῦ Ὁμίλου. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 109

Μία λαμπρὰ ἐκδήλωσις τοῦ «Ὁμίλου Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς».—Ἐφαρμογὴ μηχανογραφικῶν μεθόδων δι' ἠλεκτρο-

νικοῦ ὑπολογιστοῦ (ἐγκεφάλου) εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων. Σελὶς
Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 166

Ὁ Ὑποδιοικητὴς Ἀστυνομικῶν Σχολῶν Νοτίου Ἀφρικῆς ἐπισκέπτεται τὸν κ. Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας καὶ τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολάς. Ἀμοιβαία ἐνημέρωσις, ἐπὶ θεμάτων ἀστυνομικῆς φύσεως.—Δύο μεγάλοι ἀποκριάτικοι χοροὶ εἰς τὰς Ἀστυνομικάς μας Σχολας. — Λαμπρὰ συναυλία τῆς μικτῆς Χορωδίας τῶν Ο.Χ.Ε.—Χ.Ο.Φ. καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.
Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 213

Ἐγκαίνια τῆς νέας Λέσχης τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς Πάτρας.
Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Α. Συφάντου 219

Ἡ μεγάλη ἐτησία χοροεσπερὶς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 269

Ἀθλητικὴ δραστηριότης τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Βασιλ. Κρύου 283

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Δανίας κ. Ἔρτζιν Χάϊνε Γιόργκενσεν καὶ ὁ Στρατηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Ταϋλάνδης κ. Τορβὰκ Γομπὰκ ἐπισκέπτονται τὸν Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσον.—Ἡ βράβευσις τοῦ καλυτέρου ἀστυφύλακος ἔτους 1965 ὑπὸ τῆς Λέσχης «Λάϊονς» Ἀθηνῶν.—Παραχώρησις ἐκτάσεως 220.000 τετραγ. μέτρων εἰς τὸν Οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμὸν Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 363

Τὸ Πάσχα εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Μηχανοκινήτου, τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολάς, τὴν Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν καὶ ἄλλας ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 405

Οἱ Πανελλήνιοι Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες ἔτους 1966. (Λαμπραὶ ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν μας εἰς ἅπαντα τὰ ἀγωνίσματα). Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 459

Ἡ συνεστίασις τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων.
Ὑπὸ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» 501

Τρεῖς ὧρες στὴ Σχολὴ Ἀστυνομίας μὲ τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. Ράϊκου 504

Συνεστίασις ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων πρὸς τιμὴν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκου.—Ἐκδρομὴ ὑπαλλήλων Α.Α.Π. στὴ Θεσσαλία. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σ. Πηλοῦ... 597

Ὁρκωμοσία νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 649

Σκοπευτικοὶ ἀγῶνες Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας.
Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Βασ. Κρύου 655

Συνεστίασις Πανελληνίου Ἑνώσεως Συνταξιούχων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ὑπὸ «Ἀστυν. Χρονικῶν» 669

Νέες μηχανοκίνητες μονάδες στὴ διάθεση τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.
Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάν. Ράϊκου 741

Πέτρος Κλουδᾶς: ὁ θαλασσοπόρος ἀστυφύλακας. Ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Πηλοῦ. 746

Τρεῖς ὧρες στὶς παιδικὲς κατασκηνώσεις τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνο-

μίας Πόλεων ("Αγιος 'Ανδρέας 'Αττικῆς). Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάν. Ράϊκου ..... Σελὶς 786

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴ γιορτὴ λήξεως τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων Α.Α.Π. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάν. Ράϊκου 878

Τιμαὶ εἰς τὸν ἡρωϊκὸν θαλασσοπόρον—ἀστυφύλακα Πέτρον Κλουδᾶν. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 943

Μεταστέγαση καὶ ἐγκατάσταση ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν σὲ νέα οἰκήματα. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάν. Ράϊκου 1043

Οἱ ἐσωτερικοὶ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν.— Ε' Πανασυνομικοὶ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 1089

Ἡ Πάτρα τιμᾶ τὸν πολιοῦχο καὶ προστάτη της 'Απόστολο 'Ανδρέα.— Ἐγκαίνια τοῦ τρίτου Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου. — Μία ἀξέχαστη συνεστίαση τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν 'Αστυνομίας Πόλεων. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπύρου Πηλοῦ 1121

Γ'. ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

'Αστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου. Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτου, 85, 184, 231, 267, 323, 377, 413, 467, 517, 565, 612, 658, 711, 759, 797, 859, 903, 946, 995, 1040, 1077, 1131

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας. Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτου, 44, 91, 137, 177, 235, 272, 331, 360, 421, 475, 523, 573, 620, 665, 715, 764, 804, 851, 907, 951, 1002, 1055, 1086, 1135

Δ'. ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ καλὸς καὶ πειθαρχημένος ἀστυνομικός. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Κ. 'Αντωνοπούλου 33

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα. Ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κουτούπη 395

Ἡ 'Αστυνομίαα, ὁ Τύπος καὶ τὸ Κοινόν. Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ 'Αρχιφύλακος κ. Κωνστ. Λαψάνη 443, 491, 557

Λαμπρὰ ἐπιτεύγματα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ('Αναμνήσεις). Ὑπὸ τοῦ τέως 'Αστυνόμου Α' κ. Βασ. Καράμπελα 640

Κινηματογραφικὸν συνεργεῖον Α.Α.Π. Ὑπὸ «'Αστυνομικῶν Χρονικῶν» 856

Ὁ ἐτήσιος ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Ὁμίλου «Φίλοι 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν» ποδοσφαιρικὸς ἀγών. Ὑπὸ «'Αστυνομικῶν Χρονικῶν» ... 1006

ΙΙΙ. ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ—ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ—ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Τὸ ἔγκλημα τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ». Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου 19, 57, 105, 149

1934: Χρόνος δίσεκτος γιὰ τοὺς πλαστογράφους. Ὑπὸ τοῦ τέως 'Ανθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη 28, 67, 121, 158

Πόρναι καὶ Ἑταῖραι. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Κ. Χρονοπούλου 82, 125, 161

Τὶ ἦταν τὸ στυγερὸ ἔγκλημα. Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου. 198

Κάποιο ἔγκλημα στὸν Βοτανικό. Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου 245, 303

Τζὼν Τζὼρτζ Χάϊ: "Ενας βρυκόλακας τῆς 'Αγγλίας. Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. 'Αναστ. Βογιατζῆ 315

Σελὶς

Τὸ πιὸ μυστηριῶδες ἔγκλημα. Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου 343

Μία ὑπόθεσις κατασκοπείας στὶς Η.Π.Α. Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ..... 347

Τὸ διπλὸ ἔγκλημα τοῦ Ἀμαρουσίου. Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου 389, 438, 487, 545

Ληστεῖες τραπεζῶν ἀπὸ γκάγκστερς. Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ..... 400

Διαρρήκτης—λιθοβολητής. Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik» ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ 552

Ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 πιστόλια. Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου...584, 629, 685, 727, 773, 832, 869,919, 973, 1019, 1063, 1111

Ἰδιότυποι περιπτώσεις αὐτοκτονιῶν. Ὑπὸ τοῦ ἐντεταλμένου Ὑφηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας κ. Ἐμμαν. Ἠλιάκη 679

Πῶς πιάστηκε ὁ κλέφτης τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς. Ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη 689

Ἡ ληστρικὴ συμμορία Λαμπούς. Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik» ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ 695

Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων. Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Π.Α.Σ.Π.Ε. κ. Ἰωάν. Παπαζαχαρίου 724, 769, 823, 865, 913, 764, 1108

Ταμιακοὶ ὑπάλληλοι ἐξαφανίζονται μὲ ἑκατομμύρια δραχμὲς τοῦ δημοσίου. Ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη..731,777,846, 885

Ληστεία σὲ τράπεζα τῆς Λίντς. Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik» ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ.. 735

Ἡ δολοφονία τῆς Βιολέτας Γούσκφιλντ. Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Κωνστ. Λαψάνη. 781

Οἱ λωποδύτες. Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik» ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀνστ. Βογιατζῆ 837

L.S.D. : Ἕνα νέο τρομακτικὸ ναρκωτικὸ μὲ βέβαιον τὸν «ὄμορφο θάνατο». Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 881

«Μίστερ Τσάρλυ», ὁ δάσκαλος τῶν κακοποιῶν. Ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργ. Δουκάκη 923, 977, 1023, 1066

Στραγγαλισμὸς καὶ βιασμὸς γυναικός. Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Master Ntetectiv» ὑπό τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ 981, 1069

Ἡ καταπολέμησις τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Π.Α.Σ.Π.Ε. κ. Ἰωάν.Παπαζαχαρίου 1013, 1060

Ἡ αἰσχροκέρδεια καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς ὀδυνηραὶ ἐπιπτώσεις εἰς τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 1035

IV. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ πολύκροτος δίκη τῆς Μόσχας.—Τὸ κῦμα τῶν διεθνῶν ἀντιδράσεων καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς συμπεράσματα. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 255, 307, 354, 397

Σταυροφορία γιὰ τὸ παιδί. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σ. Πηλοῦ, 495, 537, 587, 633, 701, 790, 889, 929, 987, 1028

Τὰ ἰδανικὰ τῆς νεολαίας Λαμπράκη. Ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κουτούπη 499

Οἱ ἀποδείξεις ὅτι ἡ νεολαία Λαμπράκη εἶναι κομμουνιστική. Ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κουτούπη ..... Σελὶς 563
Ὁ κομμουνισμὸς καὶ οἱ ἐχθροί του. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 595
Οἱ συμβιβαστικοὶ καὶ οἱ ἀσυμβίβαστοι. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 647
Ὁ κομμουνισμὸς ἐχθρὸς τῆς νεολαίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 709
Οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 739
Ὁ πόλεμος στὸ Βιετνάμ. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 784
Ἡ μῆνις τοῦ κομμουνισμοῦ ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 849
Δέκα χρόνια δράσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Σωτ. Κουβᾶ 873
Ἡ ἔννοια τῆς ἑορτῆς. Ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κουτούπη 901
Ἕνα ἐπαναστατικὸ μανιφέστο. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 927
Τὴν ἔνοπλη ἐξέγερση κηρύσσει τὸ Κ.Κ.Ε. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 985
Ἀποκαλύψεις τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 1026
Οἱ χιλιασταί. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 1975

V. ΔΙΑΓΓΕΛΜΑΤΑ—ΜΗΝΥΜΑΤΑ—ΗΜΕΡΗΣΙΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ—ΕΥΧΑΙ

Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1966 3
Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Στεφ. Στεφανοπούλου ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1966 4
Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκου, ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1966 6
Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγ. Καραμπέτσου, ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1966 7
Εὐχαὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγ. Καραμπέτσου, ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α.Β.Υ. Διαδόχου Ἀλεξίας 296
Εὐχαὶ Ἀρχηγοῦ, ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ Αὐτοῦ ἑορτῇ ..... Τεῦχος 313—β' ἐξωφύλλου
Εὐχαὶ Ἀρχηγοῦ, ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων πρὸς τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν Ἄννα—Μαρίαν ἐπὶ τῇ 20ῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων Της ... Τεῦχος 320—β' ἐξωφύλλου
Ἡμερησία Διαταγὴ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγ. Καραμπέτσου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἡμέρας Πολεμικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ 17ης ἐπετείου ἀπὸ τῆς συντριβῆς κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ 822

VI. ΕΟΡΤΑΙ—ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Νέον Ἔτος. Ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Ξενοφ. Χατζησαράντου 1
Ἡ ἀληθὴς ἐποποιΐα τοῦ Δεκεμβρίου 1944. (Μία ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγ. Καραμπέτσου εἰ ἀπάντησιν δημοσιεύματος ἐφημερίδος) 211
25 Μαρτίου 1821. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 289

Σελὶς

Ἡ 25 Μαρτίου. Ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Ξενοφ. Χατζησαράντου 291
Χριστὸς Ἀνέστη. Ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Ξενοφ. Χατζησαράντου 337
Τὸ τελευταῖο μας «Ὄχι» εἰς ξένους ἐπιδρομεῖς. (Ἀπρίλιος 1941—Ἀπρίλιος 1966). Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χαραλ. Σταμάτη .. 447
Ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάν. Ράϊκου. 721
Γράμμος—Βίτσι: Μιὰ χρυσῆ σελίδα στὴν ἱστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάν. Ράϊκου 819
28 Ὀκτωβρίου. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάν. Ράϊκου 961
Τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ Ἀρκαδιοῦ. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 1009
Μνήμη τοῦ Δεκεμβρίου 1944. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυν. Α΄ κ. Χαραλ. Σταμάτη 1057
Ἐπὶ γῆς Εἰρήνη, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χαρ. Σταμάτη 1105

VII. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ (ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ)

Α΄. ΠΑΛΑΙΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

«Ἡ νέα Ἀστυνομία»—«Ἡ τῶν Πόλεων». Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια σειρᾶς ἄρθρων ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου) 25

Β΄. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΩΡΕΣ (ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ — ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ)

«Καὶ τοῦ Χρόνου μὲ «μιὰ-Λῶ». Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χαραλ. Σταμάτη 39
Ὁ Πάτροκλος καὶ ἡ σοφία του. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 77
Συνταγὴ εὐτυχίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 129
Κολομπίνα Νο 3. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 186
Τοῦ κύκλου τὰ γυρίσματα. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 237
Τὸ Διάσελο...ἐκδικεῖται. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 275
Ἕνας ἀκριβοπληρωμένος ἐραστής. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 333
Τὸ φιλὶ τῆς Ἀγάπης. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 381
...Καὶ τὰ πουλιὰ τὰ ταίρια τους φωνάζουν. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 425
Ὁ κλέφας τοῦ κλέφαντος. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 477
Περὶ... κύστεως κόκκυγος καὶ ἄλλων τινῶν. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ..... 909
Μιὰ δεσποινὶς ἀτυχήσασα. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 955
Σονάτα Κρόϋτσερ. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 993
Ἂν ἤξερε μιὰ ἄλλη γλῶσσα. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 1051
Ἡ γάτα καὶ ἡ... ζημιά της. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 1101

Γ΄. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

«Ὁ ἀστυνόμος δὲν πέρασε...». Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Ἀντωνάκου 11
Στοχασμοὶ τῆς Γεννήσεως. Ὑπὸ τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Ἰωάν. Ψαρογιάννη. 12
Τὸ κρῦο δὲν τὸν ἐμπόδιζε. Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Ε. Γλυμῆ 134
Ὁ μπάρμπα Ἀντώνης, ὁ ξεναγὸς τῆς Θάσου. Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Ἀντωνάκου 135
Ὁδὸς Καποδιστρίου. Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Ε. Γλυμῆ 165
Τὸ Χρυσὸ μετάλλιο. Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Μ. Ἀναστασάκη 232
Οἱ γέρανοι τοῦ Ἰβύκου. Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Ἀντωνάκου 321

Τὸ πασχαλινὸ δῶρο τοῦ ἀστυνομικοῦ. Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Π. Κυριακοπούλου ..... Σελὶς 357

Δ΄. ΠΟΙΗΣΙΣ

Κι' ἔγινε θᾶμα... Ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χ. Λίλη 8
Χριστούγεννα—Χριστεύγεννα τῆς μάνας. Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ἀστυφύλακος κ. Ε. Σαριδάκη 10
Ἀναφορὰ εἰς Χριστὸν καὶ Ἐπίκληση. Ὑπὸ τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Νικολ. Ἀγγελοπούλου 175
Ἡ σκιὰ τῆς μάνας. Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ἀστυφύλακος κ. Ἐλευθ. Σαριδάκη. 176
Τὸ καρναβάλι ἔφθασε. Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ν. Κωστελέτου 223
Ἑλλάδα. Ὑπὸ τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Ν. Ἀγγελοπούλου 291
Στὴν Κύπρο. Ὑπὸ τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Ν. Ἀγγελοπούλου 292
Στὴν 25η Μαρτίου. Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Σ. Πολίτη 293
Ὀπτασία. Ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Λίλη 294
Ἐπίσκεψη. Ὑπὸ τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Ν. Ἀγγελοπούλου 465

VIII. ΓΕΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου (γενικὲς γνώσεις φυσιολογίας καὶ ἀνατομίας). Ὑπὸ τοῦ κ. Θεμ. Θεοδωροπούλου (συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. τόμου)..34, 71
Οἱ Νόμοι 4.500 καὶ 4.501: δύο μεγάλα ἐπιτεύγματα πρὸς ὄφελος τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χαραλ. Σταμάτη 250
Σπυρίδων Λεωτσάκος: Μία προσωπικότης τῆς ἀστυνομικῆς δημοσιογραφίας. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χαραλ. Σταμάτη 393
Ὁ ἄνθρωπος ἀξίζει ἐφ' ὅσον σκέπτεται. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάν. Ράϊκου 561
Τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα. Δημιουργία καὶ ἐξέλιξις. Ὑπὸ τοῦ τ. Διοικητοῦ Α΄ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος κ. Π. Ζούκου 1072
Δικαία ἀναγνώριση.— Ἀπονομὴ μεταλλίων στὸν κ. Λεωτσάκο καὶ στὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ο.Φ.Α.Α. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ι. Ράϊκου 1080

IX. ΙΣΤΟΡΙΑ—ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ—ΤΑΞΙΔΙΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ι. Ράϊκου (συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου), 42, 88, 139, 180, 227, 278, 325, 379, 415, 469, 520, 567, 615, 661, 713, 761, 799, 861, 905, 949, 997, 1048, 1098, 1133
Ὁ Λάδωνας καὶ ἡ μαγευτικὴ κοιλάδα του. Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου 224
Μιὰ ἀξέχαστη ἐκδρομή. Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Ἀλκ. Παπαμίχου 453
Μιὰ ἐκδρομή. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἀναστ. Συφάντου 508
Εὐλαβικὸ προσκύνημα στὸ Δερβένι. Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Βασ. Μητροκόλλια 510
Μυκῆναι. Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἰωάν. Ἀλεξανδρῆ 645

Σελὶς

Ἀθῆναι—Ἀρχαία Ὀλυμπία — Ναύπακτος. (Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴ διήμερη ἐκδρομὴ τῶν στελεχῶν τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων Α.Α.Π.). Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάν. Ράϊκου 937

Χ. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων, μηνὸς Δεκεμβρίου 1965 142

16ος γενικὸς ἰσολογισμὸς Ε.Τ.Υ.Α.Π. διὰ τὸ ἔτος 1965 260

Γενικὸς ἰσολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων διὰ τὸ ἔτος 1965 262

Ἀπολογισμὸς Ταμείου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων μηνὸς Ἰανουαρίου 1966 264

Ἀπολογισμὸς Ταμείου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων μηνὸς Φεβρουαρίου 1966 265

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων μηνὸς Μαρτίου 1966 412

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων μηνὸς Ἀπριλίου 1966 466

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεως μηνὸς Μαΐου 1966. 571

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων μηνὸς Ἰουνίου 1966 668

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων μηνὸς Ἰουλίου 1966 763

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων μηνὸς Αὐγούστου 1966 858

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων μηνὸς Σεπτεμβρίου 1966 953

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων μηνὸς Ὀκτωβρίου 1966 1047

ΧΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ—ΚΡΙΣΕΙΣ—ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Ἐπιστολὴ τοῦ τέως Δημάρχου Κορίνθου καὶ συγγραφέως κ. Χ. Λίλη. γ΄ ἐξωφύλλου τεύχους 303

Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμονος. γ΄, ἐξωφύλλου τεύχους 304

Ἐπιστολὴ οἰκογενείας ἀποβιώσαντος Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἐ. σ. Ἰωάννου Μάσβουλα.γ΄ ἐξωφύλλου τεύχους 307

Ἐπιστολὴ κ. Χ. Λίλη 293

Διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἰατροφαρμακευτικὴν καὶ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. ... 335

Εὐχαριστήριον τηλεγράφημα Α. Μ. Βασιλέως Κωνσταντίνου πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγ. Καραμπέτσον. 575

Ἐπιστολὴ διευθυντοῦ Λυκείου Καισαριανῆς. 575

Ἐπιστολὴ Τοσιτσείου Γυμνασίου Θηλέων. 575

Σελὶς

Ἐπιστολὴ διευθυντοῦ Λυκείου Ζηρίδη. γ' ἐξωφύλλου τεύχους..... 315
Ἐπιστολὴ Παγκρητίου Ἑνώσεως. γ' ἐξωφύλλου τεύχους..... 315
Ἐπιστολὴ Π.Α.Ο. γ' ἐξωφύλλου τεύχους..... 316
Διαταγαὶ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Α.Α.Π...... 718, 811, 953
Ἐπιστολὴ τοῦ Ἐπιτίμου Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης κ. Ἰωάν. Βεργοπούλου..... 814
Ἐπιστολὴ τοῦ τέως Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ἰωάν. Καλυβίτου..... 815
Ἐπιστολὴ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη..... 816
Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Πάτραις Πτωχοκομείου «Ἅγιος Ἀνδρέας»...... 959

XII. ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

«Μεθοδικὲς ὁδηγίες γιὰ τὶς λογοτεχνικὲς ἀναλύσεις»: Μία σπάνια προσφορὰ στὰ νεοελληνικὰ γράμματα τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ καθηγητοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν μας Σχολῶν κ. Κ. Π. Δεμερτζῆ. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη..... 474

«Συναθροίσεις καὶ ὀχλοκρατικαὶ συγκεντρώσεις. Ἀντιμετώπισις αὐτῶν».—«Πρακτικὸς ὁδηγὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ». Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάν. Ράϊκου..... 808

XIII. ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Τοποθετήσεις—μεταθέσεις ἀστυνομικῶν..... 47
Ἀμοιβαὶ—ἔπαινοι, 47, γ' ἐξωφ. τεύχ. 306, 240, 287, γ' ἐξωφ. τεύχ. 310, 430, 480, 527, 576, 622, 671, 718, 809, 958, 1007, γ' ἐξωφ. τεύχ. 324, 1103
Παραιτήσεις—διαγραφαί—ἀπολύσεις, 48, 96, 144, 191, 384, γ' ἐξωφ. τεύχους 312, 528, γ' ἐξωφύλλου τεύχους 314, 624, 672, 718, 767, 819, 864, 911, 958, 1007, γ' ἐξωφύλλου τεύχους 324, 1103
Προαγωγαί, γ' ἐξωφύλλου τεύχους 303, 95, 144, 191, 384, 480, 527, 624, 767, 864, 911, 958, 1077, γ' ἐξωφύλλου τεύχους 324, 119
Διορισμοὶ ἀστυνομικῶν..... 809
Συγκρότησις συμβουλίων γ' ἐξωφύλλου τεύχους 304
Τιμητικαὶ διακρίσεις..... 192
Εὐγενεῖς δωρεαί..... 528
Κινηματογραφικὸν συνεργεῖον Α.Α.Π. γ' ἐξωφύλλου τεύχους 314, 959
Ἀθλητικὰ..... 810, 1008
Ἀλληλογραφία 27,144, 864

XIV—ΠΕΝΘΗ

Παναγιώτης Μαντούβαλος. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 46
Ἐμμανουὴλ Πρωτογεράκης. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ..... 94
Χαράλαμπος Ταχυνάκος. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ..... 94
Γεώργιος Τσιτσίρης—Δημήτριος Μιχαηλίδης. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ..... 143
Ἰωάννης Μάσβουλας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ..... 190

Σελὶς

Στέφανος Δαϊόγλου. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 190
Δημήτριος Μαυρουδάκος Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 191
Κλέαρχος Λυμπερόπουλος. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ γ' ἐξωφύλλου τεύχους ..307
Ἀντώνιος Χριστοδουλάκης. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ..... 285
Γεώργιος Σταθόπουλος. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ..... 285
Παῦλος Παπαδόπουλος. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. Ράϊκου 286
Βενιζέλος Ζερβέας. Ὑπὸ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» 330
Ἀριστείδης Μαυρωτᾶς — Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος — Μιχαὴλ Μαυρέλης. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 424
Χρῆστος Σγουρίτσας. Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Ἀντωνάκου. 526
Θεόδωρος Καραμπάγιας. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. Ράϊκου γ' ἐξωφύλλου τεύχους.....318
Σπυρίδων Ζερβόπουλος. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάν. Ράϊκου .. 816
Κωνσταντῖνος Πολίτης. Ὑπὸ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» 911
Γεώργιος Κοττικιᾶς. Ὑπὸ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» 960
Ἰωάννης Γιαννόπουλος. Ὑπὸ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»..γ' ἐξωφ. τ. 322
Εὐστάθιος Μποτσας. Ὑπὸ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» γ' ἐξωφ. τεύχ....323
Νικόλαος Μουρτζίνης. Ὑπὸ «Ἀστυνομικῶν Χχονικῶν 1104

Β'. ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ

Α

Ἀθεΐα (καὶ ὑλισμός) : σ. 49, 241.
Ἀθῆναι: Βλ. Κεφάλαιον IX «Ἱστορία–Τουρισμὸς–Ταξίδια» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Ἀθλητισμός: σ. 61, 459, 655, 746, 810, 943, 1006, 1008.
Αἰσχροκέρδεια: σ. 1035.
Ἀλληλογραφία: σ. 27, 144, 864.
Ἀμαρουσίου (ἔγκλημα) : σ. 389, 438, 487, 545.
Ἄμεσος Δρᾶσις: σ. 109.
Ἀμοιβαί: Βλ. Κεφάλαιον XIII «Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Ἀναλύσεις (λογοτεχνικαί) : σ. 474.
Ἀναμνήσεις (ἀστυνομικαί) : σ. 640.
Ἄνθρωπος (σῶμα τοῦ ἀνθρώπου) : σ. 34, 71, ἀξία τῆς σκέψεως σ. 561.
Ἀνήλικοι: σ. 724, 769, 823, 865, 913, 964, 1013.
Ἀντιδράσεις (διεθνεῖς) κατὰ τῆς καταδίκης τῶν δύο Ρώσων συγγραφέων): σ. 308.
Ἀνωμαλίαι (ψυχικαί) : σ. 299.
Ἀπατεῶνες: σ. 275, 333, 425.
Ἀπολογίαι (Ρώσων συγγραφέων) : σ. 258.
Ἀπολογισμοί: Βλ. Κεφάλαιον X «Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Ἀπόπειρα: σ. 917.
Ἀπρίλιος (1941–Εἰσβολὴ Γερμανῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα) : σ. 447.
Ἀποστολάκος Χρῆστος (Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως): σ. 6, 61, 109, 213, 363, 405, 597, 649, 741, 746, 943.
Ἀρετὴ (πολεμικὴ τῶν Ἑλλήνων) : σ. 819, 822.
Ἀρζὰκ Νικολάϊ (Ρῶσος συγγραφεύς) : σ. 255, 307, 354, 397.
Ἀρκάδι (ὁλοκαύτωμα) : σ. 1009.
Ἀσπιώτης Ἀρ. (Ψυχίατρος. Συνέντευξις) : σ. 1030.
Ἀστυνομία: Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλαιον II καὶ Κεφάλ. VII, XI, XIII Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Ἀστυνομικοί (εἰδικώτερον) : σ. 33, 395.
Αὐτοκτονίαι: σ. 679.

Β

Βασιλεὺς (Α. Μ. Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος) : σ. 3, 61, 313, 405, 575.
Βασίλισσα (Α. Μ. Βασίλισσα Ἄννα–Μαρία) : σ. 320.
Βιασμός: σ. 981.
Βιβλιοκρισία: Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλαιον XII Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Βιετνάμ: σ. 784.
Βίτσι: σ. 819, 822.
Βοτανικὸς (ἔγκλημα) : σ. 245, 303.
Βραβεύσεις: σ. 363, 459, 655, 943.

Γ

Γιαννόπουλος Ἰωάννης (πένθη) : σ. γ' ἐξωφύλλου τεύχους 322.
Γιόργκενσεν (Στρατηγὸς Ἀστυνομίας Δανίας) : σ. 363.

Γομυάκ ('Αρχηγὸς 'Αστυνομίας Ταϋλάνδης) : σ. 363.
Wilson W. O. (καθηγητὴς 'Αστυν. Σικάγου) : σ. 14, 53, 101, 153, 202.
Γράμμος : σ. 819, 822.

Δ

Δαϊόγλου Στέφανος (πένθη) : σ. 190.
Δαμασκηνὸς (Μητροπολίτης Δημητριάδος. Συνέντευξις) : σ. 891.
Δεκέμβριος (1944) : σ. 211.
Δερβένι (ἐκδρομή) : σ. 510.
Διάγγελμα (Α.Μ. Βασιλέως Κωνσταντίνου) : σ. 3.
Διαγραφαὶ (ἐκ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος) : Βλ. Κεφάλαιον XIII «Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Διάδοχος (Α.Β.Υ. 'Αλεξία) : σ. 296.
Διακρίσεις : σ. 192.
Διαμαρτυρίαι (διὰ τὴν καταδίκην τῶν δύο Ρώσων συγγραφέων) : σ. 308.
Διαρρῆκται : σ. 552.
Διαταγαί : Ἡμερήσιαι, σ. 6, 7, 822. Κοιναὶ σ. 335, 718, 811, 953.
Διηγήματα : Βλ. Κεφάλ. VII «Λογοτεχνία» στοιχ. Β΄ Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Δίκαι : Μόσχας σ. 255, 307, 354, 397.
Διορισμοί : σ. 809.
Δολοφονίαι : σ. 781.
Δωρεαί : σ. 528.

Ε

'Εγκαίνια : σ. 219.
'Εγκέφαλος (ἠλεκτρονικός) : σ. 170.
'Εγκλήματα—'Εγκληματολογία : Βλ. ὁμώνυμον Κεφ. III Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Εἰδήσεις : Βλ. Κεφάλαιον XIII «Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
'Εκδρομαί : σ. 453, 508, 510, 645, 937.
"Ελ-"Ες-Ντὶ (νέον ναρκωτικόν) : σ. 881.
"Ενορκοι (Η.Π.Α.) : σ. 827.
'Εορταί : Βλ. Κεφάλαιον VI «'Εορταὶ–'Επέτειοι» Γενικοῦ Εὑρετηρίου. 'Ομοίως σ. 61, 109, 166, 405.
"Επαινοι : Βλ. Κεφάλαιον XIII «Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
'Επαναστάσεις : 1821 σ. 289, Οὐγγρικὴ σ. 1028, Δεκεμβρίου 1944 σ.
'Επέτειοι : Βλ. λέξιν «'Εορταί».
'Επικαιρότης : Βλ. Κεφάλαιον II «'Αστυνομία» στοιχ. Β΄ Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
'Επισκόπησις (ἀστυνομική) : Βλ. Κεφάλαιον II «'Αστυνομία» στοιχ. Γ΄ Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
'Επιστήμη (καὶ Τεχνικὴ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς 'Αστυνομίας) : σ. 203.
'Επιστολαί : Βλ. Κεφάλαιον XI «'Επιστολαὶ–Κρίσεις» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
'Επιτεύγματα (νομοθετικά, πρὸς ὄφελος Σωμάτων 'Ασφαλείας) : σ. 250, 909.
'Εταιρισμός : σ. 82, 125, 161.
"Ετος (νέον, 1966) : σ. 1, 3, 4, 6, 7, 39, 61, 109.
«Εὐαγγελισμὸς» (ἔγκλημα τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ») : σ. 19, 57, 105, 149.
Εὐθύνη (ἠθικὴ καὶ ποινικὴ τῶν ἐγκληματιῶν) : σ. 194.
Εὐχαί : σ. 296, 313, β΄ ἐξωφύλλου τεύχους 320.
"Εφ-Μπὶ-"Αι : σ. 205.

Ζ

Ζερβόπουλος Σπυρίδων (πένθη) : σ. 816.

Η

Ἠλεκτρονικὸς ὑπολογιστής : σ. 166.
Η.Π.Α. : σ. 827, 969.

Θ

Θαλασσοπόρος (ἀστυφύλαξ) : σ. 746, 943.
Θάσος (τουρισμός) : σ. 135.
Θεοτόκος (κοίμησις) : σ. 721.
Θρησκευτικὴ (ἀντίληψις τοῦ ἐγκλήματος) : σ. 98.

Ι

Ἰατροδικαστική : Βλ. Κεφάλαιον ΙΙΙ «Ἐγκλήματα—Ἐγκληματολογία—Ἰατροδικαστικὴ» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Ἰσολογισμοί : Βλ. Κεφάλ. Χ «Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Ἱστορία : Βλ. Κεφάλαιον ΙΧ «Ἱστορία—Τουρισμὸς—Ταξίδια» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.

Κ

Καραμπάγιας Θεόδωρος (πένθη) : σ. γ' ἐξωφύλλου τεύχ. 318.
Καραμπέτσος Εὐάγγ. (Ἀρχηγὸς Ἀστυν. Πόλεων) : σ. 7, 61, 109, 166, 213, 219, 269, 296, 313, 363, 405, 459, 504, 597, 649, 655, 741, 746, 786, 822, 878, 943.
Κατασκηνώσεις (παιδικαί) : σ. 786, 878, 937.
Κατασκοπεία (εἰς Η.Π.Α.) : σ. 347.
Κατηγορούμενος : (δικαιώματα αὐτοῦ εἰς Η.Π.Α.) σ. 969.
Καταχρασταί : σ. 731, 777, 846, 885.
Κινηματογράφος (Συνεργεῖον Α.Α.Π.) : σ. 856, γ' ἐξωφ. τεύχ. 314, σ. 959.
Κλάδος (ὑγείας) : Βλ. Κεφ. Χ «Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Κλέπται : σ. 186, 477, 689, 955.
Κλουδᾶς Πέτρος (ἀστυφ. θαλασσοπόρος) : σ. 746, 943.
Κομμουνισμός : σ. 211, 255, 307, 354, 397, 499, 563, 595, 709, 739, 784, 819, 849, 873, 901, 927, 985, 1026, 1028.
Κοῦ-Κλοὺξ-Κλάν : 205.
Κρίσεις : Βλ. Κεφάλ. ΧΙ «Ἐπιστολαὶ–Κρίσεις–Διαταγαὶ» Γενικοῦ Εὑρετηρίου. Ὁμοίως Κεφάλ. ΧΙΙ «Βιβλιοκρισία» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Κριτσέλης Φώτιος (Καθηγητὴς–μηχανολόγος–Συνέντευξις) : σ. 790.
Κρόϋτσερ (σονάτα) : σ. 993.
Κοττικιᾶς Γεώργιος (πένθη) : σ. 960.
Κυκλοφορία (ἔλεγχος κυκλοφορίας εἰς Σικάγον) : σ. 155.
Κύπρος (ποίημα) : σ. 292.
Κωνσταντινίδης Κωνσταντῖνος (Καθηγητὴς νευρολογίας καὶ ψυχιατρικῆς. Συνέντευξις) : σ. 704.

Λ

Λάδωνας (τουρ. περιγραφή) : σ. 224.
Λαμποὺς (συμμορία) : σ. 695.

Λεωτσάκος Σπυρίδων: σ. 393.
Ληστεῖαι: σ. 400, 695, 735.
Λίντς (ληστεία): σ. 735.
Λογοτεχνία: Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλαιον VII Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Λυμπερόπουλος Κλέαρχος (πένθη): σ. γ' ἐξωφ. τεύχους 307.
Λωποδῦται: σ. 837.

Μ

Μάϊος (πρωτομαγιά): σ. 425.
Μανιφέστο ('Επαναστατικό): σ. 927.
Μαντούβαλος Παναγιώτης (πένθη): σ. 46.
Μάρτιος (25 Μαρτίου 1821): σ. 289, 291.
Μάσβουλας 'Ιωάννης (πένθη): σ. 190.
Μαυρέλης Μιχαὴλ (πένθη): σ. 424.
Μαυριδάκος Δημήτριος (πένθη): σ. 191.
Μαυρομμάτη Μαρία (συνέντευξις): σ. 932.
Μαυρωτᾶς 'Αριστείδης (πένθη): σ. 424.
Μετάνοια Χριστιανική: 'Εν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ, σ. 530, ἐν τῇ λογοτεχνίᾳ σ. 578.
Μεταστεγάσεις: σ. 1043.
Μήνυμα (πρωθυπουργοῦ κ. Σ. Στεφανοπούλου): σ. 4.
Μηχανογραφικαὶ μέθοδοι: σ. 166.
Μηχανοκίνητοι μονάδες: σ. 741.
Μιχαηλίδης Δημήτριος (πένθη): σ. 143.
Μόσχα (πολύκροτος δίκη συγγραφέων): σ. 255, 307, 354, 397.
Μπότσας Εὐστάθιος (πένθη): σελ. γ' ἐξωφύλλου τεύχους 323.
Μυκῆναι (ἐκδρομή): σ. 645.

Ν

Ναρκωτικά: σ. 881.
Ναύπακτος (ἐκδρομ. περιγραφή): σ. 937.
Νεολαία: «Λαμπράκη», σ. 499, 563. Γενικῶς σ. 709.
Νόμοι (4500 καὶ 4501): σ. 250.
Ντάνιελ Γιούλι (Ρῶσος συγγραφεύς): σ. 255, 307, 354, 397.

Ο

Οἰκονομία 'Εθνική (δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς αἰσχροκερδείας) σ. 1035.
'Οκτώβριος (1940): σ. 961.
'Ολυμπία ('Αρχαία): σ. 937.
"Ομιλος: «Φίλων 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν» σ. 109, 1006.
"Ομιλος: «Κυριῶν Φίλων 'Αστυνομίας Πειραιῶς» σ. 166.
'Ορθολογισμὸς (ἀστυνομικὸς παλαιῶν συγγραφέων): σ. 25.
'Ορκωμοσία (νέων 'Υπαστυνόμων καὶ 'Αρχιφυλάκων): σ. 649.

Π

Παιδί: Βλ. λέξεις «Σταυροφορία» καὶ «Κατασκηνώσεις».
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (πένθη): σ. 424.

Παπαδόπουλος Παῦλος (πένθη) : σ. 286.
Παπαζαχαρίου Ἰωάννης (Καθηγητὴς Ἐγκληματολογίας. Συνέντευξις) : σ. 590.
Παραιτήσεις: Βλ. Κεφάλαιον XIII «Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Πάσχα: σ. 337, 357, 381, 405.
Πάτραι: σ. 61, 219.
Πεζογραφία: Βλ. Κεφ. VII «Λογοτεχνία» στοιχ. Γ' Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Πειθαρχία: σ. 33.
Πειραιεύς: σ. 109, 269.
Πένθη: Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλαιον XIV Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Περίθαλψις (ὑγειονομικὴ ἀστυνομικῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των) : Βλ. Κεφάλ. X «Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα» Γενικοῦ Εὑρετηρίου. Σχ. νόμους, διαταγὰς κλπ. βλ. σ. 250, 335, 718, 811, 909, 953.
Πλαστογράφοι: σ. 28, 67, 121, 158.
Πληροφορίαι: Βλ. Κεφάλαιον XIII «Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Ποίησις: Βλ. Κεφάλ. VII «Λογοτεχνία» στοιχ. Δ' Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Ποινικὸν Δίκαιον (καὶ Χριστιανισμός) : σ. 49, 97, 145, 193, 241, 297, 338, 385, 433, 481, 529, 577, 625, 673.
Πόλεμος: Ἑλληνογερμανικός, σ. 447, Ἑλληνοϊταλικὸς σ. 961.
Πολίτης Κωνσταντῖνος (πένθη) : σ. 911.
Πόρναι (καὶ Ἑταῖραι) : σ. 82, 125, 161.
Ποταμιᾶς Ἀλέξανδρος (βραβευθεὶς ὑπὸ τῶν «Λάϊονς» ἀστυφύλαξ) : σ. 366.
Προαγωγαί: Βλ. Κεφάλαιον XIII «Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι» Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Πρωτογεράκης Ἐμμανουὴλ (πένθη) : σ. 94.

Σ

Σγουρίτσας Χρῆστος (πένθη) : σ. 526.
Σικάγον (Ἀστυνομία αὐτοῦ) : σ. 14, 53, 101, 153, 202.
Σινυάφσκι Ἀντρέϊ (Ρῶσος συγγραφεύς) : σ. 255, 307, 354, 397.
Σταθόπουλος Γεώργιος (πένθη) : σ. 285.
Σταλινισμὸς (μέθοδοι Σταλινικαί) : σ. 255.
Στατιστικαὶ (Ἀμέσου Δράσεως) : σ. 113.
Σταύρου Τατιάνα (συγγραφεύς. Συνέντευξις) : σ. 989.
Σταυροφορία (γιὰ τὸ παιδί) : σ. 495, 537, 587,633, 701, 790, 889, 929, 987, 1028.
Στεφανόπουλος Στέφανος (πρόεδρος Κυβερνήσεως) : σ. 4.
Στραγγαλισμός: σ. 981.
Συγκεντρώσεις (ὑχλοκρατικαί) : σ. 808.
Συγγραφεῖς: Βλ. Κεφάλαιον VII στοιχ. Α' Γενικοῦ Εὑρετηρίου. Ὁμοίως σ. 255, 307, 354 καὶ 397.
Συμβούλια (συγκρότησις) : σ. γ' ἐξωφύλλου τεύχους 304.
Συμμορίαι: σ. 584, 692, 695, 685, 727, 773, 832, 869, 919, 973, 1019.
Συνεστιάσεις: σ. 501, 597, 669, 1121.

Συνεταιρισμὸς (Οἰκοδομικὸς Ὑπαλλήλων Ἀστυν. Πόλεων) : σ. 371.
Σχολαὶ (ἀστυνομικαί) : σ. 213, 405, 504, 649.
Σῶμα ἀνθρώπου (φυσιολογία—ἀνατομία) : σ. 34, 71.
Σωφρονιστική : σ. 529, 625, 673.

Τ

Ταμεῖα (ἀσφαλιστικά) : Βλ. Κεφάλαιον Χ Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Ταξίδια : Βλ. Κεφάλαιον ΙΧ «Ἱστορία–Τουρισμὸς–Ταξίδια» Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Ταρσῆς Βαλέριος (Ρῶσος συγγραφεύς. Δριμύταται κατηγορίαι αὐτοῦ) : σ. 354.
Ταχυνάκος Χαράλαμπος (πένθη) : σ. 94.
Τελεταί : σ. 61, 109, 166, 219, 363, 405, 501, 504, 597, 649, 669, 741, 746, 786, 878, 943.
Τέρτζ Ἄμπραμ (Ρῶσος συγγραφεύς) : σ. 255, 307, 354, 397.
Τηλεπικοινωνίαι (κέντρον τηλεπικοινωνιῶν Ἀστυνομίας Σικάγου) : σ. 104.
Τουρισμός : Βλ. λέξιν «Ταξίδια».
Τροχαία : Βλ. Κεφάλαιον ΙΙ «Ἀστυνομία» στοιχ. Γ' Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Τσάρλυ (κακοποιός) : σ. 923, 977, 1023.
Τσάτσος Κωνσταντῖνος (Πρόεδρος Ἀκαδημίας κλπ. Συνέντευξις) : σ. 635.
Τσιτσίρης Γεώργιος (πένθη) : σ. 143.
Τύπος (Ἀστυνομία–τύπος–κοινόν) : σ. 443, 491, 557.

Υ

Ὑγεία (Κλάδος ὑγείας Ἀστυν. Πόλεων) : Βλ. Κεφάλ. Χ «Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα» Γενικοῦ Εὐρετηρίου.

Φ

Φιλαρμονικὴ (Ἀστυνομίας Πόλεων) : σ. 213.
Φιλιππίδης Λεωνίδας (Πρύτανις Πανεπιστημίου. Συνέντευξις) : σ. 541.
Φυσιολογία (καὶ ἀνατομία) : σ. 34, 71.

Χ

Χάϊ Τζὼν (ἐγκληματίας) : σ. 315.
Χοροεσπερίδες : σ. 61, 269.
Χριστιανισμὸς (καὶ Ποινικὸν Δίκαιον) : σ. 49, 97, 145, 193, 241, 297, 338, 385, 433, 481, 529, 577, 625, 673.
Χριστοδουλάκης Ἀντώνιος (πένθη) : σ. 285.
Χριστούγεννα : σ. 8, 10, 11, 12.

Ψ

Ψυχιατρικὴ (τῆς προσωπικότητος) : σ. 299.

Ω

Ὧρες ἀστυνομικὲς (διηγήματα—χρονογραφήματα) : σ. 39, 77, 129, 186, 237, 275, 333, 381, 425, 477, 909, 955, 993, 1051.

Τ17 ΧΡ.

Κάθε Παρασκευή

Ὥρα 20.30′ - 21

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος.

Εἶναι πάντα ἐπίκαιρη, διδακτική, ἐνδιαφέρουσα.

Μία Ἐκπομπὴ χρήσιμη γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι.